คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ระบบ SDU QA (Suan Dusit University Quality Assurance)

ปีการศึกษา 2562

คำนำ

จากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านนโยบายการบริหารประเทศ เศรษฐกิจ รูปแบบการจัดการศึกษาที่ต้องสอดรับกับความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนผลกระทบอย่างรุนแรงจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) จึงทำให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีความจำเป็นต้องปรับตัวและปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานอย่างทันท่วงที มีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการบริหารจัดการองค์กร รวมทั้งการปรับตัวให้เข้ากับชีวิตวิถีใหม่ เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีระบบการทำงานที่มีความยืดหยุ่น คล่องตัว สามารถเปลี่ยนแปลงให้เท่าทันกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตอบสนองและรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยจากการบริหารงานภายใต้แผนกลยุทธ์มาเป็นการดำเนินงานตาม **“ทิศทางของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (SDU Directions) พ.ศ. 2563 - 2567” ที่เน้นผลลัพธ์** ด้วยการทำงานแบบบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน เพื่อให้สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพและสมรรถนะสูง พัฒนานวัตกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าทั้งต่อมหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม และประเทศ

และเพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามแนวทางที่สอดรับกับทิศทางของมหาวิทยาลัย จึงมีการพัฒนา **“ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA (Suan Dusit University Quality Assurance)”** ฉบับใหม่ขึ้น โดยเริ่มนำใช้ในปีการศึกษา 2562 เพื่อใช้เป็นระบบและกลไกในการควบคุม ติดตาม และตรวจสอบคุณภาพของกระบวนการดำเนินงานในทุกมิติ สามารถวัดและประเมินผลการดำเนินงานคุณภาพได้ตรงกับบริบทและสะท้อนความเป็นสวนดุสิตได้อย่างแท้จริง เพื่อการพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง โดยระบบ SDU QA ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการประเมินคุณภาพภายใต้มาตรฐานการอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยการประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ (อว.) และการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา (สป.อว.) และส่วนที่ 2 เป็นการประเมินคุณภาพตามความเชี่ยวชาญและจุดเน้นของมหาวิทยาลัยตามนโยบายที่กำหนด (SDU Focus)

ทั้งนี้ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA ได้ผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 5/2563 เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2563 และให้นำใช้เพื่อประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2562 เป็นต้นไป

สำนักบริหารกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

มิถุนายน 2563

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ 1 บทนำ	1
ส่วนที่ 2 เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA	29
เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย	31
เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหน่วยงาน	71
เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร	113
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์และสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	165
นิยามศัพท์	173
ภาคผนวก	177
- **ภาคผนวก ก** สรุปกรอบแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา	179
- **ภาคผนวก ข** นโยบายและจุดเน้นการขับเคลื่อนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์)	189
- **ภาคผนวก ค** คู่มือการประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์	195

ส่วนที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระบบติดตามตรวจสอบและประเมินผลคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อเป็นกลไกในการควบคุมและตรวจสอบระบบบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษานั้นจัดขึ้น ให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ชุมชน สังคม และประเทศ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษานั้น แต่ละสถานศึกษาสามารถจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพฯ ของตนเองได้ โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ โดยจัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี (กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561)

ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษา (Higher Education) มีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัยและนวัตกรรม การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการผลิตและพัฒนากำลังคนและประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยมีระบบการบริหารจัดการเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จ

ในการกำหนดกรอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาตามที่ต้องการ ทั้งในมิติของสมรรถนะอันเกิดจากความรู้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์แขนงต่าง ๆ และในมิติของคุณธรรมจริยธรรม สถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องดำเนินงานภายใต้แผนด้านการอุดมศึกษาของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยแผนดังกล่าวสอดคล้องและตอบสนองต่อเป้าหมายของการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์และนโยบายทุกระดับที่กำหนดบนพื้นฐานของความเหมาะสมกับการพัฒนาในแต่ละกลุ่มและช่วงวัยให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดช่วงชีวิต (Lifelong Learning) อย่างมีคุณภาพ เป็นไปตามความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล ตลอดจนความหลากหลายทางการเรียนรู้เพื่อวางรากฐานให้กำลังคนของประเทศมีคุณลักษณะของความเป็นพหุปัญญา (Multiple Intelligence) และส่งเสริมให้สังคมไทยมีบรรยากาศของความหลากหลายและเป็นอิสระทางวิชาการ อีกทั้งยังเป็นการคงไว้ซึ่งหลักสิทธิและเสรีภาพทางการศึกษา เพื่อให้เกิดสังคมอุดมปัญญาอย่างแท้จริง (ร่าง แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564-2570, สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)

ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ว่าด้วย การบริหารและการจัดการศึกษา ได้ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากล โดยการกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้

กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้ ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่อง ตลอดจนสะท้อนบริบทของสถาบันได้อย่างแท้จริง

ดังนั้น เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานที่กำหนดทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา สัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ใน กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

หลักการสำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา มีดังต่อไปนี้

1) ส่งเสริมพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนของการอุดมศึกษาภายใต้ความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

2) เป็นระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมปัจจัยนำเข้า และกระบวนการ ซึ่งสามารถส่งเสริมและนำไปสู่ผลลัพธ์ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา รอบใหม่ ประกอบด้วย การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2557 โดยระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินฯ จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย เป็นการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่คณะและมหาวิทยาลัยพัฒนาระบบประกันคุณภาพโดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและความมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา ซึ่งจะประเมินตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะและมหาวิทยาลัยต้องการให้คณะและมหาวิทยาลัยพัฒนาตามศักยภาพและประเภทของกลุ่มสถาบัน เพื่อเป็นการประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ

4) ให้อิสระกับมหาวิทยาลัยอุดมศึกษาในการออกแบบระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

5) เชื่อมโยงกับระบบคุณภาพอื่นที่กำหนดและเป็นนโยบายของคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) โดยเฉพาะเรื่องกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และการเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) เพื่อไม่ให้เป็นการทำงานซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นหรือสร้างภาระการทำงานของหน่วยงาน

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ สภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการติดตามตรวจสอบและประเมินผล กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของหน่วยงานหรือคณะกรรมการฯ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพ พร้อมทั้งกำหนดตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับคณะและมหาวิทยาลัย ซึ่งระบบประกันคุณภาพที่ใช้ ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับ

มหาวิทยาลัย โดยทุกสถาบันจะต้องจัดทำรายงานประเมินคุณภาพภายในเป็นประจำทุกปี และรายงานในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งเป็นการบันทึกผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน เอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ เพื่อนำเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน ซึ่งเป็นการสะท้อนภาพที่แท้จริงของสถาบันในการจัดการศึกษาตามจุดเน้นของสถาบัน โดยระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 1

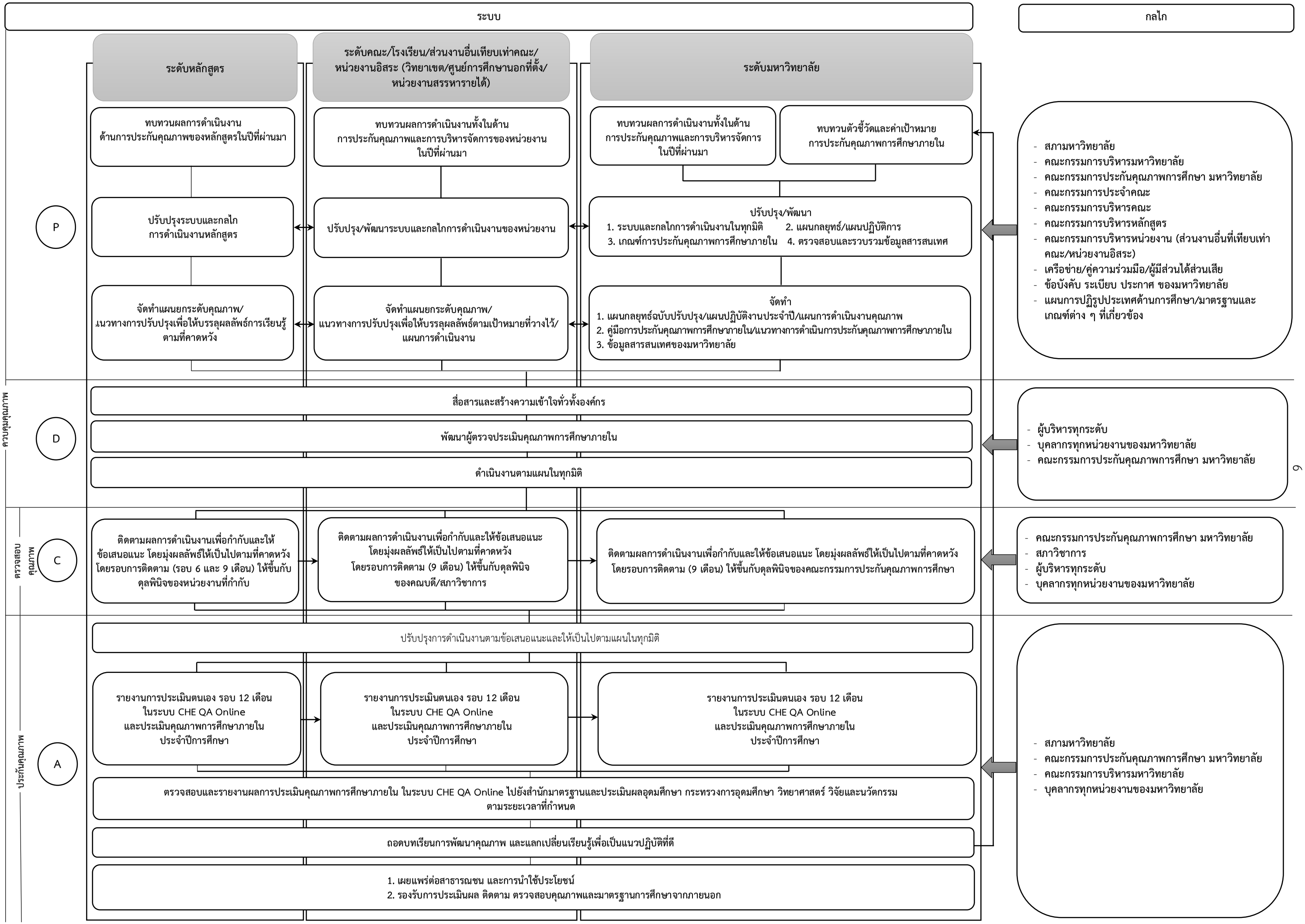

ภาพที่ 1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ปี พ.ศ. 2563 มหาวิทยาลัยสวนดุสิตครบรอบ 5 ปี ในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และครบรอบ 86 ปีแห่งการเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านอาหาร การศึกษาปฐมวัย อุตสาหกรรมบริการ และการพยาบาลและสุขภาวะ ซึ่งตลอดระยะเวลาของการดำเนินงาน มหาวิทยาลัยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อรองรับและก้าวทันต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของสังคม พัฒนากระบวนการความคิดเชิงระบบ มุ่งเน้นการทำงานแบบ “Design Thinking” คือ ทำอย่างไรให้มีชีวิตรอด จากสิ่งที่เราต้องทำ เพื่อก้าวต่ออย่างมั่นคง ดำรงคุณค่าในสิ่งที่มีและรักษาในสิ่งที่เป็น มุ่งเน้นพัฒนาการศึกษาโดยการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการก่อเกิดเป็นหลักสูตรที่โดดเด่นและแตกต่าง เพื่อการพัฒนากำลังคนของประเทศ ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาประเทศและการอยู่รอดของมหาวิทยาลัยแบบยั่งยืนบนพื้นฐานของการจัดการคุณภาพ พร้อมนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนกระบวนการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในทุกด้าน โดยการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีเป็นตัวขับเคลื่อน (Data and Technologies Driven) เร่งพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เน้นย้ำในเรื่องการเป็นคนที่สมบูรณ์ในยุค Disruption” โดยมีแนวคิดในการพัฒนามหาวิทยาลัยในทุกมิติภายใต้แนวคิด “จิ๋วแต่แจ๋ว (Small but Smart)” และการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (Continuous Quality Improvement)

บริบทมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีรากฐานมาจากการเป็นโรงเรียนการเรือนแห่งแรกของประเทศไทย ในชื่อ “โรงเรียนมัธยมวิสามัญการเรือน” เปิดดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. 2477 ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนการเรือนพระนคร” ในปี พ.ศ.2483 ในขณะเดียวกัน พ.ศ. 2484 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งโรงเรียนอนุบาลของรัฐบาลแห่งแรกของประเทศไทยชื่อ “โรงเรียนอนุบาลละอออุทิศ” ขึ้นในบริเวณพื้นที่เดียวกัน โรงเรียนการเรือนพระนครเป็นวิทยาลัยครูสวนดุสิตในปี พ.ศ. 2504 และได้รวมโรงเรียนอนุบาลละอออุทิศเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2518

วิทยาลัยครูสวนดุสิตได้พัฒนามาอย่างต่อเนื่องจากวิทยาลัยครูสวนดุสิตเป็นสถาบันราชภัฏสวนดุสิตในปี พ.ศ. 2538 เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในปี พ.ศ. 2547 และปรับสถานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. 2558 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาในวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 และใช้ชื่อเป็น **“มหาวิทยาลัยสวนดุสิต”**

ทั้งนี้ ภายหลังการออกนอกระบบเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ในปี พ.ศ. 2558 มหาวิทยาลัยจึงได้มีการจัดระบบการบริหารจัดการใหม่ โดยได้จัดตั้งส่วนงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเพื่อดำเนินการตามพันธกิจที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยสวนดุสิต เรื่อง การจัดตั้งส่วนงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ 2558 และประกาศมหาวิทยาลัยสวนดุสิต เรื่อง การแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงาน รวมทั้ง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย การบริหารงานวิทยาเขตสุพรรณบุรี พ.ศ. 2559 เพื่อให้ทุกส่วนงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนองตอบนโยบายและสนับสนุนความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัย ซึ่งโครงสร้างองค์การ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 2

โครงสร้างองค์การ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

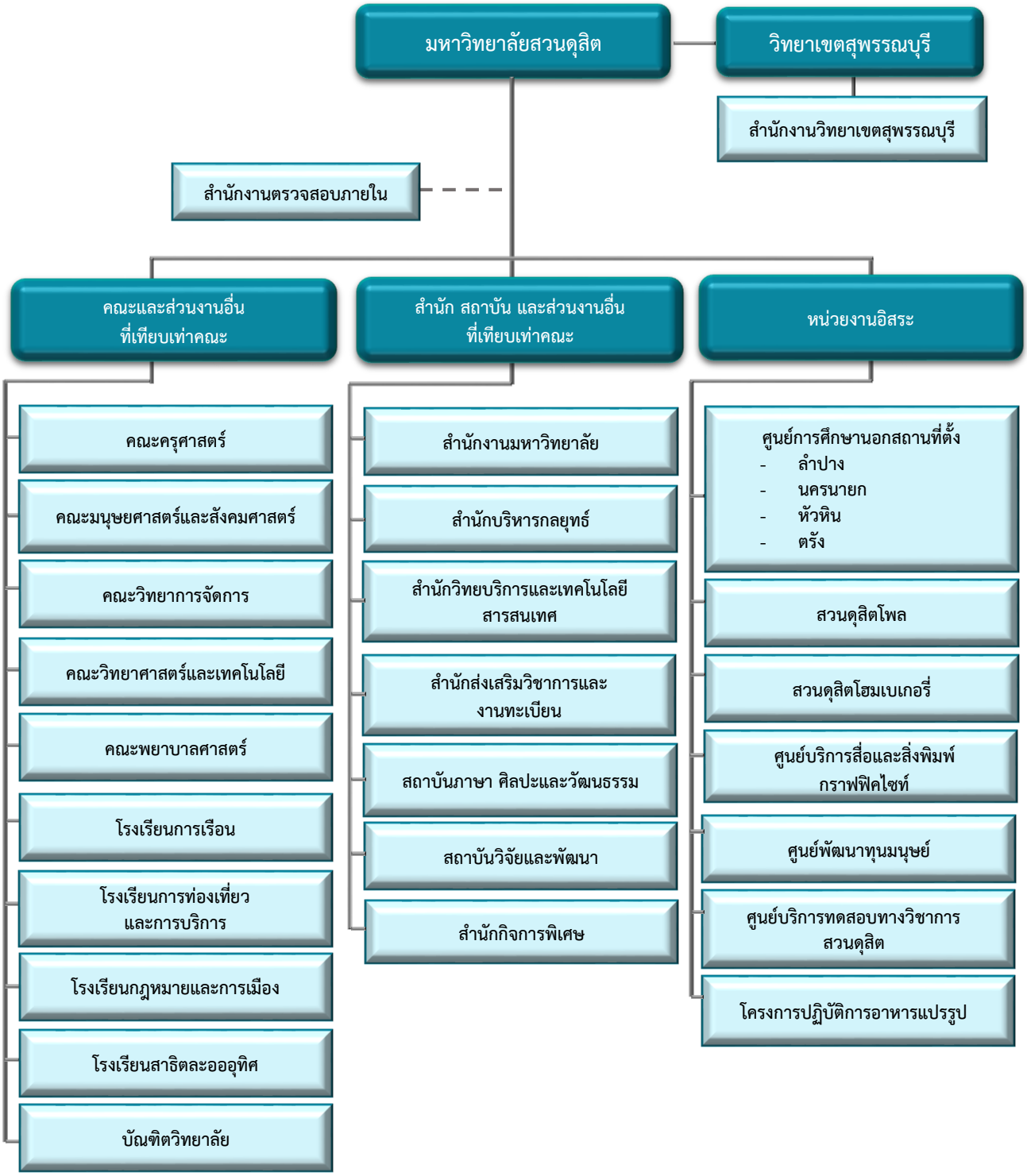

หมายเหตุ : เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยสวนดุสิต เรื่อง การจัดตั้งส่วนงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2558
ประกาศมหาวิทยาลัยสวนดุสิต เรื่อง การแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงาน พ.ศ. 2558 และ
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย การบริหารงานวิทยาเขตสุพรรณบุรี พ.ศ. 2559

ภาพที่ 2 โครงสร้างองค์การ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

การขับเคลื่อนสู่ความเป็นเลิศ

จากนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัย ที่มุ่งเน้นกระบวนการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศในสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ด้านการศึกษาปฐมวัย อาหาร การพยาบาลและสุขภาวะ และอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งดำเนินงานตามพันธกิจทั้ง 4 ด้าน คือ การผลิตบัณฑิต (มุ่งผลลัพธ์ผู้เรียน) การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยนั้น ในปีการศึกษา 2562 จึงได้มีการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการใหม่เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนองค์การแบบพลวัตร (Dynamic University Management) เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน มีความยืดหยุ่น และคล่องตัว สามารถปรับเข้ากับสถานการณ์ภายใต้การบริหารจัดการคุณภาพ โดยมีเป้าหมายร่วมกัน คือ “ความอยู่รอดอย่างยั่งยืน” โดยการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพและสมรรถนะสูง พัฒนานวัตกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าทั้งต่อมหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม และประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญจำเป็นในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งเป็นงานตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินส่วนงาน พ.ศ.2558 โดยยึดแนวทางตามมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 6 คือ ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาความรู้ จัดการเรียนการสอน การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม และด้วยความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในปีการศึกษา 2562 จึงทำให้มหาวิทยาลัยมีความจำเป็นต้องปรับตัวและปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานอย่างทันท่วงที ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการปรับโครงสร้างในระดับประเทศ โดยย้ายสถาบันอุดมศึกษาจากสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มาเป็นกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ซึ่งกระทรวงฯ ได้มีนโยบายการปฏิรูประบบอุดมศึกษาโดยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic focus) ตามจุดมุ่งหมาย พันธกิจยุทธศาสตร์ ศักยภาพ และผลการดำเนินงานที่ผ่านมา โดยแบ่งสถาบันการศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม ตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ (คู่มือการประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์, มี.ค. 2563) ได้แก่

1. การวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (Global and Frontier Research)
2. การพัฒนาเทคโนโลยีและและการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology and Innovation)
3. การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community)
4. การผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพหรือสาขาจำเพาะ (Development of Professionals and Specialists)

โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดตำแหน่งมหาวิทยาลัย (University Re-positioning Framework) จากการประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาผลการดำเนินงานและศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา และจัดกลุ่มสถาบันตามคุณลักษณะเฉพาะ (Strategic Profile & Strategic Attributes) ที่จัดทำโดยกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดอยู่ใน **“กลุ่ม 3 กลุ่มการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community)** ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านการศึกษาปฐมวัย อาหาร การพยาบาลและสุขภาวะ และอุตสาหกรรมบริการ กล่าวคือ “เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสู่การพัฒนา ชุมชนเชิงพื้นที่ เป็นแหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่บุคคล ชุมชน สังคม หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน เพื่อการดำรงชีพ

และให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต นำไปสู่ความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืนของ ทรัพยากรมนุษย์ สังคม ท้องถิ่นและ ภูมิภาค” โดยเน้นเป้าหมาย 3 ประการ ดังนี้

1. เน้นการพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่นและผลิตบัณฑิต ให้มีความรู้ความสามารถ เป็นหลักในการขับเคลื่อนพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค
2. ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการผลิตบัณฑิต ให้บริการวิชาการ ประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้จากการปฏิบัติ
3. อนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

นอกจากการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างในระดับประเทศในข้างต้นแล้ว ขณะเดียวกัน ในปีการศึกษา 2562 สถาบันการศึกษาทั่วไปรวมถึงมหาวิทยาลัยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) ที่ส่งผลกระทบทั้งด้านเศรษฐกิจของประเทศ รวมไปถึงนโยบายการปรับลดงบประมาณให้กับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการบริหารจัดการองค์กร รวมทั้งการปรับตัวให้เข้ากับชีวิตวิถีใหม่ เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีระบบการทำงานที่มีความยืดหยุ่น คล่องตัว สามารถเปลี่ยนแปลงให้เท่าทันกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อสามารถตอบสนองและรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนนโยบายมหาวิทยาลัยที่เร่งด่วนให้ทันท่วงที โดยจากเดิมที่มหาวิทยาลัยมีรูปแบบการบริหารจัดการภายใต้แผนกลยุทธ์ (พ.ศ. 2561 - 2564) ที่มีกรอบและข้อจำกัดในการดำเนินงาน มาเป็นการเน้นการดำเนินการตามศักยภาพและความเชี่ยวชาญที่สะท้อนอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยปรับเป็น “**ทิศทางของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (SDU Direction) พ.ศ. 2563 - 2567**” ที่เน้นผลลัพธ์ ด้วยการทำงานแบบบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน เพื่อให้สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพและสมรรถนะสูง พัฒนานวัตกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าทั้งต่อมหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม และประเทศ ซึ่งสามารถแสดง“**ทิศทางของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (SDU Direction) พ.ศ. 2563 - 2567**” ได้ดังภาพที่ 3 และ 4

ภาพที่ 3 ทิศทางของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (SDU Direction) พ.ศ. 2563 – 2567 (ฉบับภาษาอังกฤษ)

ภาพที่ 4 ทิศทางของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (SDU Direction) พ.ศ. 2563 – 2567 (ฉบับภาษาไทย)

และเพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามแนวทางที่สอดรับกับทิศทางของมหาวิทยาลัย จึงมีการพัฒนา **"ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา"** โดยเริ่มนำใช้ในปีการศึกษา 2562 ฉบับใหม่ขึ้น เพื่อใช้เป็นระบบและกลไกในการควบคุม ติดตาม และตรวจสอบคุณภาพของกระบวนการดำเนินงานในทุกมิติ เพื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญจำเป็นในการที่จะทำให้ทุกภาคส่วนสามารถขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันกับมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายที่กำหนด

โดยในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA มีกรอบการพัฒนาที่พิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก ดังนี้

1. ปัจจัยภายนอก (External Impact Factors) เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นนโยบายในระดับประเทศและแนวปฏิบัติด้านการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของทิศทางต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

1.1 แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ซึ่งเป็นแผนงานที่มีวัตถุประสงค์ในการมุ่งเน้นการปฏิรูป 4 ด้าน ได้แก่ การยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การมุ่งความเป็นเลิศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เพิ่มความคล่องตัวในการรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาล โดยมีแผนงานเพื่อการปฏิรูป 7 เรื่อง จำแนกเป็นประเด็นปฏิรูปรวม 29 ประเด็น (ภาคผนวก ก)

1.2 มาตรฐานการอุดมศึกษา / มาตรฐานวิชาชีพ / มาตรฐานอื่น / เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา (สป.อว.) โดยมุ่งเน้นการกำกับ ติดตามและประเมินผลคุณภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานขั้นพื้นฐาน (ขั้นต่ำ) ที่แต่ละสถานศึกษาต้องดำเนินการให้มีคุณภาพ ประกอบด้วยการวัดและประเมินผลมาตรฐาน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และด้านการบริหารจัดการ

1.3 เกณฑ์การประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ (อว.) จัดทำโดยสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยมหาวิทยาลัยสวนดุสิตกำหนดตำแหน่งจากผลการประเมินเชิงยุทธศาสตร์ อยู่ในกลุ่ม 3 "กลุ่มพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community)" ซึ่งประกอบด้วยการวัดและประเมินผลการดำเนินงาน (Performance) และศักยภาพในการพัฒนา (Potential) รวมทั้งสิ้น 8 ตัวชี้วัด (มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเลือกวัดและประเมินฯ 6 ตัวชี้วัด รายละเอียดเป็นไปตามองค์ประกอบการจัดทำระบบ SDU QA)

1.4 การตรวจประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกที่ตั้ง ซึ่งเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. 2560 โดยสามารถสรุปหลักเกณฑ์ วิธีการควบคุมคุณภาพ และเงื่อนไขในการตรวจประเมินฯ ได้เป็น 7 ประเด็น ได้แก่ การเปิดดำเนินการหลักสูตร (อาทิ เป็นสาขาวิชาที่สถาบันฯ มีความเชี่ยวชาญ สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนาประเทศ เป็นหลักสูตรที่ได้เปิดสอนในสถานที่ตั้งที่มีผลการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรในระดับดีขึ้นไป) ด้านอาจารย์ (อาทิ คุณวุฒิและคุณสมบัติ) ด้านสถานที่ (อาทิ การจัดการสภาพแวดล้อม ความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษา) ด้านสิ่งสนับสนุนทางการศึกษาและการจัดบริการนักศึกษา (อาทิ การให้คำปรึกษา แนะแนวอาชีพ สวัสดิการ) ด้านนักศึกษา (อาทิ คุณภาพบัณฑิต) ด้านการบริหาร การประสานงานระหว่างศูนย์กับสถานที่ตั้งหลัก (อาทิ มีระบบบริหารงานบุคคล ระบบการเงิน และระบบทะเบียนนักศึกษาที่เป็นระบบเดียวกับการจัดการศึกษาในสถานที่ตั้ง และสามารถตรวจสอบได้) และประเด็นอื่นที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาและผลประโยชน์ของนักศึกษา

1.5 การปรับตัวในทิศทางต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาไทยภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป อาทิ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 20 ปี (แผนยุทธศาสต์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580) แผนยุทธศาสตร์ Thailand 4.0 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนการบริหารงานในสถานการณ์ไม่ปกติ

2. ปัจจัยภายใน (Internal Impact Factors) ประกอบด้วย

2.1 ทิศทางของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต “จุดเน้นสวนดุสิต พ.ศ. 2563 - 2567” ที่มีจุดมุ่งเน้นในเชิงยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความเข้มแข็งตามความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ ซึ่งในปีการศึกษา 2562 เป็นช่วงของการปรับทิศทางของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต โดยมีการปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงาน (University Transformation) จากแผนกลยุทธ์มาเป็นการดำเนินงานตามทิศทางของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงานและการบริหารจัดการ ภายใต้แนวคิด “จิ๋วแต่แจ๋ว” โดยมีจุดมุ่งเน้นในการสร้างความหลากหลายทางการศึกษา การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน การเป็นองค์กรที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และความเป็นเลิศในการผลิตกำลังคน พลังสติปัญญา ความรู้และการสร้างนวัตกรรม โดยมีอัตลักษณ์ด้านการศึกษาปฐมวัย ด้านอาหาร ด้านการพยาบาลและสุขภาวะ และด้านอุตสาหกรรมบริการ

2.2 การประเมินความสำเร็จด้านการบริหารจัดการ ภายใต้การประเมินจากคณะกรรมการติดตามและประเมินผลอธิการบดีและผู้บริหาร เพื่อเป็นการประเมินผลด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลให้มหาวิทยาลัยสามารถอยู่รอดได้อย่างยั่งยืนบนพื้นฐานของการจัดการคุณภาพ

โดยกระบวนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA สามารถสรุปเป็นกรอบการพัฒนาฯ ได้ดังภาพที่ 5

กรอบการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสนดุสิต ระบบ SDU QA

แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

1. การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้ฯ
2. การปฏิรูปการพัฒนาเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียน
3. การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
4. การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู
5. การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
6. การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษาฯ
7. การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล

มาตรฐานการอุดมศึกษา/ มาตรฐานวิชาชีพ/มาตรฐานอื่น/เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา (สป.อว.)

มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน
มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม
มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ
มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

เกณฑ์การประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ (อว.) "กลุ่ม 3 การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area Based and Community)"

1. อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต
2. การพัฒนาเชิงพื้นที่
3. การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่หรือภูมิภาค
4. ความยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา ชุมชนและสังคม
5. ความสอดคล้องของหลักสูตร
6. การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค
7. การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน
8. การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. 2560

1. ประเด็นการเปิดดำเนินการหลักสูตร
2. ประเด็นด้านอาจารย์
3. ประเด็นด้านสถานที่
4. ประเด็นด้านสิ่งสนับสนุนทางการศึกษาและการจัดบริการนักศึกษา
5. ประเด็นด้านนักศึกษา
6. ประเด็นด้านการบริหาร การประสานงานระหว่างศูนย์กับสถานที่ตั้งหลัก
7. ประเด็นอื่นที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาและผลประโยชน์ของนักศึกษานอกเหนือจากที่กำหนดไว้ที่ได้พบในการตรวจประเมิน

การปรับตัวในทิศทางต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาไทยภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 20 ปี และยุทธศาสตร์ Thailand 4.0 มุ่งเน้นพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ ภาตใต้แนวคิด "การเรียนรู้ตลอดชีวิต"
2. ผลผลิตกำลังคนของมหาวิทยาลัยไม่ตอบโจทย์ความต้องการในอนาคตของประเทศ
3. การเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างประชากรที่มีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น
4. ยังคงมีมหาวิทยาลัยที่มีปัญหาด้านธรรมาภิบาลและการกำกับดูแล ส่งผลให้มีข้อติดขัดในระบบการบริหารจัดการและการพัฒนามหาวิทยาลัย
5. มหาวิทยาลัยขาดระบบและกลไกในการสนับสนุนจากรัฐในการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
6. การบริหารงานในสถานการณ์ไม่ปกติ

บริบทมหาวิทยาลัยสวนดุสิต : ความเป็นสวนดุสิต

การปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงาน (University Transformation)

แผนกลยุทธ์ 4 ปี (พ.ศ. 2561 - 2564)

SDU Spirit:
บุคลิกภาพดี อ่อนน้อมถ่อมตน แสดงความเป็นสวนดุสิต ดำรงตนอย่างมีคุณค่า ทำงานด้วยความประณีต เป็นผู้นำ เสียสละเอื้ออาทร รักและศรัทธาในมหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหลักสูตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
2. การผลิตบัณฑิตพันธุ์ใหม่ที่มีทักษะสนองต่อโลกอนาคตและเป็นพลเมืองที่ดี
3. การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม
4. การบริการวิชาการบนพื้นฐานความตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคม
5. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรสู่ความเป็นเลิศ
6. การพัฒนาประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการ
7. การเสริมสร้างความเข้มแข็งและอยู่รอดอย่างยั่งยืนด้วยการแสวงหารายได้

ทิศทางของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (SDU Direction) พ.ศ.2563 - 2567
"จิ๋วแต่แจ๋ว : SMALL BUT SMART"

แนวทางแห่งค่านิยม (Guiding values)

1. **การปรับเปลี่ยนกระบวนคิด** (Growth mindset)
2. **บุคลิกภาพที่โดดเด่น** (Remarkable personality)
3. **องค์กรที่มีความโปร่งใส** (Organization integrity)
4. **การทำงานบนรากฐานแห่งความประณีต** (Work with refinement)

จุดมุ่งเน้นเชิงกลยุทธ์ (Strategic focus areas)

1. **ความหลากหลายทางการศึกษา** (Academic diversity)
2. **การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน** (Infrastructure services)
3. **องค์กรที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง** (Adaptive organization)
4. **จุดเน้น SD ซีรี่ย์** (Spotlight (SP Series))

มหาวิทยาลัยใช้การบริหารจัดการแบบพลวัตเป็นแกนหลักขององค์กร
(Dynamic university management as the backbone of the organization)

ตัวชี้วัดคณะกรรมการติดตาม และประเมินผลอธิการบดีและผู้บริหาร

1. การพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัย/หน่วยงาน
2. ความเสมอภาคทางการศึกษาหรือบริการ
3. ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม
4. มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการ
5. การนำความรู้สู่สังคมเพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาสังคม
6. ความรับผิดชอบต่อสังคม
7. การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้
8. การบริหารแบบมีส่วนร่วมของบุคลากร
9. การบริหารทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน
10. การปฏิบัติตามข้อตกลงที่ให้ไว้ต่อสภามหาวิทยาลัย/มหาวิทยาลัยและประชาคม

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (SDU QA)

ระดับส่วนงานและมหาวิทยาลัย

1. **การวัดมาตรฐานการอุดมศึกษา** ประกอบด้วย
   1.1 เกณฑ์การประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ (อว.) **ตัวชี้วัดบังคับ 6 ตัวชี้วัด**
   1.2 เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา (สป.อว.) **ตัวชี้วัดบังคับ 10ตัวชี้วัด**
2. SDU Focus: เกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย
   2.1 นวัตกรรม **ตัวชี้วัดรวม 5 ตัวชี้วัด**
   2.2 การสร้างมูลค่าเพิ่มบนความเชี่ยวชาญของสวนดุสิต **ตัวชี้วัดรวม 10 ตัวชี้วัด**

SDU QA ระดับมหาวิทยาลัย (31 ตัวชี้วัด)

SDU QA ระดับคณะและส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ (27 ตัวชี้วัด)

SDU QA สำนัก สถาบัน และส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ (11 ตัวชี้วัด)

SDU QA หน่วยงานอิสระ
1. วิทยาเขต/ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง (22 ตัวชี้วัด)
2. หน่วยงานบริการ/สรรหารายได้ (11 ตัวชี้วัด)

ระดับหลักสูตร

IQA ระดับหลักสูตร (13 ตัวชี้วัด)

- **นโยบายมหาวิทยาลัยสวนดุสิต**
- **วิสัยทัศน์**
- **อัตลักษณ์และความเป็นสวนดุสิต**
- **ทิศทาง/กระบวนการใหม่**
- **ยุทธศาสตร์ในการพัฒนา**
- **การกำกับติดตามและการประเมินนโยบาย**
- **การนำผลการประเมินและผลสะท้อนกลับมาปรับปรุงนโยบาย**

Good University Report

ภาพที่ 5 กระบวนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA (Suan Dusit University Quality Assurance)

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต **"SDU QA"** (Suan Dusit University Quality Assurance) มีแนวคิดในการพัฒนามาจากความต้องการในการปรับปรุงคุณภาพของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตให้หลุดพ้นจากกับดักที่สำคัญ 4 ประการ และความต้องการใน "การพลิกโฉมมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างความแตกต่างที่เข้มแข็ง หรือ **การปฏิรูปมหาวิทยาลัย (Reinventing University)**" ในแบบ **Suan Dusit Transformation** กล่าวคือ การปรับพื้นฐานความเก่งบนความเก่งของตัวเอง ซึ่งเป็นการสะท้อนผลลัพธ์ของการกระทำสิ่งที่ดีและเป็นที่ยอมรับจากสิ่งที่ทำไม่ใช่เพียงวิธีคิด **(Professional by Hand)** เพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มจากสิ่งเดิมและตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ ซึ่งเป็นที่มาของแนวคิด **"จิ๋วแต่แจ๋ว"**

โดยกับดักที่สำคัญ 4 ประการ (ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์, กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, สิงหาคม 2561) ประกอบด้วย

1. กับดัก Comfort Zone **"ไม่ต้องดิ้นรน"** คือ ยังคงอยู่ในกรอบเดิมที่ตัวชี้วัดไม่เหมาะสม ทำให้ไม่ได้รับผลสะท้อนการดำเนินงานที่แท้จริง และไม่ตอบโจทย์องค์กร
2. กับดัก Commodity **"ไม่สามารถสร้างความแตกต่าง"** คือ เกือบทุกมหาวิทยาลัยมุ่งไปสู่การเป็น Comprehensive-based University ทำให้เกิดการซ้ำซ้อน และไม่มีความแตกต่าง
3. กับดัก Mismatch **"ไม่สอดรับกับความต้องการที่แท้จริงของประเทศ"** คือ มหาวิทยาลัยที่ยังคงผลิตนักศึกษาเพื่อสร้างรายได้ ด้วยการผลิตบัณฑิตเพียงเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดมากเกินไป แต่ไม่ตอบโจทย์ในเรื่องการมีงานทำ และการนำความรู้ไปใช้ได้อย่างแท้จริง
4. กับดัก Irrelevance **"ไม่ตอบโจทย์โลกในศตวรรษที่ 21"** คือ การไม่คิดที่จะปรับทิศทางขององค์กรให้สอดคล้องรับกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงแบบ Disruption

ซึ่งกับดักทั้ง 4 ประการ เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลให้ระบบการศึกษาของประเทศไทยไม่เกิดการพัฒนาและไม่มีความแตกต่าง ทุกมหาวิทยาลัยล้วนเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ (Comprehensive University) แต่ไม่มีจุดมุ่งเน้นของตัวเอง ดังนั้นการพลิกโฉมมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างความแตกต่างที่เข้มแข็งหรือการปฏิรูปมหาวิทยาลัย (Reinventing University) จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่ทำให้มหาวิทยาลัยต้องมีการปรับเปลี่ยนทั้งรูปแบบการบริหารจัดการ (SDU Directions) และระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (SDU QA) เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสวนดุสิตให้มีความเป็นเลิศที่มุ่งเน้นอัตลักษณ์ 4 ด้าน สามารถผลิตกำลังคนที่เพียบพร้อมไปด้วยสติปัญญา ความรู้ และการสร้างนวัตกรรม (Manpower, Brainpower, Knowledge and Innovation) โดยการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยแบบไม่หยุดนิ่ง เต็มไปด้วยพลังและความคิดสร้างสรรค์ มีความยืดหยุ่น และคล่องตัว สามารถปรับเข้ากับสถานการณ์ภายใต้การบริหารจัดการคุณภาพของมหาวิทยาลัย โดยมีเป้าหมาย คือ "ความอยู่รอดอย่างยั่งยืน" (Dynamic university management as the backbone of the organization)

องค์ประกอบการจัดทำระบบ SDU QA

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA ประกอบด้วย 2 ส่วน โดยส่วนที่ 1 เป็นมาตรฐานการอุดมศึกษา และส่วนที่ 2 เป็นส่วนที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามความเชี่ยวชาญและจุดเน้นที่นโยบายกำหนด ดังนี้

1. การวัดมาตรฐานการอุดมศึกษา ประกอบด้วยการประเมิน 2 ส่วน คือ

1.1 การประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ (อว.) จากเกณฑ์การประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่มีจุดมุ่งเน้นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 ตรงตามความต้องการของภาคการผลิต บริการ สังคมและชุมชน พัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเป็นเลิศ สร้างจุดต่างและความหลากหลายตามพันธกิจตามศักยภาพของตน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 20 ปี และยุทธศาสตร์ไทยแลนด์ 4.0 โดยการขับเคลื่อนผ่านระบบอุดมศึกษาเพื่อเป็นการพลิกโฉมมหาวิทยาลัยของรัฐภายในประเทศ (Reinventing University System) ให้สามารถทำหน้าที่เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) ของประเทศในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพร่วมกับยกระดับความเป็นธรรมทางการศึกษา (Equity in Higher Education) ในระยะยาว โดยกรอบการกำหนดกลุ่มสถาบัน (University Re-positioning Framework) มุ่งเน้น

1) ความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (Alignment) ระหว่างความต้องการของประเทศ นโยบาย ทิศทางของการพัฒนาอุดมศึกษาตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี ฉบับที่ 3 และขีดความสามารถ รวมถึงสมรรถนะหลักของมหาวิทยาลัย

2) การสร้างจุดเน้น (Focus) ของการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา ในเรื่องที่เป็นจุดเด่นของสถาบันอุดมศึกษา ที่สามารถต่อยอดไปสู่ความสำเร็จในอนาคตของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง

3) ประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการใช้ทรัพยากรที่นำไปใช้สร้างคุณค่าที่แท้จริงให้แก่ประเทศ และปรับลดการดำเนินการในส่วนที่เกินความจำเป็นหรือไม่มีจุดเด่นด้านคุณภาพ

ทั้งนี้ จากการประเมินผลการดำเนินงาน (Performance) และศักยภาพ (Potential) ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พบว่า มหาวิทยาลัยมีผลลัพธ์การดำเนินงานที่โดดเด่นในความเชี่ยวชาญตามบริบทและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งตรงกับที่กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาใน**กลุ่มที่ 3 “กลุ่มพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community)”** โดยมหาวิทยาลัยเลือกตัวชี้วัดในเกณฑ์การประเมินของกลุ่ม 3 ที่ตรงกับบริบทของมหาวิทยาลัยรวม 6 ตัวชี้วัด โดยสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 3 การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่

จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Focus)	ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Performance indicators)	ตัวชี้วัดศักยภาพองค์กร (Potential indicators)
การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area Based and Community)	• **อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต (Percentage of Graduate Employed in Region)**	• **ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)**
	• **การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area-Based Development)**	• **การวิจัยและการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค (Research/Service in Region)**
	• **การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (Non-Age Group Participation)**	• **การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)**
ยกเว้นตัวชี้วัด 2 ตัวในกลุ่ม 3 คือ	• ความยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา ชุมชนและสังคม (Green/Sustainability)	• การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)

1.2 การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา (สป.อว.) ซึ่งจัดทำขึ้นโดยสำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยนำใช้เป็นกรอบในการจัดทำข้อมูลพื้นฐานของมหาวิทยาลัย (Common Data Set : CDS) รวมทั้งการรายงานผลการประเมินคุณภาพในระบบ CHE QA Online และตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ทั้งนี้ ตัวชี้วัดตามเกณฑ์ สป.อว. หรือระบบ IQA (Internal Quality Assurance) ที่มหาวิทยาลัยใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จะแบ่งเป็น

➢ **ระดับหลักสูตร** ใช้เกณฑ์ สป.อว. ตามระบบ IQA โดยวัดประเมินคุณภาพรวมทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำกับมาตรฐาน 2) บัณฑิต 3) นักศึกษา 4) อาจารย์ 5) หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมิน และ 6) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และนำผลการประเมินคุณภาพทุกตัวชี้วัดกรอกในระบบ CHE QA Online (รายละเอียดตามบทที่ 5 เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร)

➢ **ระดับคณะ ส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ วิทยาเขต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง หน่วยงานอิสระ และระดับมหาวิทยาลัย** ใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA โดยระบบ SDU QA ได้นำตัวชี้วัดในเกณฑ์ สป.อว. มาเป็น**ตัวชี้วัดบังคับ** จำนวน 10 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก 2) อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ 3) ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย 4) การบริหารของคณะ/มหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของคณะ/มหาวิทยาลัย 5) ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ 6) การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี 7) กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี 8) ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม 9) เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ 10) ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ส่วนตัวชี้วัดผลการบริหารงานของหลักสูตร ผลการบริหารงานของคณะ และจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (FTES) จะนำไปเขียนเป็นรายงานผลการดำเนินงานในรูปแบบของการบรรยายซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ “**ข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงาน**” ทั้งนี้ เฉพาะ**คณะ/โรงเรียน และมหาวิทยาลัย** จะนำรายงาน

การประเมินตนเอง (SAR) และผลการประเมินคุณภาพ (CAR) ในข้อ 1) 2) 9) 10) และจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ไปกรอกในระบบ CHE QA Online ร่วมกับข้อมูลสารสนเทศด้านอื่นๆ นอกนั้นจะนำผลการประเมินคุณภาพไปรายงานในภาพรวมของระบบ SDU QA

2. SDU Focus (จุดเน้นมหาวิทยาลัยสวนดุสิต) เป็นการกำกับและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามนโยบาย วิสัยทัศน์ และความเข้มแข็งตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่วางไว้ รวมทั้งเป็นการยกระดับการปฏิบัติงาน ส่งเสริมการสร้างกระบวนการมาตรฐานการทำงานใหม่เพื่อเกิดเป็นนวัตกรรมการทำงาน หรือนวัตกรรมเชิงผลงาน ซึ่งเป็น **"ตัวชี้วัดเฉพาะของสวนดุสิต"** โดยมีฐานการพิจารณาและเทียบเคียงจากปัจจัยที่เป็นตัวขับเคลื่อนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของรัฐบาลและธุรกิจในอนาคต (8 Global World Key Trends 2020) กลยุทธ์ของสถาบันการศึกษาระดับโลกที่มีชื่อเสียง แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา/มาตรฐานวิชาชีพ เกณฑ์การประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ความต้องการของผู้ประกอบการในยุค Technology Disruption โดยมีจุดมุ่งในการผลิตบัณฑิตที่มีมูลค่าเพิ่มและตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ สังคมไทยและสังคมโลก ตลอดจนความอยู่รอดอย่างยั่งยืนของมหาวิทยาลัยบนพื้นฐานการจัดการคุณภาพ

โดยระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 6 และภาพที่ 7 – 9 เป็นการกำหนดเกณฑ์การประเมินตามพันธกิจของหน่วยงาน ภายใต้พันธกิจของมหาวิทยาลัย 4 ด้าน และด้านการบริหารจัดการ ได้แก่

- SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน
- SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม
- SDU 3 การบริการวิชาการ
- SDU 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
- SDU 5 การบริหารจัดการ

ซึ่งในส่วนของเกณฑ์การประเมินตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (SDU Focus : มสด.) นั้น ทุกหน่วนงานสามารถพิจารณาเลือกตัวชี้วัดเพิ่มเติมเพื่อวัดหน่วยงานของตนเองให้ครอบคลุมต่อพันธกิจของหน่วยงานได้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA

(Suan Dusit University Quality Assurance)

การวัดมาตรฐานการอุดมศึกษา

เกณฑ์การประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ (อว.)

ตัวชี้วัดบังคับ

1. อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต
2. การพัฒนาเชิงพื้นที่
3. การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (โครงการ)
4. ความสอดคล้องของหลักสูตร
5. การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค
6. การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (หลักสูตร)

เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา (สป.อว.)

เกณฑ์สป.อว.ทั้งหมดมี 13 ตัวชี้วัด แบ่งเป็น

ข้อมูลพื้นฐาน 8 ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดบังคับ
คณะ 4 ตัวชี้วัด มสด. 4 ตัวชี้วัด (หน่วยงานต้องเขียนรายงาน แต่ไม่ต้องตรวจ)	8 ตัวชี้วัด

* ตัดตัวชี้วัด 3.1 ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม เนื่องจากซ้ำกับตัวชี้วัดของ อว. : การพัฒนาเชิงพื้นที่

ข้อมูลสารสนเทศ (รายงานในระบบ CHE QA Online)

1) จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด 2) จำนวนหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้ง 3) จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ 4) จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมดทุกระดับการศึกษา 5) การคงอยู่ของผู้เรียน 6) จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ 7) การมีงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี 8) ผลงานทางวิชาการของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท 9) จำนวนรวมของผลงานนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ 10) ผลการบริหารงานของหลักสูตร 11) ผลการบริหารงานของคณะ

ตัวชี้วัดบังคับ

1. อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
2. อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
3. ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
4. การบริหารของคณะ/มหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของคณะ/มหาวิทยาลัย
5. ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ
6. การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี
7. กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี
8. ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม
9. เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
10. ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

SDU Focus

เกณฑ์การประเมิน

(พิจารณาตามพันธกิจและความเชี่ยวชาญของแต่ละหน่วยงาน)

	วิชาการ	สนับสนุน
1. นวัตกรรม		
1.1 จำนวนหลักสูตรใหม่ (Degree) ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและความต้องการผู้ใช้บัณฑิต	✓	
1.2 จำนวนหลักสูตรระยะสั้น (up skills/re skills) ครอบคลุมทุกช่วงวัยให้กับบุคลากร ศิษย์เก่า/ปัจจุบัน และกลุ่มลูกค้า	✓	✓
1.3 จำนวนวิชาที่มีนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ที่ตรงกับวิถีใหม่	✓	
1.4 สร้างสรรค์พื้นที่การจัดการเรียนรู้ /สังคมแห่งการเรียนรู้		✓
1.5 การนำองค์ความรู้/นวัตกรรมต่อยอดเป็นธุรกิจวิชาการ	✓	✓
2. การสร้างมูลค่าเพิ่มบนความเชี่ยวชาญของสวนดุสิต		
2.1 ความโดดเด่นของอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	✓	
2.2 งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญหรือนวัตกรรมของสวนดุสิต	✓	✓
2.3 การสร้างความเป็นสากลจากภายในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (Internationalization at Home : IaH)	✓	✓
2.4 การปฏิบัติงานที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ	✓	
2.5 ความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยกับการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง	✓	✓
2.6 การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร	✓	✓
2.7 ความสามารถด้านการสื่อสารองค์การ		✓
2.8 ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่หลากหลายและตรงกับความต้องการของลูกค้า		✓
2.9 การบริการบนมาตรฐานของสวนดุสิต		✓
2.10 ระบบการปฏิบัติงานฉุกเฉิน	✓	✓
	11	11

เกณฑ์	มสด.	คณะ / โรงเรียน	ส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ	หน่วยงานอิสระ	
				วิทยาเขต/ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง	หน่วยงานบริการ/สรรหารายได้
มาตรฐานการอุดมศึกษา	16	16	-	11	-
SDU Focus	15	11	11	11	11
รวม (ตัวชี้วัด)	**31**	**27***	**11***	**22***	**11***

<u>หมายเหตุ</u> * จำนวนตัวชี้วัดหน่วยงานสามารถพิจารณาเลือกตามพันธกิจ/ความเชี่ยวชาญของหน่วยงาน

ภาพที่ 6 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA

กระเช้าคุณภาพ ระบบ SDU QA ระดับคณะ/โรงเรียน และหน่วยงานอิสระ (วิทยาเขต/ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง)

การวัดมาตรฐานการอุดมศึกษา | **SDU Focus**

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน

	คณะ/โรงเรียน	วิทยาเขต/ศูนย์ฯ
1. อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต	✓	✓
2. ความสอดคล้องของหลักสูตร	✓	
3. การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน	✓	
4. อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	✓	
5. อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	✓	
6. การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	✓	✓
7. กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	✓	✓

1. นวัตกรรม	คณะ/โรงเรียน	วิทยาเขต/ศูนย์ฯ
1.1 จำนวนหลักสูตรใหม่ (Degree) ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและความต้องการผู้ใช้บัณฑิต	✓	
1.2 จำนวนหลักสูตรระยะสั้น (up skills/re skills) ครอบคลุมทุกช่วงวัยให้กับบุคลากร ศิษย์เก่า/ปัจจุบัน และกลุ่มลูกค้า	✓	
1.3 จำนวนวิชาที่มีนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ที่ตรงกับวิถีใหม่	✓	
1.4 สร้างสรรค์พื้นที่การจัดการเรียนรู้ /สังคมแห่งการเรียนรู้		✓

ข้อมูลพื้นฐาน: 1. จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด 2. จำนวนหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้ง 3. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ 4. จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมดทุกระดับการศึกษา 5. อัตราการคงอยู่ของผู้เรียน 6. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ 7. การมีงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี

SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม

	คณะ/โรงเรียน	วิทยาเขต/ศูนย์ฯ
1. การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค	✓	✓
2. ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม	✓	✓
3. เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	✓	✓
4. ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	✓	✓

ข้อมูลพื้นฐาน: 1. ผลงานทางวิชาการของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท 2. จำนวนรวมของผลงานนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

SDU 3 การบริการวิชาการ

	คณะ/โรงเรียน	วิทยาเขต/ศูนย์ฯ
1. การพัฒนาเชิงพื้นที่	✓	✓
2. การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่หรือภูมิภาค	✓	✓

SDU 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

	คณะ/โรงเรียน	วิทยาเขต/ศูนย์ฯ
1. ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	✓	✓

SDU 5 การบริหารจัดการ

	คณะ/โรงเรียน	วิทยาเขต/ศูนย์ฯ
1. การบริหารของคณะ/มหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของคณะ/มหาวิทยาลัย	✓	✓
2. ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	✓	

ข้อมูลพื้นฐาน

1. ผลการบริหารงานของหลักสูตร 2. ผลการบริหารงานของคณะ

1. นวัตกรรม	คณะ/โรงเรียน	วิทยาเขต/ศูนย์ฯ
1.5 การนำองค์ความรู้/นวัตกรรมต่อยอดเป็นธุรกิจวิชาการ	✓	
2. การสร้างมูลค่าเพิ่มบนความเชี่ยวชาญของสวนดุสิต		
2.1 ความโดดเด่นของอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	✓ (เฉพาะอัตลักษณ์)	
2.2 งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญหรือนวัตกรรมของสวนดุสิต	✓	✓
2.3 การสร้างความเป็นสากลจากภายในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (Internationalization at Home : IaH)	✓	✓
2.4 การปฏิบัติงานที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ	✓	
2.5 ความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยกับการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง	✓	✓
2.6 การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร	✓	✓
2.7 ความสามารถด้านการสื่อสารองค์การ		✓
2.8 ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่หลากหลายและตรงกับความต้องการของลูกค้า		✓
2.9 การบริการบนมาตรฐานของสวนดุสิต		✓
2.10 ระบบการปฏิบัติงานฉุกเฉิน	✓	✓

หมายเหตุ : แนวทางการดำเนินการในระดับคณะ / โรงเรียน / หน่วยงานอิสระ (วิทยาเขต / ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง) มีดังนี้

1) ✓ คือตัวชี้วัดที่หน่วยงานต้องดำเนินการ
2) หน่วยงานสามารถพิจารณาตัวชี้วัด SDU Focus เพิ่มเติมได้ตามพันธกิจของหน่วยงานที่มีความโดดเด่นและ/หรือเกิด Impact ในวงกว้าง สนับสนุนนโยบายของมหาวิทยาลัยและประเทศ

ภาพที่ 7 กระเช้าคุณภาพ ระบบ SDU QA สำหรับคณะและส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ และหน่วยงานอิสระ (วิทยาเขต/ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง)

กระเช้าคุณภาพ ระบบ SDU QA ระดับสำนัก สถาบันและส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ และหน่วยงานอิสระ

การวัดมาตรฐานการอุดมศึกษา | **SDU Focus**

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน

	เทียบเท่าคณะฯ	หน่วยงานอิสระ
1. อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต		
2. ความสอดคล้องของหลักสูตร		
3. การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน		
4. อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก		
5. อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ		
6. การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี		
7. กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี		

1. นวัตกรรม	เทียบเท่าคณะฯ	หน่วยงานอิสระ
1.1 จำนวนหลักสูตรใหม่ (Degree) ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและความต้องการผู้ใช้บัณฑิต		
1.2 จำนวนหลักสูตรระยะสั้น (up skills/re skills) ครอบคลุมทุกช่วงวัยให้กับบุคลากร ศิษย์เก่า/ปัจจุบัน และกลุ่มลูกค้า		✓
1.3 จำนวนวิชาที่มีนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ที่ตรงกับวิถีใหม่		
1.4 สร้างสรรค์พื้นที่การจัดการเรียนรู้ /สังคมแห่งการเรียนรู้	✓	✓

ข้อมูลพื้นฐาน: 1. จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด 2. จำนวนหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้ง 3. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ 4. จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมดทุกระดับการศึกษา 5. อัตราการคงอยู่ของผู้เรียน 6. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ 7. การมีงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี

SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม

	เทียบเท่าคณะฯ	หน่วยงานอิสระ
1. การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค	✓ (สวพ.)	
2. ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม	✓ (สวพ.)	
3. เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	✓ (สวพ.)	
4. ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	✓ (สวพ.)	

ข้อมูลพื้นฐาน: 1. ผลงานทางวิชาการของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท 2. จำนวนรวมของผลงานนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

SDU 3 การบริการวิชาการ

	เทียบเท่าคณะฯ	หน่วยงานอิสระ
1. การพัฒนาเชิงพื้นที่	✓	
2. การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่หรือภูมิภาค	✓	

SDU 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

	เทียบเท่าคณะฯ	หน่วยงานอิสระ
1. ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและความเป็นไทย	✓ (สภศ.)	

SDU 5 การบริหารจัดการ

	เทียบเท่าคณะฯ	หน่วยงานอิสระ
1. การบริหารของคณะ/มหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของคณะ/มหาวิทยาลัย	✓ (สนม. สบย.)	✓
2. ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	✓ (สวท. สบย.)	

ข้อมูลพื้นฐาน: 1. ผลการบริหารงานของหลักสูตร 2. ผลการบริหารงานของคณะ

1. นวัตกรรม	เทียบเท่าคณะฯ	หน่วยงานอิสระ
1.5 การนำองค์ความรู้/นวัตกรรมต่อยอดเป็นธุรกิจวิชาการ	✓	✓
2. การสร้างมูลค่าเพิ่มบนความเชี่ยวชาญของสวนดุสิต		
2.1 ความโดดเด่นของอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต		
2.2 งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญหรือนวัตกรรมของสวนดุสิต	✓	✓
2.3 การสร้างความเป็นสากลจากภายในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (Internationalization at Home : IaH)	✓	✓
2.4 การปฏิบัติงานที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ		
2.5 ความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยกับการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง		
2.6 การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร	✓	✓
2.7 ความสามารถด้านการสื่อสารองค์การ	✓	✓
2.8 ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่หลากหลายและตรงกับความต้องการของลูกค้า	✓	✓
2.9 การบริการบนมาตรฐานของสวนดุสิต	✓	✓
2.10 ระบบการปฏิบัติงานฉุกเฉิน	✓	✓

หมายเหตุ : แนวทางการดำเนินการส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ/หน่วยงานอิสระ มีดังนี้

1) ✓ คือตัวชี้วัดที่หน่วยงานต้องดำเนินการ
2) หน่วยงานสามารถพิจารณาตัวชี้วัด SDU Focus เพิ่มเติมได้ตามพันธกิจของหน่วยงานที่มีความโดดเด่นและ/หรือเกิด Impact ในวงกว้าง สนับสนุนนโยบายของมหาวิทยาลัยและประเทศ

ภาพที่ 8 กระเช้าคุณภาพ ระบบ SDU QA สำหรับ สำนัก สถาบันและส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ และหน่วยงานอิสระ

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดตามบริบทของหน่วยงาน เพื่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ตามระบบ SDU QA (หน่วยงานสามารถเลือกตัวชี้วัดเพิ่มเติมได้)

พันธกิจ	ตัวชี้วัด	เกณฑ์มาตรฐาน	คณะและส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ										สำนัก สถาบัน และส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ								หน่วยงานอิสระ											มหาวิทยาลัย
			คณะศุลกศาสตร์	คณะมนุษยศาสตร์ฯ	คณะวิทยาการจัดการ	คณะวิทยาศาสตร์ฯ	คณะพยาบาลศาสตร์	รร.การเรือน	รร.การท่องเที่ยว	รร.กฎหมายและการเมือง	รร.สาธิตละอออุทิศ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักงานมหาวิทยาลัย	สำนักงานวิทยาเขตสุพรรณบุรี	สำนักบริหารกลยุทธ์	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักส่งเสริมวิชาการฯ	สถาบันภาษา ฯ	สถาบันวิจัยและพัฒนา	สำนักกิจการพิเศษ	วิทยาเขตสุพรรณบุรี	ศูนย์ฯ ลำปาง	ศูนย์ฯ นครนายก	ศูนย์ฯ หัวหิน	ศูนย์ฯ ตรัง	สวนดุสิตโพล	สวนดุสิตโฮมเบเกอรี่	ศูนย์บริการสื่อและสิ่งพิมพ์กราฟฟิคไซท์	ศูนย์พัฒนาทุนมนุษย์	ศูนย์บริการทดสอบฯ	โครงการปฏิบัติการอาหารแปรรูป	
SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน																																	
1.1	อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต	อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓											✓	✓	✓	✓	✓							✓
1.2	ความสอดคล้องของหลักสูตร	อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓					✓															✓
1.3	การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน	อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓					✓															✓
1.4	อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	สป.อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓																				✓
1.5	อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	สป.อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓																				✓
1.6	การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	สป.อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓											✓	✓	✓	✓	✓							✓
1.7	กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	สป.อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓								✓	✓	✓	✓	✓							✓
1.8	จำนวนหลักสูตรใหม่ (Degree) ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและความต้องการผู้ใช้บัณฑิต	มสด.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓				✓	✓															✓
1.9	จำนวนหลักสูตรระยะสั้น (up skills/re skills) ครอบคลุมทุกช่วงวัยให้กับบุคลากร ศิษย์เก่า/ปัจจุบัน และกลุ่มลูกค้า	มสด.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓					✓												✓			✓
1.10	จำนวนวิชาที่มีนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ที่ตรงกับวิถีใหม่	มสด.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓				✓	✓															✓
1.11	สร้างสรรค์พื้นที่การจัดการเรียนรู้ /สังคมแห่งการเรียนรู้	มสด.											✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓			✓
SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม																																	
2.1	การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค	อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓							✓		✓	✓	✓	✓	✓							✓
2.2	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม	สป.อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓							✓		✓	✓	✓	✓	✓							✓
2.3	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	สป.อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓							✓		✓	✓	✓	✓	✓							✓
2.4	ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	สป.อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓							✓		✓	✓	✓	✓	✓							✓
SDU 3 การบริการวิชาการ																																	
3.1	การพัฒนาเชิงพื้นที่	อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓			✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓							✓
3.2	การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค	อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓			✓			✓	✓	✓	✓	✓							✓
SDU 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย																																	
4.1	ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	สป.อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓						✓			✓	✓	✓	✓	✓							✓
SDU 5 การบริหารจัดการ																																	
5.1	การบริหารของคณะ/มหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของคณะ/มหาวิทยาลัย	สป.อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓								✓	✓	✓	✓	✓							✓
5.2	ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	สป.อว.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓		✓															✓
5.3	ความโดดเด่นของอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	มสด.	✓				✓	✓	✓							✓																✓
5.4	การนำองค์ความรู้/นวัตกรรมต่อยอดเป็นธุรกิจวิชาการ	มสด.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓	✓				✓							✓				✓	✓
5.5	งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญหรือนวัตกรรมของสวนดุสิต	มสด.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓		✓
5.6	การสร้างความเป็นสากลจากภายในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (Internationalization at Home : IaH)	มสด.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5.7	การปฏิบัติงานที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ	มสด.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓	✓	✓															✓
5.8	ความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยกับการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง	มสด.															✓				✓	✓	✓	✓	✓							✓
5.9	การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร	มสด.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5.10	ความสามารถด้านการสื่อสารองค์การ	มสด.									✓		✓			✓	✓				✓	✓	✓	✓	✓							✓
5.11	ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่หลากหลายและตรงกับความต้องการของลูกค้า	มสด.																		✓						✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5.12	การบริการบนมาตรฐานของสวนดุสิต	มสด.									✓						✓			✓						✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5.13	ระบบการปฏิบัติงานฉุกเฉิน	มสด.	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
รวมจำนวนตัวชี้วัด			26^+	25^+	25^+	25^+	26^+	26^+	26^+	25^+	5^+	22^+	7^+	4^+	10^+	11^+	13^+	7^+	9^+	8^+	18^+	18^+	18^+	18^+	18^+	6^+	7^+	5^+	8^+	6^+	6^+	31

ส่วนที่ 2

เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระบบ SDU QA

(Suan Dusit University Quality Assurance)

ส่วนที่ 2.1
เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับมหาวิทยาลัย

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน	วัตถุประสงค์	การพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่นและผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค
	ผลลัพธ์	อัตราการจบตรงสาขา VS อัตราการได้งานทำ
U 1.1 อว.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต** **(Percentage of Graduate Employed in Region)**
นิยามตัววัด	สัดส่วนอัตราการได้งานในพื้นที่หรือประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา 1 ปี ในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยได้รับผิดชอบดูแล (350 กม.) หรือตามเจตจำนงค์ของผู้เรียน/ผู้ปกครอง
รายการข้อมูล	1. จำนวนบัณฑิต (ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง บัณฑิต (ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยได้รับผิดชอบดูแล (350 กม.) ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. การแสดงเจตจำนงค์การทำงานและหรือสถานที่ที่ต้องการทำงานของผู้เรียน/ผู้ปกครอง 3. จำนวนบัณฑิตทั้งหมด หมายถึง บัณฑิต (ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนบัณฑิต (ปริญญาตรี และ บัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคหรือตามเจตจำนงค์ของผู้เรียน/ผู้ปกครอง}}{\text{จำนวนบัณฑิตทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ได้งานทำในพื้นที่ที่กำหนด ตามระดับผลการดำเนินงาน ดังนี้

ระดับ 1	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20	1 คะแนน
ระดับ 2	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40	2 คะแนน
ระดับ 3	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 60	3 คะแนน
ระดับ 4	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 80	4 คะแนน
ระดับ 5	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 90	5 คะแนน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	การพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่นและผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค
U 1.2	อว.	ผลลัพธ์	หลักสูตรตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่
		มิติตามพันธกิจ	การจัดการเรียนการสอน

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**ความสอดคล้องของหลักสูตร** **(Curriculum Alignment)**
นิยามตัววัด	สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนต่อหลักสูตรทั้งหมดของมหาวิทยาลัย
รายการข้อมูล	1. จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่ (Curriculum Area Mapping) หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-degree) ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. จำนวนหลักสูตรทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-degree) ทั้งหมดของมหาวิทยาลัยที่ได้รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลหลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) (Curriculum Area Mapping) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-degree) ของมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้ จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่

ระดับ 1	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20	1 คะแนน
ระดับ 2	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40	2 คะแนน
ระดับ 3	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 60	3 คะแนน
ระดับ 4	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 80	4 คะแนน
ระดับ 5	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 90	5 คะแนน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	หลักสูตรเปิดโอกาสให้ชุมชน ปราชญ์ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกำหนดทิศทางในการจัดการเรียนการสอน
		ผลลัพธ์	หลักสูตรที่มีการจัดการร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและนำสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น
U 1.3	อว.	มิติตามพันธกิจ	การจัดการมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน** (Inclusive Community)
นิยามตัววัด	สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ชุมชน ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ได้มีโอกาสการกำหนดทิศทางการดำเนินงานในการสอน การบริหาร เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วยเสียของมหาวิทยาลัยในพื้นที่ ภูมิภาคที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนในพื้นที่ และภูมิภาค
รายการข้อมูล	1. จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่ชุมชน/ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-degree) อาทิ การกำหนดทิศทางการดำเนินงาน การสอน การบริหาร ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของมหาวิทยาลัย หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-degree) ของมหาวิทยาลัยที่ได้รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน/ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลหลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-degree) ของมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้ จำนวนหลักสูตรที่เชิงชุมชน/ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ระดับ 1	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5	1 คะแนน
ระดับ 2	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10	2 คะแนน
ระดับ 3	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20	3 คะแนน
ระดับ 4	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30	4 คะแนน
ระดับ 5	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40	5 คะแนน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	อาจารย์มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ
		ผลลัพธ์	มีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่กำหนด
U 1.4	สป.อว	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Input	**อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยถือเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรง หรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่กำหนด
รายการข้อมูล	1. อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก หมายถึง จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกทั้งหมด ที่รายงานในระบบ CHE QA Online 2. อาจารย์ประจำ หมายถึง จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำ ดังนี้ 9 – 12 เดือน คิดเป็น 1 คน 6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน คิดเป็น 0.5 คน น้อยกว่า 6 เดือน ไม่นำมานับ
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ฐานข้อมูลบุคลากรของกองบริหารงานบุคคล
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตรคำนวณ 2. แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่คำนวณได้ในข้อ 1 โดยกำหนดร้อยละของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ร้อยละ 40 ให้เป็นค่าคะแนนเต็ม 5 **ตามสูตร** $\frac{\text{ร้อยละอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นค่าคะแนนเต็ม 5}} \times 5$

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	อาจารย์มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ
		ผลลัพธ์	มีอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสัดส่วนที่กำหนด
U 1.5	สป.อว	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Input	**อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่มีคุณภาพ
รายการข้อมูล	1. อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ หมายถึง จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่รายงานในระบบ CHE QA Online 2. อาจารย์ประจำ หมายถึง จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำ ดังนี้ 9 – 12 เดือน คิดเป็น 1 คน 6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน คิดเป็น 0.5 คน น้อยกว่า 6 เดือน ไม่นำมานับ
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ฐานข้อมูลบุคลากรของกองบริหารงานบุคคล
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตรคำนวณ 2. แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่คำนวณได้ในข้อ 1 โดยกำหนดร้อยละของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ 60 ให้เป็นค่าคะแนนเต็ม 5 **ตามสูตร** $\frac{\text{ร้อยละอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นค่าคะแนนเต็ม 5}} \times 5$

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาเหมาะสมและครบถ้วน
		ผลลัพธ์	นักศึกษามีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์และความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
U 1.6	สป.อว	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Process	**การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในคณะ ตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวภายในและนอกมหาวิทยาลัยที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า เป็นต้น โดยการให้บริการทั้งหมดต้องให้ความสำคัญกับการบริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง
รายการข้อมูล	การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี หมายถึง การให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา ให้ข้อมูลแหล่งงาน การจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนสำเร็จการศึกษา และการให้ความรู้แก่ศิษย์เก่า ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา รวมถึงการประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรม และนำผลมาปรับปรุงการบริการนักศึกษา
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลด้านการบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี และผลการประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและจัดบริการนักศึกษา
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาใน มหาวิทยาลัย 2. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา 3. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา 4. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 1 - 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จาก คะแนนเต็ม 5 5. นำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา 6. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพแก่ศิษย์เก่า **หลักการให้คะแนน**

ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	1 คะแนน
ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	2 คะแนน
ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	3 คะแนน
ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	4 คะแนน
ระดับ 5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	5 คะแนน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาเหมาะสมและครบถ้วน
		ผลลัพธ์	นักศึกษามีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์และความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
U 1.7	สป.อว	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Process	**กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์
รายการข้อมูล	1. กิจกรรมพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด / กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ / กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสิ่งแวดล้อม / กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม / กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม / กิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษาและความเป็นสวนดุสิต 2. ผลการประเมินความสำเร็จของทุกกิจกรรม และผลการประเมินความสำเร็จของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา โดยแสดงให้เห็นการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
ข้อมูลอ้างอิง	แผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของสถาบัน โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม 2. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้ดำเนินกิจกรรมในประเภทต่อไปนี้ ให้ครบถ้วน - กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยสถาบัน - กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสิ่งแวดล้อม - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม 3. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา 4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป 5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา 6. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

	หลักการให้คะแนน

ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	1 คะแนน
ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	2 คะแนน
ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	3 คะแนน
ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	4 คะแนน
ระดับ 5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	5 คะแนน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	สร้างนวัตกรรม/งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
		ผลลัพธ์	มีหลักสูตรที่สร้างใหม่ที่ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะอนาคต
U 1.8	มสด.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**หลักสูตรใหม่ (Degree) ที่ผลิตบัณฑิตพันธุ์ใหม่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต/ความต้องการผู้ใช้บัณฑิต**
นิยามตัววัด	1. การสร้างหลักสูตรใหม่ (Degree) ที่เป็นนวัตกรรมที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกวิถีใหม่ในอนาคตได้ในหลากหลายมิติ ตรงกับความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิต มีการบูรณาการในหลากหลายมิติ ได้แก่ การบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ผู้ใช้บัณฑิต/ประกอบการ เครือข่าย และ/หรือหน่วยงานที่เป็นความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย พื้นที่การจัดการศึกษานอกห้องเรียน เพื่อสร้างความรู้จริง และประสบการณ์ให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติได้จริง เพื่อสร้างบัณฑิตพันธุ์ใหม่ที่มีทักษะอนาคตที่พึงประสงค์ที่ตรงกับที่ชุมชน/สังคมต้องการ 2. หลักสูตรวิชาชีพ เช่น วิชาชีพครู วิชาชีพการพยาบาล ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ไม่สามารถเปลี่ยนชื่อได้ จะพิจารณาจากเนื้อหาสาระพัฒนาใหม่ที่ โดยแสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนาใหม่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 เมื่อเทียบกับหลักสูตรที่มี
รายการข้อมูล	จำนวนหลักสูตรใหม่ที่ผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย และ/หรือจำนวนหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันแต่ไม่เกิน 2 ภาคการศึกษา
ข้อมูลอ้างอิง	1. ทักษะที่จำเป็นในอนาคตต่อวิชาชีพนั้นๆ ความต้องการ/ความคาดหวังของผู้ประกอบการที่มีต่อแรงงานในอนาคต 2. รายชื่อรายละเอียดอุตสาหรรมมูลค่าสูง 3. ข้อบังคับ/หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพ
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน<u>รายข้อ</u> ดังนี้

ข้อ 1	หลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมมูลค่าสูง ไม่น้อยกว่า 3 หลักสูตร	2 คะแนน
ข้อ 2	หลักสูตรที่เป็นนวัตกรรม/มีการบูรณาการศาสตร์ข้ามศาสตร์ที่เสริมสร้างทักษะด้านความเป็นผู้ประกอบการ ไม่น้อยกว่า 5 หลักสูตร	1 คะแนน
ข้อ 3	หลักสูตรที่มีความร่วมมือกับภายนอก และมีการส่งนักศึกษาหรืออาจารย์เข้าไปเสริมทักษะ ไม่น้อยกว่า 10 หลักสูตร	1 คะแนน
ข้อ 4	หลักสูตรที่มีความร่วมมือกับภายนอก และมีการส่งอาจารย์เข้าไปฝึกฝังตัวไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10	1 คะแนน
ข้อ 5	จำนวนหลักสูตรที่แสดงถึงนวัตกรรม (หลักสูตรละ 1 คะแนน)	1 คะแนน

	ข้อ 6	จำนวนหลักสูตรใหม่มีจำนวนผู้เรียนตามเป้าหมาย/แผนรับทุกหลักสูตร หากไม่ครบทุกหลักสูตร หัก 0.5 คะแนน	1 คะแนน
	หมายเหตุ : สามารถนำมาใช้คำนวณได้ในปีถัดไป ในกรณีที่หลักสูตรได้รับอนุมัติแล้วแต่ยังไม่ได้รับนักศึกษา (ไม่เกิน 2 ปีการศึกษา)		

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน	วัตถุประสงค์	สร้างนวัตกรรม/งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
	ผลลัพธ์	มีหลักสูตรที่พัฒนาความรู้/สร้างทักษะใหม่ (up skills/ re skills)
U 1.9 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**หลักสูตรระยะสั้น (up skills/re skills) ครอบคลุมทุกช่วงวัย**
นิยามตัววัด	1. การสร้างหลักสูตรใหม่ (non degree) คือหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น เพื่อ up-skills / re-skills ให้กับบุคลากร นักศึกษา ศิษย์เก่า และกลุ่มลูกค้า ครอบคลุมทุกช่วงวัย 2. Up-skills / Re-skills สร้างความรู้และทักษะที่จำเป็นในอนาคต เพื่อให้มีทักษะที่ในการพัฒนางานคุณภาพ และสอดรับกับวิถีใหม่ 3. หลักสูตรระยะสั้นนี้สามารถเก็บสะสม หรือเทียบเท่า 3 หน่วยกิต ใช้เป็นวิชาเลือกได้ หรือสามารถสะสม เป็น credit bank หากต้องการประกาศยนียบัตร/ปริญญาบัตร (ภายใต้เงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด)
รายการข้อมูล	1. จำนวนและรายละเอียดโครงการ/หลักสูตร 2. จำนวนและประเภทผู้เข้าอบรม (การคำนวณใช้จำนวนบุคลากรทั้งหน่วยงานเป็นฐาน) 3. ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร ทักษะหลังจากอบรม
ข้อมูลอ้างอิง	1. การศึกษาหรือสำรวจทักษะอนาคตที่จำเป็นต้องมีการ up-skills /re-skills กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน รวมถึงบุคคลภายนอก ศิษย์เก่า ครอบคลุมทุกช่วงวัย 2. นโยบาย/แนวปฏิบัติการให้ความสำคัญกับการ up/re-skills ของบุคลากร
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน<u>รายข้อ</u> ดังนี้

ข้อ 1	บุคลากรของหน่วยงานได้รับการ up-skills/re-skills ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 (รวมทั้งการอบรมภายนอก และออนไลน์)	1 คะแนน
ข้อ 2	บุคลากร มีพฤติกรรมทำงานได้ดีขึ้น เร็วขึ้น เข้าใจแนวคิด/ความรู้ใหม่ ปรับตัวได้อย่างเห็นได้ชัด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 (สรุปรายงาน และสัมภาษณ์หัวหน้าหน่วยงาน/ผู้รับบริการ)	1 คะแนน
ข้อ 3	หลักสูตร/โครงการใหม่เพื่อ up-skills / re-skills ที่มีบุคคลภายนอก /ศิษย์เก่า หรือการ plus skills ให้กับนักศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ครั้ง	1 คะแนน
ข้อ 4	จำนวนหลักสูตรระยะสั้นที่สามารถสะสมใน credit bank ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่	1 คะแนน
ข้อ 5	จำนวนหลักสูตรใหม่ระยะสั้น ไม่น้อยกว่า 10 หลักสูตร	1 คะแนน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	มีนวัตกรรม/งานสร้างสรรค์เพื่อยกระดับการเรียนการสอน
		ผลลัพธ์	มีวิชาที่สร้างนักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ประสบการณ์ และปฏิบัติได้จริง
U 1.10	มสด.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**วิชาที่มีนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่สอดรับวิถีใหม่**
นิยามตัววัด	การออกแบบวิชาและกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ หรือมีการปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการในปัจจุบันและสร้างทักษะอนาคต มีใช้เทคนิคการเรียนการสอนที่หลากหลาย ใช้เทคโนโลยี นอกเหนือจากการสอนแบบเดิม มีการเสริมสร้างประสบการณ์นอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ลงมือปฏิบัติ เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้จริง
รายการข้อมูล	1. จำนวนวิชาที่มีการออกแบบ/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ที่สร้างประสบการณ์ความรู้จริงและปฏิบัติได้จริง ได้รับการตรวจสอบจากกรรมการฝ่ายวิชาการของคณะ/โรงเรียน และปรากฏอยู่ใน มคอ.3 2. วิชาที่หลักสูตรมีการกำหนดทักษะที่ต้องการสร้างให้กับนักศึกษาและปฏิบัติจริง 3. หลักฐานการสร้างประสบการณ์/ลงมือปฏิบัติให้กับนักศึกษา และความประทับใจที่มีต่อตัวนักศึกษา 4. จำนวน มคอ. 3 ที่นำขึ้นบนระบบ WBSC
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนวิชาที่มีการออกแบบกระบวนการเรียนการสอนแบบใหม่}}{\text{จำนวนวิชาทั้งหมดที่เปิดสอน}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	1. ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ทักษะที่จำเป็นในอนาคต ทักษะที่เสริมสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน หรืออื่นๆ ตามที่หลักสูตร/คณะฯ กำหนด 2. การสนับสนุน/ความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย 3. รายงานการสำรวจการทำงานนอกเวลาของนักศึกษา ที่มีการรายงานให้คณะฯ ทราบ
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ข้อละ 1 คะแนน ดังนี้

ข้อ 1	มคอ. 3 ได้รับการปรับปรุง/ออกแบบการเรียนการสอนแบบใหม่ที่เปิดสอนในภาคการศึกษาปัจจุบัน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90	1 คะแนน
ข้อ 2	จำนวนรายวิชาที่บรรจุในระบบฐานข้อมูล WBSC ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75	1 คะแนน
ข้อ 3	จำนวนความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและ/หรือภายนอกที่สนับสนุนการเรียนการสอนที่สร้างทักษะเพื่อให้กับนักศึกษาปฏิบัติได้จริงทั้งหมดของมหาวิทยาลัยทั้งหน่วยงานสายวิชาการและสายสนับสนุนไม่น้อยกว่า 75 หน่วยงาน	1 คะแนน

		ข้อ 4	จำนวนนวัตกรรมกระบวนการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 90 ของรายวิชาที่เปิดสอน	1 คะแนน	
		ข้อ 5	ความภาคภูมิใจของอาจารย์/ความพึงพอใจ/ความชื่นชมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อนักศึกษา ในด้านความรู้ ทักษะ และการแสดงออกถึงความเป็นสวนดุสิตของนักศึกษา (สัมภาษณ์)	1 คะแนน	
		ข้อ 6	นักศึกษามีทักษะปฏิบัติจริงในรายวิชา/โครงการ/กิจกรรมตามวัตถุประสงค์ ภายในมหาวิทยาลัย ร้อยละ 70 (แสดงให้เห็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติ รายงานสรุป/สัมภาษณ์)	1 คะแนน	
		ข้อ 7	นักศึกษาที่มีทักษะและประสบการณ์จากการปฏิบัติงาน (ไม่นับการฝึกงานตามปกติ) /ทำกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 40	1 คะแนน	

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		
	วัตถุประสงค์	สร้างนวัตกรรม/สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์
	ผลลัพธ์หลัก	มีพื้นที่สนับสนุนการการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความคิด/ทำกิจกรรมเพื่อสร้างผลงานที่สร้างสรรค์
U 1.11 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคมและความคุ้มค่าในการลงทุน

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**การสร้างสรรค์พื้นที่การจัดการเรียนรู้ /สังคมแห่งการเรียนรู้**
นิยามตัววัด	1. การจัดพื้นที่สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ ทำกิจกรรม (active space) ที่สะท้อนความความเป็นสากล ความเป็นสวนดุสิต ภายในมหาวิทยาลัย วิทยาเขต ศูนย์การศึกษา เพื่อเป็นสถานที่ให้นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่า มีพื้นที่ในการในการทำงานที่สนับสนุนการสร้างงาน และสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ (co-working space) สนับสนุนการศึกษานอกห้องเรียน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2. ความคุ้มค่าของการใช้พื้นของสิ่งปลูกสร้าง ครุภัณฑ์ที่มหาวิทยาลัยจัดเตรียมให้ด้วยงบประมาณแผ่นดิน หรืองบของมหาวิทยาลัยอย่างคุ้มค่า เช่น การใช้พื้นที่ของอาคาร และครุภัณฑ์ โรงงานอาหารแปรรูป เป็นต้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้พื้นที่ตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอย่าง และ/หรือการส่งเสริมสนับสนุนให้ใช้พื้นที่เป็นแหล่งฝึก หรือกิจกรรมนอกชั้นเรียน หรือมีการใช้ครุภัณฑ์ในการทำกิจกรรมสร้างเสริมทักษะ หรือสร้างรายได้ เป็นต้น
รายการข้อมูล	1. จำนวนพื้นที่สร้างสรรค์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ไม่ว่าจะเป็น active space และ/หรือ co-working space เป็นต้น 2. หลักฐาน/ข้อมูลการใช้พื้นที่กิจกรรม 3. ความพึงพอใจของผู้ใช้สถานที่ 4. ผลงานที่เกิดจากการใช้พื้นที่สร้างสรรค์
ข้อมูลอ้างอิง	1.สิ่งปลูกสร้าง ครุภัณฑ์ที่ ที่ใช้ประโยชน์ 2.ภาพถ่ายสถานที่ และการทำกิจกรรม หรือผลงานที่ได้จากการใช้พื้นที่
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	พื้นที่สร้างสรรรค์สนับสนุนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ (activity space/co - working space) ในมหาวิทยาลัย วิทยาเขต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ที่คณะ/โรงเรียน/หน่วยงานใช้เป็นพื้นที่จัดการเรียนรู้ (หากมีมากกว่า 15 แห่ง + 1 คะแนน)	1 คะแนน
ข้อ 2	ระบบและสิ่งอำนวยความสะดวกในการขอใช้/ใช้พื้นที่สร้างสรรค์	1 คะแนน

		ข้อ 3	ลักษณะของพื้นที่สะท้อนถึงนวัตกรรม/ความคิดสร้างสรรค์ บ่งบอกจุดเน้น/สไตล์ของมหาวิทยาลัย	1 คะแนน	
		ข้อ 4	การใช้พื้นที่สร้างสรรค์ (รวมถึงอาคาร โรงงาน ครุภัณฑ์ เป็นต้น) เพื่อการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมนอกห้องเรียน	1 คะแนน	
		ข้อ 5	บุคคลภายใน/บุคคลภายนอกมีการใช้พื้นที่สร้างสรรค์จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ พัฒนางาน มากกว่า 100 ครั้งต่อเดือน	1 คะแนน	
		ข้อ 6	จำนวนผลงานที่เกิดจากการใช้พื้นที่สร้างสรรค์ 100 ผลงาน (มากกว่า 100 ผลงาน + 1 คะแนน)	1 คะแนน	
		ข้อ 7	ความพึงพอใจของผู้ใช้พื้นที่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	1 คะแนน	

SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม	วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนา ผลิตบัณฑิต ให้บริการวิชาการ ประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้จากการปฏิบัติ
U 2.1 อว.	ผลลัพธ์	การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเชิงพื้นที่และภูมิภาค
	มิติตามพันธกิจ	การวิจัยและการบริการวิชาการ

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค** **(Research/Service in Region)**
นิยามตัววัด	สัดส่วนของผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคมในพื้นที่ต่อผลงานทางวิชาการที่ได้ดำเนินการทั้งหมด ซึ่งจะต้องเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการที่มีรายชื่ออยู่ฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ (ตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กกอ.) ดังนี้ 1. ฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ได้แก่ ERIC, MathSciNet, Pubmed, Scopus,Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse 2. ฐานข้อมูลระดับชาติ ได้แก่ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index - TCI) เฉพาะวารสารที่มีชื่ออยู่ในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 <u>ที่มา</u> : ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2562 ประกาศ ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2562
รายการข้อมูล	1. จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม หมายถึง ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กกอ. ของมหาวิทยาลัยในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด หมายถึง ผลงานทางวิชาการ ตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กกอ.ทั้งหมดของมหาวิทยาลัยในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม}}{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ตามประกาศ ก.พ.อ.
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้ จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม

ระดับ 1	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5	1 คะแนน
ระดับ 2	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10	2 คะแนน
ระดับ 3	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20	3 คะแนน
ระดับ 4	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30	4 คะแนน
ระดับ 5	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40	5 คะแนน

หมายเหตุ: ข้อมูลปรับปรุงจากคู่มือการประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2563

SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม		
U 2.2	สป.อว	

วัตถุประสงค์	การบริหารจัดการงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน
ผลลัพธ์	มีผลการบริหารจัดการงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่มีคุณภาพ
มิติตามพันธกิจ	การวิจัยและนวัตกรรมที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยมีการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่มีคุณภาพของมหาวิทยาลัยอยู่ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 “การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม” โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน มีการบูรณาการงานวิจัยกับระบบการจัดการเรียนการสอนหรืออัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือ ความต้องการของสังคม การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก การบริหารจัดการงานวิจัยด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบการให้คำปรึกษาด้านงานวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัย และนวัตกรรม และการส่งเสริมการนำนวัตกรรมจากงานวิจัยไปต่อยอดเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่า ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม และมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
รายการข้อมูล	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่มีคุณภาพ
ข้อมูลอ้างอิง	ฐานข้อมูลการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมของสถาบันวิจัยและพัฒนา
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม 2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในประเด็นต่อไปนี้ - ห้องปฏิบัติการหรือห้องปฏิบัติงานสร้างสรรค์/นวัตกรรม หรือหน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือการผลิตงานสร้างสรรค์/นวัตกรรม เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ เป็นต้น - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์/นวัตกรรม การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) เป็นต้น 3. จัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นทุนวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม 4. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ หรือนานาชาติ

5. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์ และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมดีเด่น
6. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

หลักการให้คะแนน

ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	1 คะแนน
ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	2 คะแนน
ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อ	3 คะแนน
ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	4 คะแนน
ระดับ 5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	5 คะแนน

SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม		วัตถุประสงค์	เพื่อสนับสนุนการทำวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ
		ผลลัพธ์	มีเงินสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่ตรงกับจุดเน้นมหาวิทยาลัย
U 2.3	สป.อว	มิติตามพันธกิจ	การวิจัยและนวัตกรรมที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Input	**เงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม**
นิยามตัววัด	ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม คือ เงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในและที่ได้รับจากภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการทำวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย
รายการข้อมูล	ผลการประเมินเงินสนันสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{ผลรวมของผลการประเมินเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ของทุกคณะ/โรงเรียนและสถาบันวิจัยและพัฒนา}}{\text{จำนวนคณะ/โรงเรียนทั้งหมด และสถาบันวิจัยและพัฒนา}}$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมิน (เงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ของทุกคณะ/โรงเรียนและสถาบันวิจัยและพัฒนา) ตามสูตรคำนวณ

SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม	วัตถุประสงค์	เพื่อสนับสนุนการทำผลงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ
U 2.4 สป.อว	ผลลัพธ์	มีผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่ตรงกับจุดเน้นมหาวิทยาลัย
	มิติตามพันธกิจ	การวิจัยและนวัตกรรมที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Output	**ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย**
นิยามตัววัด	ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าอาจารย์และนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า ควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว
รายการข้อมูล	ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ จำแนกประเภทตามเกณฑ์ที่กำหนด
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{ผลรวมของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการของทุกคณะ/โรงเรียน และสถาบันวิจัยและพัฒนา}}{\text{จำนวนคณะ/โรงเรียนทั้งหมด และสถาบันวิจัยและพัฒนา}}$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลผลงานทางวิชาการ จากคณะ/โรงเรียน และสถาบันวิจัยและพัฒนา
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยของทุกคณะ/โรงเรียน และสถาบันวิจัยและพัฒนา ตามสูตรคำนวณ

SDU 3 การบริการวิชาการ		วัตถุประสงค์	การให้บริการวิชาการ ประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติ และพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่น
		ผลลัพธ์	การอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่ (Local Need)
U 3.1	อว.	มิติตามพันธกิจ	ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)**
นิยามตัววัด	สัดส่วนจำนวนโครงการบริการวิชาการหรือโครงการเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี รวมถึงการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น เพื่อแก้ไข ลดปัญหาและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ท้องถิ่นและภูมิภาค
รายการข้อมูล	1. จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based หมายถึง รายการโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านภูมิศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม สังคม ของมหาวิทยาลัยในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด หมายถึง รายการโครงการบริการวิชาการทั้งหมดของมหาวิทยาลัยที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based}}{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based เช่น โครงการในลักษณะระบบเศรษฐกิจชีวภาพ ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน ระบบเศรษฐกิจสีเขียว (BCG) และหรือการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDG)
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาระดับผลการดำเนินงาน ดังนี้ จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based

ระดับ 1	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20	1 คะแนน
ระดับ 2	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40	2 คะแนน
ระดับ 3	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 60	3 คะแนน
ระดับ 4	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 80	4 คะแนน
ระดับ 5	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 90	5 คะแนน

SDU 3 การบริการวิชาการ		วัตถุประสงค์	การพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่นและผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค
		ผลลัพธ์	การมีส่วนร่วมของชุมชนและสังคม
U 3.2	อว.	มิติตามพันธกิจ	การมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือ ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค** (Non-Age Group Participation)
นิยามตัววัด	สัดส่วนโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่ สะท้อนการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม
รายการข้อมูล	1.จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม หมายถึง จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดและ/หรือดำเนินโครงการหรือกิจกรรม เพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ ของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2.จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนสังคมทั้งหมด หมายถึง โครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ ทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ}}{\text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษา
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาระดับผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้ จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรม

ระดับ 1	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20	1 คะแนน
ระดับ 2	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40	2 คะแนน
ระดับ 3	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 60	3 คะแนน
ระดับ 4	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 80	4 คะแนน
ระดับ 5	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 90	5 คะแนน

SDU 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย		
U 4.1	สป.อว	

วัตถุประสงค์	การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
ผลลัพธ์	การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยที่มีการบรูณาการกับโครงการ/กิจกรรมของมหาวิทยาลัย
มิติตามพันธกิจ	การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

ชื่อตัวชี้วัด Process	**ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะวัฒนธรรมและความเป็นไทย**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต้องสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย ความรู้ความเชี่ยวชาญของแต่ละหน่วยงาน ตลอดจนสอดคล้องกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
รายการข้อมูล	1. แผนสร้างเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติ 2. หลักฐานที่แสดงให้เห็นการกำกับ ติดตามการดำเนินการตามแผนฯ รวมถึงมีผลการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการนำผลการประเมินไปปรับปรุง 3. หลักฐานที่แสดงให้เห็นการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ข้อมูลอ้างอิง	แผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบันภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 2. จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวชี้วัดวัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 3. กำกับ ติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 4. ประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม 5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน 7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ **หลักการให้คะแนน**

ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	1 คะแนน
ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	2 คะแนน
ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	3 คะแนน
ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	4 คะแนน
ระดับ 5	มีการดำเนินการ 6 - 7 ข้อ	5 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย		วัตถุประสงค์	การดำเนินงานตามพันธกิจให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด
		ผลลัพธ์	ผลการบริหารจัดการเป็นไปตามเป้าหมาย
U 5.1	สป.อว	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Process	**การบริหารของคณะ/มหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของคณะ/มหาวิทยาลัย**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มมหาวิทยาลัยตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
รายการข้อมูล	1. แผนกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเป้าหมาย และกลุ่มมหาวิทยาลัย 2. หลักฐานแสดงให้เห็นถึงการบริหารมหาวิทยาลัย ทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลด้านการบริหารมหาวิทยาลัยรอบปีที่ผ่านมา
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวชี้วัดและเป้าหมายของแผนกลยุทธ์ 2. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคณะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน 3. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม 4. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน 5. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ 6. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

7. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายใน ตามระบบและกลไกที่สถาบันกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

หลักการให้คะแนน

ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	1 คะแนน
ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	2 คะแนน
ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	3 คะแนน
ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 – 6 ข้อ	4 คะแนน
ระดับ 5	มีการดำเนินการ 7 ข้อ	5 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย		
U 5.2	สป.อว	

วัตถุประสงค์	การกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนด
ผลลัพธ์	การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ
มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการที่สะท้อนคุณภาพทุกมิติ

ชื่อตัวชี้วัด Process	**ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยมีหน้าที่กำกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและคณะ โดยมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
รายการข้อมูล	1. ระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพ 2. รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา 3. ผลการปรับปรุงคุณภาพในทุกระดับ
ข้อมูลอ้างอิง	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. มีระบบและกลไกในการกำกับติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะให้เป็นไปตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ 2. มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผลการติดตามให้กรรมการระดับมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา 3. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรและคณะ ให้เกิดผลตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ 4. นำผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรและคณะที่ผ่านการพิจารณาของกรรมการระดับมหาวิทยาลัย เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา 5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยมาปรับปรุงหลักสูตรและการดำเนินงานของคณะให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง 6. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน หลักการให้คะแนน

ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	1 คะแนน
ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	2 คะแนน
ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	3 คะแนน
ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	4 คะแนน
ระดับ 5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	5 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	งานสร้างสรรค์และโดดเด่นของอัตลักษณ์ของสวนดุสิต
	ผลลัพธ์	ผลงานและความโดดเด่นด้านอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
U 5.3 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การบูรณาการพันธกิจและบริหารจัดการอัตลักษณ์บนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**ความโดดเด่นของอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต** (สอดคล้องกับ อว. กลุ่ม 4)
นิยามตัววัด	1. ผลการปฏิบัติงานที่โดดเด่นของทั้ง 4 อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ที่สามารถสร้างการยอมรับ สร้างมาตรฐานในวิชาชีพนั้นๆ หรืออุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง หรือกิจกรรมที่ได้รับความสนใจและ/หรือมีกลุ่มเป้าหมาย/ประชาชนให้ความสนใจ/เข้าร่วมจำนวนมาก 2. ผลงานจากงานวิจัยที่สามารถสร้างประโยชน์ได้ในอุตสาหกรรม/ขายลิขสิทธิ์ได้
รายการข้อมูล	1. ผลการปฏิบัติงาน กิจกรรมและผลลัพธ์ 2. ประโยชน์ที่ได้รับในระดับมหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม หรือประเทศ
ข้อมูลอ้างอิง	หลักฐานการดำเนินงาน ภาพถ่าย/ภาพข่าว
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	สร้างศูนย์ฝึกมาตรฐานอาชีพในสาขาวิชาชีพด้านอัตลักษณ์ที่รับการรับรองจากหน่วยงานวิชาชีพระดับประเทศ	3 คะแนน
ข้อ 2	สร้างมาตรฐาน /มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานในวิชาชีพ และ/หรือการออกแบบการวัด/กำกับมาตรฐานผู้ปฏิบัติในวิชาชีพนั้น ๆ (หากมีมากกว่า 4 +1 คะแนน)	1 คะแนน
ข้อ 3	สร้างนวัตกรรมของสาขาอัตลักษณ์ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดเรียนการสอน หรือธุรกิจวิชาการ	1 คะแนน
ข้อ 4	บุคลากรสาขาอัตลักษณ์ที่ได้รับรางวัล/ได้รับมาตรฐานวิชาชีพระดับนานาชาติ	1 คะแนน
ข้อ 5	นักศึกษาสาขาอัตลักษณ์/สาขาอื่นที่มีผลงานด้านอัตลักษณ์ได้รับรางวัลระดับประเทศ/นานาชาติ	1 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	นวัตกรรม/การสร้างมูลค่าเพิ่มบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
U 5.4 มสด.	ผลลัพธ์	การใช้ความเชี่ยวชาญเพื่อต่อยอดธุรกิจวิชาการของมหาวิทยาลัย
	มิติตามพันธกิจ	การบูรณาการการบริหารจัดการบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**การนำองค์ความรู้/นวัตกรรมต่อยอดเป็นธุรกิจวิชาการ**
นิยามตัววัด	1. การนำองค์ความรู้ที่เกิดจากความเชี่ยวชาญของบุคลากร หน่วยงาน/มหาวิทยาลัย มาสร้างงาน/โครงการ/หน่วยธุรกิจ (SBU: strategic business unit) หรือบริหารจัดการหน่วยงานอิสระ/หน่วยงานสรรหารายได้ บริษัทในเครือของมหาวิทยาลัยเพื่อต่อยอดธุรกิจวิชาการ เป็นแหล่งฝึกเพื่อสร้างโอกาส เสริมทักษะ สร้างประสบการณ์ให้กับนักศึกษาและคณาจารย์ให้สามารถปฏิบัติได้จริง และเสริมความเข้มแข็งทางธุรกิจวิชาการและ/หรือสามารถสร้าง/เพิ่มรายได้ ตลอดจนสร้างชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับ 2. หน่วยธุรกิจ (SBU : strategic business unit) หมายถึง การทำงานในรูปแบบธุรกิจ ที่สามารถสร้างรายได้ เช่น หน่วยงานอิสระ บริษัทในเครือของมหาวิทยาลัย SDU Delivery เป็นต้น
รายการข้อมูล	1. ความร่วมมือของบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในหน่วยงานในโครงการธุรกิจวิชาการ เช่น คำสั่ง 2. การเปิดโอกาสให้นักศึกษามาเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติจริง 3. องค์ความรู้/ความเชี่ยวชาญที่นำไปใช้ในแต่ละด้าน 4. ผลการดำเนินการ 5. จำนวนงาน/หน่วยธุรกิจ (SBU) ที่เปิดใหม่
ข้อมูลอ้างอิง	1. รายละเอียดโครงการธุรกิจวิชาการ และแผนการดำเนินงานของหน่วยงาน และคู่เทียบ 2. การขยายตัว หรืออัตราการเจริญเติบโต การยอมรับ 3. รายงานปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	งาน/โครงการ/ขยายผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการใหม่ที่แสดงได้ว่ามีความเป็นนวัตกรรมธุรกิจ	1 คะแนน
ข้อ 2	ระบบการตลาดรูปแบบดิจิทัล (Digital marketing)	1 คะแนน
ข้อ 3	ธุรกิจ/ธุรกิจวิชาการมีการต่อยอดจากองค์ความรู้/ความเชี่ยวชาญ/นวัตกรรม	1 คะแนน
ข้อ 4	หน่วยธุรกิจใหม่ของมหาวิทยาลัย เช่น บริษัท	3 คะแนน
ข้อ 5	ค่าใช้จ่ายลดลง และ/หรือกำไรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20	2 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
	ผลลัพธ์	มีโครงการ/กิจกรรมที่เกิดจากความเชี่ยวชาญของสวนดุสิต
U 5.5 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญ หรือนวัตกรรมของสวนดุสิต**
นิยามตัววัด	1. ผลการปฏิบัติงานบนความเชี่ยวชาญของสวนดุสิตจนมีผลงานเป็นที่รู้จักยอมรับในฝีมือ ประทับใจในการบริการ ตลอดจนการไว้วางใจให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นผู้ดำเนินงาน 2. การสร้างนวัตกรรมกระบวนการทำงาน (ทั้งงานประจำ และ/หรืองานการให้บริการภายนอก) ในสไตล์การทำงานของสวนดุสิตที่ตอบสนองวิถีใหม่ อาทิ การที่บุคลากรจ่ายเงินเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการประชุม อบรม/สัมมนาภายในรูปแบบการเรียนการสอนที่ต่างจากเดิม การปฏิบัติงานในวิถีใหม่
รายการข้อมูล	1. ผลการปฏิบัติงาน กิจกรรมและผลลัพธ์ 2. แนวปฏิบัติใหม่ หรือวิถีใหม่ในการทำงาน 3. ประโยชน์ที่ได้รับในระดับมหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม หรือประเทศ
ข้อมูลอ้างอิง	1. หลักฐานการดำเนินงาน ภาพถ่าย/ภาพข่าว 2. นโยบาย แนวปฏิบัติของภาครัฐ/จุดเน้นของมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	ลูกค้า ผู้รับบริการ/ผู้ว่าจ้างต้องการให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นผู้ดำเนินงาน	1 คะแนน
ข้อ 2	ผลการดำเนินงานระดับ<u>ประเทศ</u> และมีผลงานที่โดดเด่น ประทับใจและได้รับความชื่นชม	1 คะแนน
ข้อ 3	ผลการดำเนินงานระดับ<u>นานาชาติ</u> และมีผลงานที่โดดเด่น ประทับใจและได้รับความชื่นชม	2 คะแนน
ข้อ 4	ผลงาน/โครงการที่เกิดจากการสร้างนวัตกรรมที่เป็นรูปธรรมและมี Impact ชัดเจน	1 คะแนน
ข้อ 5	กระบวนการทำงานที่เป็นนวัตกรรมที่สอดรับกับวิถีใหม่	1 คะแนน
ข้อ 6	มาตรฐาน/แนวปฏิบัติ/ คู่มือการทำงานรูปแบบใหม่ที่ยกระดับการปฏิบัติงาน	1 คะแนน
ข้อ 7	บุคลากรส่วนมากมีพฤติกรรมการทำงานใหม่ที่สอดรับวิถีใหม่อย่างชัดเจน	1 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย		วัตถุประสงค์	สร้างความเป็นสากลจากภายในมหาวิทยาลัย (IaH)
		ผลลัพธ์	เกิดความเป็นสากลภายในมหาวิทยาลัย รวมถึงนักศึกษาและบุคลากร
U 5.6	มสด.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**การสร้างความเป็นสากลจากภายในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต** **(Internationalization at home: IaH)**
นิยามตัววัด	การสร้างความเป็นสากลจากภายในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (Internationalization at home: IaH) หมายถึง การบูรณาการมิติระหว่างประเทศและระหว่างวัฒนธรรมสู่หลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความเป็นสากล การสร้างสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยสำหรับทุกคนและนักศึกษาภายในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในประเทศ การวิจัยที่มุ่งเน้นระดับนานาชาติไปจนถึงการใช้นวัตกรรมสำหรับเทคโนโลยีดิจิตอล ตลอดจนถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาไทยและต่างชาติในมหาวิทยาลัย วิทยาเขต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งที่ต้องใช้ภาษากลางเพื่อการสื่อสารเหมือนกับมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่กรุงเทพ ภายใต้วิถีความเป็นสวนดุสิต (ดูรายละเอียดในข้อมูลอ้างอิง)
รายการข้อมูล	1. หลักสูตร แนวการจัดการเรียนการสอน มคอ. 2. กิจกรรม หลักฐาน ภาพถ่ายแสดงถึง IaH ในรูปแบบต่างๆ 3. MoU หรือข้อตกลงรูปแบบอื่น แสดงถึง IaH และมีกิจกรรมเกิดขึ้นแล้ว
ข้อมูลอ้างอิง	นิยามของ European Association for International Education (EAIE) ก็ได้ให้แนวปฏิบัติที่เพื่อปลูกฝังให้เกิด IaH ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้นักศึกษามีมุมมองที่เป็นสากลผ่านการเรียนในหลักสูตร ไม่ว่าจะได้ไปแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศหรือไม่ 2) ส่งเสริม IaH ไม่เฉพาะแค่วิชาเลือกหรือวิชาเฉพาะ 3) เน้น learning outcomes ของหลักสูตรที่มีมุมมองด้านต่างประเทศ 4) มีกิจกรรมนอกและในหลักสูตรทั่วทั้งสถาบัน 5) ส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมในห้องเรียน ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ การสอน และการประเมินผล 6) สร้างโอกาสให้นักศึกษามีประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่แตกต่างในชุมชน 7) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกคนไม่เฉพาะนักวิชาการ/อาจารย์ และนักวิเทศฯ 8) ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเสมอไป (เป็นภาษาที่ใช้มากกว่าภาษาถิ่น ใช้สื่อสารกับคนส่วนมากและหลากหลายพื้นที่นั้นๆ เช่น ภาษาจีน เป็นต้น) 9) ใช้ virtual mobility (Virtual Exchange) ให้เกิดการเรียน/ทำกิจกรรมกับนักศึกษาในต่างประเทศเพื่อเพิ่มทักษะการสื่อสารและทางสังคม 10) สร้างความรู้สึกผูกพันที่มีความหมายให้กับนักศึกษาต่างชาติ หรืออาจใช้มาตรฐานอื่นที่เป็นวัฒนธรรมที่ดีงานที่สะท้อนความเป็นสากลได้ อาทิ ความเป็นสวนดุสิต รายละเอียด ดังนี้

<table>
<tr><td></td><td>11) บุคลิกภาพ ตามจุดเน้นของสวนดุสิต
12) ความประณีต ละเอียดถี่ถ้วน
13) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่สะท้อนถึงความเป็นสากล เช่น ระบบ Internet/Wi-Fi ร้านอาหาร ร้านกาแฟ ห้องน้ำ เป็นต้น</td></tr>
<tr><td>เกณฑ์ประเมิน</td><td>เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้
<table>
<tr><td>ข้อ 1</td><td>หลักสูตร (ทั้งระยะสั้นและระยะยาว) ที่บรรจุลักษณะ IaH ไว้ในหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 หลักสูตร</td><td>1 คะแนน</td></tr>
<tr><td>ข้อ 2</td><td>มีการใช้ประโยชน์จากเครือข่ายนานาชาติ เช่น วิธีการจัดการเรียนการสอน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 30 โครงการ/กิจกรรม</td><td>1 คะแนน</td></tr>
<tr><td>ข้อ 3</td><td>นักศึกษาต่างชาติมาศึกษา (ทั้งระยะสั้น/ระยะยาว) ในมหาวิทยาลัย อย่างน้อย 4 กลุ่ม
(หากกลุ่มใดมีจำนวนนักศึกษาต่างชาติมากกว่า 15 คนต่อกลุ่ม ให้ + เพิ่มกลุ่มละ 1 คะแนน)</td><td>1 คะแนน</td></tr>
<tr><td>ข้อ 4</td><td>การจัดการเรียนการสอน/การปฏิบัติงานโดยเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมรวมถึงการ Virtual Exchange กับคู่ความร่วมมือ หรือแม้แต่ศิษย์เก่าผ่านสื่อเทคโนโลยี มีกิจกรรมการเรียนการสอน /กิจกรรมสนับสนุนที่มองเห็นหรือมีผลเด่นชัด
ถ้ามี แต่ยังไม่เห็นเด่นชัด = 0.5 คะแนน</td><td>1 คะแนน</td></tr>
<tr><td>ข้อ 5</td><td>สภาพแวดล้อม การจัดการเรียนการสอนที่แสดงถึงความเป็นสากล ประกอบอยู่ในสภาพแวดล้อม</td><td>1 คะแนน</td></tr>
<tr><td>ข้อ 6</td><td>สภาพแวดล้อมโดยรวมของหน่วยงาน และความเป็นอยู่ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นสากล</td><td>1 คะแนน</td></tr>
<tr><td>ข้อ 7</td><td>บุคลากรมีบุคลิกภาพที่ดีตามแบบฉบับความเป็นสวนดุสิต
ถ้า 1 ใน 3 ของบุคลากรยังต้องปรับปรุง = 0.5 คะแนน</td><td>1 คะแนน</td></tr>
<tr><td>ข้อ 8</td><td>นักศึกษามีบุคลิกภาพที่ดีตามแบบฉบับความเป็นสวนดุสิต
ถ้า 1 ใน 3 ของนักศึกษายังต้องปรับปรุง = 0.5 คะแนน</td><td>1 คะแนน</td></tr>
</table></td></tr>
</table>

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย		วัตถุประสงค์	นวัตกรรม/งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
		ผลลัพธ์	มีโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองแผนการปฏิรูปการศึกษา
U 5.7	มสด.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตและการบริหารจัดการที่มีส่วนร่วมในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**การปฏิบัติงานที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ**
นิยามตัววัด	การปฏิบัติงานที่คำนึงแผนการปฏิรูปการศึกษา 20 ปี ของประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการยกระดับการศึกษาของประเทศ โดยนำแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของประเทศมาแนวทางและเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการกลยุทธ์เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาการ ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมให้กับเพื่อให้การเปลี่ยนแปลง ยกระดับการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เข้มแข็งและมีคุณภาพตามนโยบายของมหาวิทยาลัย
รายการข้อมูล	1. แผนกลยุทธ์/แนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษา 2. ผลการปฏิบัติงาน โครงการ/กิจกรรมและผลลัพธ์ 3. ประโยชน์ที่ได้รับในระดับมหาวิทยาลัยและการศึกษาของประเทศ
ข้อมูลอ้างอิง	แผนการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	สาขาอัตลักษณ์ มีโครงการที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ต่อโครงการทั้งหมด ถ้ามี แต่น้อยกว่าร้อยละ 20 = 0.5 คะแนน	1 คะแนน
ข้อ 2	สาขาที่ไม่ใช่อัตลักษณ์ มีโครงการที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ต่อโครงการทั้งหมด ถ้ามี แต่น้อยกว่าร้อยละ 20 = 0.5 คะแนน	1 คะแนน
ข้อ 3	มหาวิทยาลัยมีโครงการที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ต่อโครงการทั้งหมด ถ้ามี แต่น้อยกว่าร้อยละ 20 = 0.5 คะแนน	1 คะแนน
ข้อ 4	ถ้าโครงการในข้อ 1-3 ข้างต้น เป็นโครงการระดับประเทศ	1 คะแนน
ข้อ 5	เกิดการเปลี่ยนแปลง เห็นได้ชัดว่ามีการปฏิรูประบบการศึกษาได้จริงทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและ/หรือส่งผลถึงระดับประเทศ	1 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	การบริหารจัดการบนพื้นฐานคุณภาพ
U 5.8 มสด.	ผลลัพธ์	หน่วยงานการศึกษานอกที่ตั้งมีการบริหารจัดการภายใต้มาตรฐานเดียวกัน
	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการคุณภาพของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**ความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยกับการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง**
นิยามตัววัด	การบริหารงานที่เกิดจากความเชื่อมโยง หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการวางระบบการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง โดยมีการเชื่อมโยงมาตรฐานและการปฏิบัติงานระหว่างมหาวิทยาลัยกับวิทยาเขตและศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ในประเด็นต่อไปนี้ 1) โครงสร้างการบริหารจัดการและระบบบริหารงานบุคคล 2) ระบบทะเบียนนักศึกษา 3) การบริหารวิชาการ/การเรียนการสอน (ภายใต้กำกับของคณะที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ๆ) 4) ระบบการเงินตามระเบียบของมหาวิทยาลัย และ 5) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และเป็นไปตามมาตรฐานการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ.2560 ที่กำหนด
รายการข้อมูล	1. รายชื่อหลักสูตรที่เปิดสอน ณ วิทยาเขต/ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง 2. วิธีการเชื่อมโยงมาตรฐานและการปฏิบัติงาน
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มีผลการเชื่อมโยงมาตรฐานและการปฏิบัติงานครบทุกประเด็น}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่เปิดสอน ณ วิทยาเขต/ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลหลักสูตรที่เปิดสอน ณ วิทยาเขต/ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	ผลการดำเนินงานต่ำกว่า ร้อยละ 50	1 คะแนน
ข้อ 2	ผลการดำเนินงานตั้งแต่ ร้อยละ 50 ถึง 64	2 คะแนน
ข้อ 3	ผลการดำเนินงานตั้งแต่ ร้อยละ 65 ถึง 79	3 คะแนน
ข้อ 4	ผลการดำเนินงานตั้งแต่ ร้อยละ 80 ถึง 89	4 คะแนน
ข้อ 5	ผลการดำเนินงานตั้งแต่ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	5 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีศักยภาพสูง
U 5.9 มสด.	ผลลัพธ์	บุคลากรมีศักยภาพสูง
	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการเชิงรุกของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร**
นิยามตัววัด	การที่บุคลากรได้เข้าร่วมการอบรมจากสถาบันระดับประเทศที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพที่สอดคล้องกับพันธกิจ ภาระงาน งานที่ได้รับมอบหมาย หรือทักษะที่จำเป็นในปัจจุบันและหรือทักษะใหม่/ เพื่อใช้ศักยภาพนั้นสร้างสรรค์/พัฒนาเพื่อยกระดับการทำงานจนมีผลงานเป็นที่ประจักษ์
รายการข้อมูล	1. Certificate จากสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงหรือได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ 2. ประกาศนียบัตร/วุฒิบัตร จากสถาบันที่มีชื่อเสียงหรือได้รับการยอมรับในระดับประเทศ 3. ผลงานที่พัฒนาหรือสร้างที่เกิดจากการนำความรู้ ความสามารถที่ได้รับจากการอบรม 4. ความพึงพอใจของผู้รับบริการ
ข้อมูลอ้างอิง	1. สายวิชาการหรืออาจารย์ วัดความพึงพอใจจากผู้เรียน/ผู้รับการฝึกอบรมในเนื้อหาหรือเทคนิคที่ได้รับจากการอบรม 2. สายสนับสนุน วัดความพึงพอใจจากผู้รับบริการทั้งในและนอกหน่วยงานในเนื้อหาหรือเทคนิคที่ได้รับจากการอบรม
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	บุคลากรได้รับ Certificate ที่ยกระดับวิชาชีพ/อาชีพการงานจากสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงหรือได้รับการยอมรับในระดับโลก/นานาชาติ (หากมากกว่า ร้อยละ 10 ของบุคลากรทั้งหมด + 1 คะแนน)	3 คะแนน
ข้อ 2	บุคลากรได้รับประกาศนียบัตร/วุฒิบัตรระดับประเทศจากสถาบันที่มีชื่อเสียงหรือเชี่ยวชาญในด้านนั้น ๆ (หากมากกว่า ร้อยละ 20 ของบุคลากรทั้งหมด + 1 คะแนน)	2 คะแนน
ข้อ 3	บุคลากรได้รับประกาศนียบัตร/วุฒิบัตร ที่แสดงถึงการ up-skills/re-skills ที่สอดคล้องกับพัฒนางาน ร้อยละ 30	1 คะแนน
ข้อ 4	ผลงานที่สร้างหรือพัฒนาจากพัฒนาศักยภาพที่ได้รับ Certificate ประกาศนียบัตร วุฒิบัตร จำนวน 5-10 ผลงาน หรือไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนประกาศนียบัตรที่ได้รับ	1 คะแนน

	ข้อ 5	ความพึงพอใจของผู้รับบริการจากข้อ 4 เชิงปริมาณร้อยละ 80 และ/หรือเชิงคุณภาพ ผลจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นเอกฉันท์ (สัมภาษณ์หรือแสดงหลักฐานประกอบ)	1 คะแนน	
	ข้อ 6	ผลคะแนนสอบภาษาอังกฤษของบุคลากรไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของบุคลากรทั้งหมด ที่เป็นไปตามมาตรฐานระดับนั้นๆ (อายุไม่เกิน 2 ปี)	1 คะแนน	

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	สร้างการรับรู้และรู้จักมหาวิทยาลัยและความเป็นสวนดุสิต
	ผลลัพธ์	บุคคลภายนอกรู้จักมหาวิทยาลัยและคณะ/โรงเรียน/หน่วยงาน
U 5.10 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**ความสามารถด้านการสื่อสารองค์การ**
นิยามตัววัด	การผลิตสื่อและการสื่อสารให้นักเรียน ประชาชน และกลุ่มเป้าหมาย รับรู้-รู้จักมหาวิทยาลัย ผ่านสื่อสมัยใหม่ทุกช่องทาง ทั้ง offline และ online อาทิ Website Facebook, Twitter, Instragram, Line, TikTok, wechat/application ที่สื่อสารกับประเทศจีน และ/หรือประเทศอื่น ๆ เพื่อสื่อสารข้อมูลที่จะสร้างความรู้จักมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ความเชี่ยวชาญ และ/หรือความเป็นสวนดุสิตในแง่มุมต่าง ๆ ให้มากขึ้น
รายการข้อมูล	1. จำนวนผู้ติดตาม/ยอดไลน์/สมาชิกในทุกช่องทาง ทั้งสื่อหลักและรองที่สื่อสารเรื่องราวเกี่ยวกับหน่วยงานและมหาวิทยาลัย 2. จำนวนสื่อ offline ที่มี Impact 3. จำนวนสื่อ Info Graphic, Storytelling, ข่าวประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย ซึ่งผลิตโดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักของมหาวิทยาลัย 4. จำนวนลูกค้า/นักศึกษาที่เลือกที่ใช้บริการ ที่แสดงได้ว่าได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ
ข้อมูลอ้างอิง	1. ยอดติดตาม (followers) Facebook ตัวอย่างเช่น เพจหลัก มสด. 45,699 (ข้อมูล ณ พ.ค. 63) (มหาวิทยาลัยอื่น 180,000 - 480,000) 2. กลุ่มออนไลน์ที่ใช้สื่อสารกับลูกค้า 3. ใช้ช่องทางหลักที่สร้างโดยมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	การสื่อสารผ่านช่องทาง Social Media ครอบคลุมตรงกับกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงกลุ่มนักศึกษาต่างชาติ ทั้งภาษาไทย อังกฤษ จีน เป็นต้น การให้คะแนน ถ้ามี = 0.25 - 0.5 คะแนน ถ้าครอบคลุม = 0.5 คะแนนขึ้นไป (ผู้ประเมินจะพิจารณาจากผลงานเทียบกับสิ่งที่ควรจะเป็นเมื่อเทียบกับกลุ่ม/อุตสาหกรรมเดียวกัน)	1 คะแนน
ข้อ 2	การผลิตเนื้อหาสื่อ (Content) ในรูปแบบที่ทันสมัย ที่สร้างภาพลักษณ์ อัตลักษณ์ จุดเน้น และความเชี่ยวชาญ/ผลงานสร้างสรรค์ของหน่วยงาน ที่ครอบคลุมจุดเน้นที่ต้องการสื่อไปยังภายนอก การให้คะแนน ดังนี้ ถ้ามี = 0.25 - 0.5 คะแนน ถ้าครอบคลุมจุดเน้น = 0.5 คะแนนขึ้นไป	1 คะแนน

		ข้อ 3	จำนวนการติดตามสื่อสังคมออนไลน์ รวมทุกช่องทาง ที่เป็นช่องทางหลักของมหาวิทยาลัย มากกว่า 200,000 followers/Subscribes	1 คะแนน	
		ข้อ 4	จำนวนสื่อ (ชิ้นงาน) offline ที่มี Impact ต่อการรับรู้/รู้จักหน่วยงาน ความเป็นสวนดุสิตในประชาชน (บุคคลภายนอก) (พิจารณาจาก จำนวนชิ้นงาน และความถี่/ความต่อเนื่องในการเผยแพร่)	1 คะแนน	
		ข้อ 5	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของบุคคลภายนอก ที่ส่งผลจำนวนผู้สนใจ/ผู้สมัครเรียนที่เพิ่มขึ้น	1 คะแนน	
		ข้อ 6	ลูกค้าที่มารับบริการ หรือสั่งสินค้าเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการรับข้อมูลข่าวสารทางสื่อสังคมออนไลน์ (แสดงหลักฐานจำนวนที่แสดงถึงการเจริญเติบโตของลูกค้าและยอดขายที่มีผลประกอบการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ + เพิ่ม 1 คะแนน)	1 คะแนน	

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	นวัตกรรม/งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
	ผลลัพธ์	ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่หลากหลายและตรงกับความต้องการของลูกค้า
U 5.11 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การบูรณาการนโยบายและบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**การสร้าง/พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่หลากหลายและตรงกับความต้องการของลูกค้า/ตลาด**
นิยามตัววัด	1. ผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ที่มีการพัฒนาให้เป็นทางเลือกใหม่และหรือตรงกับความต้องการของลูกค้า/ตลาด โดยบุคลากรในหน่วยงาน หน่วยงานอิสระใช้ศักยภาพในการพัฒนาหน่วยงาน ด้วยการคิดค้นผลิตภัณฑ์/บริการใหม่เพื่อสร้างทางเลือกให้กับลูกค้าทั้งลูกค้าเก่าและใหม่ หรือตรงกับความต้องการของตลาด และสร้างรายได้เพิ่มให้กับหน่วยงาน 2. หากเป็นสายวิชาการ ผลิตภัณฑ์ (สินค้า/บริการ) ที่สร้าง/พัฒนาขึ้น สอดคล้องกับทิศทาง/จุดเน้นของมหาวิทยาลัย โดยใช้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรทั้งในและนอกหน่วยงาน
รายการข้อมูล	1. นโยบาย แนวทางเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยมาและจุดเน้นของมหาวิทยาลัยตามปฏิบัติ 2. จำนวนผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ 3. ประโยชน์ที่ได้รับในระดับมหาวิทยาลัยและสังคม
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ที่คิดค้นขึ้นและตรงกับความต้องการของลูกค้า
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	จำนวนผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ ไม่น้อยกว่า 40 รายการ	1 คะแนน
ข้อ 2	จำนวนหน่วยงานที่สร้างผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ ไม่น้อยกว่า 5 หน่วยงาน	1 คะแนน
ข้อ 3	ผลลัพธ์ใหม่ (หมายถึง สินค้า/บริการ/กระบวนการทำงาน) ที่หน่วยงานไม่เคยมี/ไม่เคยทำมาก่อน	1 คะแนน
ข้อ 4	จำนวนลูกค้า/ผู้รับบริการใหม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ	1 คะแนน
ข้อ 5	รายได้เพิ่มขึ้นจากการผลิตภัณฑ์ใหม่และ/หรือรายได้รวม ที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ	1 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย		
	วัตถุประสงค์	สร้างมูลค่าเพิ่มบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
	ผลลัพธ์	ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการและความอยู่รอดอย่างยั่งยืนของมหาวิทยาลัย
U 5.12 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการบนพื้นฐานการบริการตามมาตรฐานของสวนดุสิต

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**การบริการตามมาตรฐานของสวนดุสิต (ระบุหน่วยงาน/งานที่จะประเมิน)**
นิยามตัววัด	การบริการตามมาตรฐานของสวนดุสิต หมายถึง การออกแบบกระบวนการบริการที่จะส่งมอบการบริการที่เหนือการคาดหวังของผู้รับบริการ และสะท้อนถึงความประณีต และเอียดอ่อนน้อม และความใส่ใจในผู้รับบริการ บนมาตฐานความเป็นสากล รวดเร็ว ถูกต้อง ยิ้มแย้มแจ่มใสและมีความกระตือรือร้นในการที่จะให้บริการ และแสดงถึงการมีบุคลิกภาพที่ดีและมีความเป็นมืออาชีพ
รายการข้อมูล	1. จำนวนกิจกรรม/โครงการบริการ 2. ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้รับบริการในแต่ละกิจกรรม/โครงการบริการจากทุกโครงการ
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลกิจกรรมโครงการบริการเพื่อการพัฒนา/ปรับปรุง/ ความพึงพอใจของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายของทุกโครงการที่จัด
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์ของกระบวนการและผลการดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	การติดต่อประสานงานได้รับข้อมูลที่ครบถ้วน เข้าใจดี	1 คะแนน
ข้อ 2	การให้ข้อมูล/ความช่วยเหลืออย่างดีเมื่อมีข้อสงสัย/ประสบปัญหา	1 คะแนน
ข้อ 3	การให้บริการด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง (พิจาราณาจากหลักฐานคำติ-ชม)	1 คะแนน
ข้อ 4	การบริการแสดงออกถึงความเป็นสวนดุสิตได้อย่างชัดเจน (แสดงถึงรูปแบบ/ลักษณะการบริการ การจัดตกแต่งสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องใช้ เช่น ไม่ใช้ภาชนะพลาสติกในการเสริฟ การใช้ที่รองแก้วในการเสริฟน้ำ เป็นต้น	1 คะแนน
ข้อ 5	ผู้ให้บริการแสดงให้เห็นได้ชัดว่ามีความเป็นมืออาชีพ	1 คะแนน
ข้อ 6	การบริการภายในได้รับความพึงพอใจมาก (แสดงหลักฐานหรือจากการสัมภาษณ์ประกอบ หรือความพึงพอใจ ร้อยละ 85 ขึ้นไป)	1 คะแนน
ข้อ 7	การบริการภายนอก/บุคคลภายนอกได้รับความพึงพอใจมาก (แสดงหลักฐาน หรือจากการสัมภาษณ์ประกอบ หรือความพึงพอใจ ร้อยละ 85 ขึ้นไป)	1 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	การสร้างมูลค่าเพิ่มบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
U 5.13 มสด.	ผลลัพธ์	นวัตกรรมกระบวนการ : การทำงานเร่งด่วน/ภาวะฉุกเฉิน
	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการเชิงรุกของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**ระบบการปฏิบัติงานฉุกเฉิน**
นิยามตัววัด	การวางระบบการทำงานที่มีมาตรฐานเพื่อแก้ไขปัญหาเร่งด่วน หรือวางระบบการทำงานใหม่เพื่อยกระดับการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดความล่าช้า ลดความเสียหายอันเกิดจากการทำงานแบบเดิม อันจะส่งผลต่อต้นทุนการบริหารจัดการในระยะยาว รวมถึงสาเหตุแห่งความเสียหายอันอาจส่งผลต่อสุขภาพ ชีวิตและทรัพย์สินของบุคลากร
รายการข้อมูล	1. แผนบริหารความเสี่ยง/แผนฉุกเฉิน 2. แนวปฏิบัติและผลการดำเนินงาน 3. มาตรฐานการทำงานใหม่
ข้อมูลอ้างอิง	นโยบาย/แนวทางการดำเนินการด้านความเสี่ยง และการแก้ไขปัญหาเร่งด่วน การทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	นโยบายการบริหารที่ให้ความสำคัญต่อการปกป้องดูแลชีวิตและทรัพย์สินภายในหน่วยงาน โดยมีการกำหนดนโยบาย/แนวทาง/แผนการบริหารความเสี่ยงและแผนฉุกเฉิน	1 คะแนน
ข้อ 2	ทีมเฉพาะกิจ/บุคคลที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารในการวางแผน ดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหาได้ภายในภายใน 1-2 ชั่วโมง หลังจากได้รับเรื่อง	1 คะแนน
ข้อ 3	ระบบการสื่อสารที่ครอบคลุมถึงหน่วยงานและบุคลากรอย่างทั่วถึงภายใน 24 ชั่วโมง หน่วยงานและบุคลากรดำเนินการ/ปฏิบัติตามได้อย่างถูกวิธี	1 คะแนน
ข้อ 4	บรรทัดฐาน/มาตรฐานการทำงานใหม่	1 คะแนน
ข้อ 5	การนำเทคโนโลยี/แอปพลิเคชั่นที่รองรับการดำเนินการทำให้ติดต่อสื่อสารกันได้ บุคลากรสามารถเข้าถึงง่ายและใช้ประโยชน์ได้สะดวก	1 คะแนน
ข้อ 6	ทรัพย์สินของบุคลากรและทรัพย์สินมหาวิทยาลัย ไม่เกิดความเสียหาย ถ้าเกิด ก็เกิดผลกระทบอยู่ในระดับที่ยอมรับได้อันเนื่องมากจากการมีทีมงานป้องกันและแก้ไข	1 คะแนน

ส่วนที่ 2.2
เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหน่วยงาน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน	วัตถุประสงค์	การพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่นและผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค
	ผลลัพธ์	อัตราการจบตรงสาขา VS อัตราการได้งานทำ
D 1.1 อว.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต** **(Percentage of Graduate Employed in Region)**
นิยามตัววัด	สัดส่วนอัตราการได้งานในพื้นที่หรือประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา 1 ปี ในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยได้รับผิดชอบดูแล (350 กม.) หรือตามเจตจำนงค์ของผู้เรียน/ผู้ปกครอง
รายการข้อมูล	1. จำนวนบัณฑิต (ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง บัณฑิต (ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยได้รับผิดชอบดูแล (350 กม.) ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. การแสดงเจตจำนงค์การทำงานและหรือสถานที่ที่ต้องการทำงานของผู้เรียน/ผู้ปกครอง 3. จำนวนบัณฑิตทั้งหมด หมายถึง บัณฑิต (ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนบัณฑิต (ปริญญาตรี และ บัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค}}{\text{จำนวนบัณฑิตทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ได้งานทำในพื้นที่ที่กำหนด ตามระดับผลการดำเนินงาน ดังนี้

ระดับ 1	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20	1 คะแนน
ระดับ 2	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40	2 คะแนน
ระดับ 3	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 60	3 คะแนน
ระดับ 4	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 80	4 คะแนน
ระดับ 5	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 90	5 คะแนน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	การพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่นและผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค
D 1.2	อว.	ผลลัพธ์	หลักสูตรตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่
		มิติตามพันธกิจ	การจัดการเรียนการสอน

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**ความสอดคล้องของหลักสูตร** **(Curriculum Alignment)**
นิยามตัววัด	สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนต่อหลักสูตรทั้งหมดของมหาวิทยาลัย
รายการข้อมูล	1. จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่ (Curriculum Area Mapping) หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-degree) ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. จำนวนหลักสูตรทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-degree) ทั้งหมดของมหาวิทยาลัยที่ได้รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลหลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) (Curriculum Area Mapping) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-degree) ของมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้ จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่

ระดับ 1	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20	1 คะแนน
ระดับ 2	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40	2 คะแนน
ระดับ 3	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 60	3 คะแนน
ระดับ 4	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 80	4 คะแนน
ระดับ 5	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 90	5 คะแนน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	หลักสูตรเปิดโอกาสให้ชุมชน ปราชญ์ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกำหนดทิศทางในการจัดการเรียนการสอน
		ผลลัพธ์	หลักสูตรที่มีการจัดการร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและนำสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น
D 1.3	อว.	มิติตามพันธกิจ	การจัดการมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน** (Inclusive Community)
นิยามตัววัด	สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ชุมชน ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ได้มีโอกาสการกำหนดทิศทางการดำเนินงานในการสอน การบริหาร เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วยเสียของมหาวิทยาลัยในพื้นที่ ภูมิภาคที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนในพื้นที่ และภูมิภาค
รายการข้อมูล	1. จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่ชุมชน/ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-degree) อาทิ การกำหนดทิศทางการดำเนินงาน การสอน การบริหาร ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของมหาวิทยาลัย หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-degree) ของมหาวิทยาลัยที่ได้รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน/ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลหลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-degree) ของมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้ จำนวนหลักสูตรที่เชิงชุมชน/ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ระดับ 1	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5	1 คะแนน
ระดับ 2	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10	2 คะแนน
ระดับ 3	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20	3 คะแนน
ระดับ 4	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30	4 คะแนน
ระดับ 5	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40	5 คะแนน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน	วัตถุประสงค์	อาจารย์มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ
D 1.4 สป.อว	ผลลัพธ์	มีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่กำหนด
	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Input	**อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยถือเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรง หรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่กำหนด
รายการข้อมูล	1. อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก หมายถึง จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกทั้งหมด ที่รายงานในระบบ CHE QA Online 2. อาจารย์ประจำ หมายถึง จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำ ดังนี้ 9 – 12 เดือน คิดเป็น 1 คน 6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน คิดเป็น 0.5 คน น้อยกว่า 6 เดือน ไม่นำมานับ
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ฐานข้อมูลบุคลากรของกองบริหารงานบุคคล
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตรคำนวณ 2. แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่คำนวณได้ในข้อ 1 โดยกำหนดร้อยละของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ร้อยละ 40 ให้เป็นค่าคะแนนเต็ม 5 ตามสูตร $\frac{\text{ร้อยละอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นค่าคะแนนเต็ม 5}} \times 5$

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน	วัตถุประสงค์	อาจารย์มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ
	ผลลัพธ์	มีอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสัดส่วนที่กำหนด
D 1.5 สป.อว	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Input	**อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่มีคุณภาพ
รายการข้อมูล	1. อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ หมายถึง จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่รายงานในระบบ CHE QA Online 2. อาจารย์ประจำ หมายถึง จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำ ดังนี้ 9 – 12 เดือน คิดเป็น 1 คน 6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน คิดเป็น 0.5 คน น้อยกว่า 6 เดือน ไม่นำมานับ
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ฐานข้อมูลบุคลากรของกองบริหารงานบุคคล
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตรคำนวณ 2. แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่คำนวณได้ในข้อ 1 โดยกำหนดร้อยละของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ 60 ให้เป็นค่าคะแนนเต็ม 5 ตามสูตร $\frac{\text{ร้อยละอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นค่าคะแนนเต็ม 5}} \times 5$

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน	วัตถุประสงค์	ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาเหมาะสมและครบถ้วน
	ผลลัพธ์	นักศึกษามีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์และความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
D 1.6 สป.อว	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Process	**การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในคณะ ตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวภายในและนอกมหาวิทยาลัยที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า เป็นต้น โดยการให้บริการทั้งหมดต้องให้ความสำคัญกับการบริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง
รายการข้อมูล	การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี หมายถึง การให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา ให้ข้อมูลแหล่งงาน การจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนสำเร็จการศึกษา และการให้ความรู้แก่ศิษย์เก่า ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา รวมถึงการประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรม และนำผลมาปรับปรุงการบริการนักศึกษา
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลด้านการบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี และผลการประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและจัดบริการนักศึกษา
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาใน มหาวิทยาลัย 2. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา 3. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา 4. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 1 - 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จาก คะแนนเต็ม 5 5. นำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา 6. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพแก่ศิษย์เก่า **หลักการให้คะแนน**

ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	1 คะแนน
ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	2 คะแนน
ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	3 คะแนน
ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	4 คะแนน
ระดับ 5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	5 คะแนน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาเหมาะสมและครบถ้วน
		ผลลัพธ์	นักศึกษามีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์และความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
D 1.7	สป.อว	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Process	**กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์
รายการข้อมูล	1. กิจกรรมพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด / กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ / กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสิ่งแวดล้อม / กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม / กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม / กิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษาและความเป็นสวนดุสิต 2. ผลการประเมินความสำเร็จของทุกกิจกรรม และผลการประเมินความสำเร็จของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา โดยแสดงให้เห็นการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
ข้อมูลอ้างอิง	แผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของสถาบัน โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม 2. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้ดำเนินกิจกรรมในประเภทต่อไปนี้ ให้ครบถ้วน - กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยสถาบัน - กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสิ่งแวดล้อม - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม 3. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา 4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป 5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา 6. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

	หลักการให้คะแนน			
		ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	1 คะแนน
		ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	2 คะแนน
		ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	3 คะแนน
		ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	4 คะแนน
		ระดับ 5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	5 คะแนน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	สร้างนวัตกรรม/งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
		ผลลัพธ์	มีหลักสูตรที่สร้างใหม่ที่ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะอนาคต
D 1.8	มสด.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**หลักสูตรใหม่ (Degree) ที่ผลิตบัณฑิตพันธุ์ใหม่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต/ความต้องการผู้ใช้บัณฑิต**
นิยามตัววัด	1.การสร้างหลักสูตรใหม่ (Degree) ที่เป็นนวัตกรรมที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก วิถีใหม่ในอนาคตได้ในหลากหลายมิติ ตรงกับความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิต มีการบูรณาการในหลากหลายมิติ ได้แก่ การบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ผู้ใช้บัณฑิต/ประกอบการ เครือข่าย และ/หรือหน่วยงาน ที่เป็นความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย พื้นที่การจัดการศึกษานอกห้องเรียน เพื่อสร้างความรู้จริง และประสบการณ์ให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติได้จริง เพื่อสร้างบัณฑิตพันธุ์ใหม่ที่มีทักษะอนาคต ที่พึงประสงค์ที่ตรงกับที่ชุมชน/สังคมต้องการ 2. หลักสูตรวิชาชีพ เช่น วิชาชีพครู วิชาชีพการพยาบาล ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ไม่สามารถเปลี่ยนชื่อได้ จะพิจารณาจากเนื้อหาสาระพัฒนาใหม่ที่ โดยแสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนาใหม่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 เมื่อเทียบกับหลักสูตรที่มี
รายการข้อมูล	จำนวนหลักสูตรใหม่ที่ผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย และ/หรือจำนวนหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันแต่ไม่เกิน 2 ภาคการศึกษา
ข้อมูลอ้างอิง	1. ทักษะที่จำเป็นในอนาคตต่อวิชาชีพนั้นๆ ความต้องการ/ความคาดหวังของผู้ประกอบการที่มีต่อแรงงานในอนาคต 2. รายชื่อรายละเอียดอุตสาหรรมมูลค่าสูง 3.ข้อบังคับหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพ/
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน<u>รายข้อ</u> ดังนี้

ข้อ 1	หลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมมูลค่าสูง	2 คะแนน
ข้อ 2	หลักสูตรที่เป็นนวัตกรรม/มีการบูรณาการศาสตร์ข้ามศาสตร์ที่เสริมสร้างทักษะด้านความเป็นผู้ประกอบการ	1 คะแนน
ข้อ 3	หลักสูตรที่มีความร่วมมือกับภายนอก และมีการส่งนักศึกษาหรืออาจารย์เข้าไปเสริมทักษะ	1 คะแนน
ข้อ 4	หลักสูตรที่มีความร่วมมือกับภายนอก และมีการส่งอาจารย์เข้าไปฝึกฝังตัวไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง	1 คะแนน

	ข้อ 5	จำนวนหลักสูตรที่แสดงถึงนวัตกรรม	หลักสูตรละ 1 คะแนน
	ข้อ 6	จำนวนหลักสูตรใหม่มีจำนวนผู้เรียนตามเป้าหมาย/แผนรับทุกหลักสูตร หากไม่ครบทุกหลักสูตร หัก 0.5 คะแนน	1 คะแนน
	หมายเหตุ : สามารถนำมาใช้คำนวณได้ในปีถัดไป ในกรณีที่หลักสูตรได้รับอนุมัติแล้วแต่ยังไม่ได้รับนักศึกษา (ไม่เกิน 2 ปีการศึกษา)		

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน	วัตถุประสงค์	สร้างนวัตกรรม/งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
	ผลลัพธ์	มีหลักสูตรที่พัฒนาความรู้/สร้างทักษะใหม่ (up skills/ re skills)
D 1.9 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**หลักสูตรระยะสั้น (up skills/re skills) ครอบคลุมทุกช่วงวัย**
นิยามตัววัด	1. การสร้างหลักสูตรใหม่ (non degree) คือหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น เพื่อ up-skills / re-skills ให้กับบุคลากร นักศึกษา ศิษย์เก่า และกลุ่มลูกค้า ครอบคลุมทุกช่วงวัย 2. Up-skills / Re-skills สร้างความรู้และทักษะที่จำเป็นในอนาคต เพื่อให้มีทักษะที่ในการพัฒนางานคุณภาพ และสอดรับกับวิถีใหม่ 3. หลักสูตรระยะสั้นนี้สามารถเก็บสะสม หรือเทียบเท่า 3 หน่วยกิต ใช้เป็นวิชาเลือกได้ หรือสามารถสะสม เป็น credit bank หากต้องการประกาศยนียบัตร/ปริญญาบัตร (ภายใต้เงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด)
รายการข้อมูล	1. จำนวนและรายละเอียดโครงการ/หลักสูตร 2. จำนวนและประเภทผู้เข้าอบรม (การคำนวณใช้จำนวนบุคลากรทั้งหน่วยงานเป็นฐาน) 3. ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร ทักษะหลังจากอบรม
ข้อมูลอ้างอิง	1. การศึกษาหรือสำรวจทักษะอนาคตที่จำเป็นต้องมีการ up-skills /re-skills กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน รวมถึงบุคคลภายนอก ศิษย์เก่า ครอบคลุมทุกช่วงวัย 2. นโยบาย/แนวปฏิบัติการให้ความสำคัญกับการ up/re-skills ของบุคลากร
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน<u>รายข้อ</u> ดังนี้

ข้อ 1	บุคลากรของหน่วยงานได้รับการ up-skills/re-skills ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 (รวมทั้งการอบรมภายนอก และออนไลน์)	1 คะแนน
ข้อ 2	บุคลากร มีพฤติกรรมทำงานได้ดีขึ้น เร็วขึ้น เข้าใจแนวคิด/ความรู้ใหม่ ปรับตัวได้อย่างเห็นได้ชัด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 (สรุปรายงาน และสัมภาษณ์หัวหน้าหน่วยงาน/ผู้รับบริการ)	1 คะแนน
ข้อ 3	หลักสูตรใหม่เพื่อ up-skills / re-skills ที่มีบุคคลภายนอก / ศิษย์เก่า หรือการ plus skills ให้กับนักศึกษา จำนวน 1-3 ครั้ง (นับเมื่อสามารถจัดการอบรมได้ปกติ)	1 คะแนน
ข้อ 4	จำนวนหลักสูตรระยะสั้นที่สามารถสะสมใน credit bank ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของหลักสูตรใหม่ระยะสั้น	1 คะแนน
ข้อ 5	จำนวนหลักสูตรใหม่ระยะสั้น 1-10 หลักสูตร	1 คะแนน

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		วัตถุประสงค์	มีนวัตกรรม/งานสร้างสรรค์เพื่อยกระดับการเรียนการสอน
		ผลลัพธ์	มีวิชาที่สร้างนักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ประสบการณ์ และปฏิบัติได้จริง
D 1.10	มสด.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**วิชาที่มีนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่สอดรับวิถีใหม่**
นิยามตัววัด	การออกแบบวิชาและกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ หรือมีการปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการในปัจจุบันและสร้างทักษะอนาคต มีใช้เทคนิคการเรียนการสอนที่หลากหลาย ใช้เทคโนโลยี นอกเหนือจากการสอนแบบเดิม มีการเสริมสร้างประสบการณ์นอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ลงมือปฏิบัติ เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้จริง
รายการข้อมูล	1. จำนวนวิชาที่มีการออกแบบ/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ที่สร้างประสบการณ์ความรู้จริงและปฏิบัติได้จริง ได้รับการตรวจสอบจากกรรมการฝ่ายวิชาการของคณะ/โรงเรียน และปรากฏอยู่ใน มคอ.3 2. วิชาที่หลักสูตรมีการกำหนดทักษะที่ต้องการสร้างให้กับนักศึกษาและปฏิบัติจริง 3. หลักฐานการสร้างประสบการณ์/ลงมือปฏิบัติให้กับนักศึกษา และความประทับใจที่มีต่อตัวนักศึกษา 4. จำนวน มคอ. 3 ที่นำขึ้นบนระบบ WBSC
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนวิชาที่มีการออกแบบกระบวนการเรียนการสอนแบบใหม่}}{\text{จำนวนวิชาทั้งหมดที่เปิดสอน}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	1. ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ทักษะที่จำเป็นในอนาคต ทักษะที่เสริมสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน หรืออื่นๆ ตามที่หลักสูตร/คณะฯ กำหนด 2. การสนับสนุน/ความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย 3. รายงานการสำรวจการทำงานนอกเวลาของนักศึกษา ที่มีการรายงานให้คณะฯ ทราบ
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ข้อละ 1 คะแนน ดังนี้

ข้อ 1	มคอ. 3 ได้รับการปรับปรุง/ออกแบบการเรียนการสอนแบบใหม่ที่เปิดสอนในภาคการศึกษาปัจจุบัน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90	1 คะแนน
ข้อ 2	จำนวนรายวิชาที่บรรจุในระบบฐานข้อมูล WBSC ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75	1 คะแนน
ข้อ 3	ความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและ/หรือภายนอกที่สนับสนุนการเรียนการสอนที่สร้างทักษะเพื่อให้กับนักศึกษาปฏิบัติได้จริงทั้งหน่วยงานสายวิชาการและสาย จำนวน 10-20 หน่วยงาน	1 คะแนน
ข้อ 4	จำนวนนวัตกรรมกระบวนการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 90 ของรายวิชาที่เปิดสอน	1 คะแนน

		ข้อ 5	ความภาคภูมิใจของอาจารย์/ความพึงพอใจ/ความชื่นชมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อนักศึกษา ในด้านความรู้ ทักษะ และ การแสดงออกถึงความเป็นสวนดุสิตของนักศึกษา (สัมภาษณ์)	1 คะแนน	
		ข้อ 6	นักศึกษามีทักษะปฏิบัติจริงในรายวิชา/โครงการ/กิจกรรม ตามวัตถุประสงค์ ภายในมหาวิทยาลัย ร้อยละ 70 (แสดงให้เห็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติ รายงานสรุป/สัมภาษณ์)	1 คะแนน	
		ข้อ 7	นักศึกษาที่มีทักษะและประสบการณ์จากการปฏิบัติงาน (ไม่นับการฝึกงานตามปกติ) /ทำกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 40	1 คะแนน	

SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน		
D 1.11	มสด.	

วัตถุประสงค์	สร้างนวัตกรรม/สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์
ผลลัพธ์หลัก	มีพื้นที่สนับสนุนการการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความคิด/ทำกิจกรรมเพื่อสร้างผลงานที่สร้างสรรค์
มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคมและความคุ้มค่าในการลงทุน

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**การสร้างสรรค์พื้นที่การจัดการเรียนรู้ /สังคมแห่งการเรียนรู้**
นิยามตัววัด	1. การจัดพื้นที่สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ ทำกิจกรรม (active space) ที่สะท้อนความความเป็นสากล ความเป็นสวนดุสิต ภายในมหาวิทยาลัย วิทยาเขต ศูนย์การศึกษา เพื่อเป็นสถานที่ให้นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่า มีพื้นที่ในการในการทำงานที่สนับสนุนการสร้างงาน และสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ (co-working space) สนับสนุนการศึกษานอกห้องเรียน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2. การใช้พื้นของสิ่งปลูกสร้าง ครุภัณฑ์ที่มหาวิทยาลัยจัดเตรียมให้ด้วยงบประมาณแผ่นดิน หรืองบของมหาวิทยาลัยอย่างคุ้มค่า เช่น อาคาร และครุภัณฑ์ โรงงานอาหารแปรรูป เป็นต้น ด้วยการใช้เป็นแหล่งฝึก หรือใช้พื้นที่ ครุภัณฑ์ในการทำกิจกรรมสร้างเสริมทักษะ หรือรายได้ เป็นต้น
รายการข้อมูล	1. จำนวนพื้นที่สร้างสรรค์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ไม่ว่าจะเป็น active space และ/หรือ co-working space เป็นต้น 2. หลักฐาน/ข้อมูลการใช้พื้นที่กิจกรรม 3. ความพึงพอใจของผู้ใช้สถานที่ 4. ผลงานที่เกิดจากการใช้พื้นที่สร้างสรรค์
ข้อมูลอ้างอิง	1.สิ่งปลูกสร้าง ครุภัณฑ์ที่ ที่ใช้ประโยชน์ 2.ภาพถ่ายสถานที่ และการทำกิจกรรม หรือผลงานที่ได้จากการใช้พื้นที่
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	พื้นที่สร้างสรรรค์สนับสนุนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ (activity space/co - working space) ในมหาวิทยาลัยที่คณะ/โรงเรียน/หน่วยงานใช้เป็นพื้นที่จัดการเรียนรู้	1 คะแนน
ข้อ 2	ระบบและสิ่งอำนวยความสะดวกในการขอใช้/ใช้พื้นที่สร้างสรรค์	1 คะแนน
ข้อ 3	ลักษณะของพื้นที่สะท้อนถึงนวัตกรรม/ความคิดสร้างสรรค์ บ่งบอกจุดเน้น/สไตล์ของมหาวิทยาลัย	1 คะแนน
ข้อ 4	การใช้พื้นที่สร้างสรรค์ (รวมถึงอาคาร โรงงาน ครุภัณฑ์ เป็นต้น) เพื่อการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมนอกห้องเรียน	1 คะแนน

		ข้อ 5	บุคคลภายใน/บุคคลภายนอกมีการใช้พื้นที่สร้างสรรค์จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ พัฒนางาน มากกว่า 5 ครั้งต่อเดือน	1 คะแนน	
		ข้อ 6	จำนวนผลงานที่เกิดจากการใช้พื้นที่สร้างสรรค์ 1-10 ผลงาน มากกว่า 10 ผลงาน + 1 คะแนน	1 คะแนน	
		ข้อ 7	ความพึงพอใจของผู้ใช้พื้นที่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	1 คะแนน	

SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม	วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนา ผลิตบัณฑิต ให้บริการวิชาการ ประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้จากการปฏิบัติ
D 2.1 อว.	ผลลัพธ์	การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเชิงพื้นที่และภูมิภาค
	มิติตามพันธกิจ	การวิจัยและการบริการวิชาการ

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค** (Research/Service in Region)
นิยามตัววัด	สัดส่วนของผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคมในพื้นที่ต่อผลงานทางวิชาการที่ได้ดำเนินการทั้งหมด ซึ่งจะต้องเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการที่มีรายชื่ออยู่ฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ (ตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กกอ.) ดังนี้ 1. ฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ได้แก่ ERIC, MathSciNet, Pubmed, Scopus,Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse 2. ฐานข้อมูลระดับชาติ ได้แก่ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index - TCI) เฉพาะวารสารที่มีชื่ออยู่ในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 <u>ที่มา</u> : ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2562 ประกาศ ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2562
รายการข้อมูล	1. จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม หมายถึง ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กกอ. ของมหาวิทยาลัยในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด หมายถึง ผลงานทางวิชาการ ตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กกอ.ทั้งหมดของมหาวิทยาลัยในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม}}{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ตามประกาศ ก.พ.อ.
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาระดับศักยภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้ จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม

ระดับ 1	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5	1 คะแนน
ระดับ 2	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10	2 คะแนน
ระดับ 3	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20	3 คะแนน
ระดับ 4	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30	4 คะแนน
ระดับ 5	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40	5 คะแนน

หมายเหตุ: ข้อมูลปรับปรุงจากคู่มือการประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2563

SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม		
D 2.2	สป.อว	

วัตถุประสงค์	การบริหารจัดการงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน
ผลลัพธ์	มีผลการบริหารจัดการงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่มีคุณภาพ
มิติตามพันธกิจ	การวิจัยและนวัตกรรมที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยมีการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่มีคุณภาพของมหาวิทยาลัยอยู่ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 “การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม” โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน มีการบูรณาการงานวิจัยกับระบบการจัดการเรียนการสอนหรืออัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือ ความต้องการของสังคม การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก การบริหารจัดการงานวิจัยด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบการให้คำปรึกษาด้านงานวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัย และนวัตกรรม และการส่งเสริมการนำนวัตกรรมจากงานวิจัยไปต่อยอดเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่า ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม และมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
รายการข้อมูล	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่มีคุณภาพ
ข้อมูลอ้างอิง	ฐานข้อมูลการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมของสถาบันวิจัยและพัฒนา
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม 2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในประเด็นต่อไปนี้ - ห้องปฏิบัติการหรือห้องปฏิบัติงานสร้างสรรค์/นวัตกรรม หรือหน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือการผลิตงานสร้างสรรค์/นวัตกรรม เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ เป็นต้น - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์/นวัตกรรม การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) เป็นต้น 3. จัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นทุนวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม 4. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม ในการ

ประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ หรือนานาชาติ

5 . มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์ และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมดีเด่น

6. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

หลักการให้คะแนน

ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	1 คะแนน
ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	2 คะแนน
ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	3 คะแนน
ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	4 คะแนน
ระดับ 5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	5 คะแนน

SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม	วัตถุประสงค์	เพื่อสนับสนุนการทำวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ
	ผลลัพธ์	มีเงินสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่ตรงกับจุดเน้นมหาวิทยาลัย
D 2.3 สป.อว	มิติตามพันธกิจ	การวิจัยและนวัตกรรมที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Input	**เงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม**
นิยามตัววัด	ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม คือ เงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในและที่ได้รับจากภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการทำวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย
รายการข้อมูล	1. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมจากภายในมหาวิทยาลัยในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ ที่รายงานในระบบ CHE QA Online
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ และข้อมูลบุคลากร
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยตามสูตรคำนวณ 2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 ตามสูตร 1) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน 2) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน 3) กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน $\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นค่าคะแนนเต็ม 5}} \times 5$

SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม	วัตถุประสงค์	เพื่อสนับสนุนการทำผลงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ
	ผลลัพธ์	มีผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมที่ตรงกับจุดเน้นมหาวิทยาลัย
D 2.4 สป.อว	มิติตามพันธกิจ	การวิจัยและนวัตกรรมที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Output	**ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย**
นิยามตัววัด	ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าอาจารย์และนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า ควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว
รายการข้อมูล	1. จำนวนผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ที่กำหนดตามลำดับดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ ที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้

		ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./ กกอ.ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
	1.00	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ ที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 - ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ
	2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมดที่รายงานในระบบ CHE QA Online	
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$	
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลผลงานทางวิชาการ และข้อมูลบุคลากร	
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ตามสูตรคำนวณ 2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 ตามสูตร 1) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป 2) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป 3) กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป $\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดให้เป็นค่าคะแนนเต็ม 5}} \times 5$	

SDU 3 การบริการวิชาการ	วัตถุประสงค์	การให้บริการวิชาการ ประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติ และพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่น
	ผลลัพธ์	การอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่ (Local Need)
D 3.1 อว.	มิติตามพันธกิจ	ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)**
นิยามตัววัด	สัดส่วนจำนวนโครงการบริการวิชาการหรือโครงการเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี รวมถึงการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น เพื่อแก้ไข ลดปัญหาและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ท้องถิ่นและภูมิภาค
รายการข้อมูล	1. จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based หมายถึง รายการโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านภูมิศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม สังคม ของมหาวิทยาลัยในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด หมายถึง รายการโครงการบริการวิชาการทั้งหมดของมหาวิทยาลัยที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based}}{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based เช่น โครงการในลักษณะระบบเศรษฐกิจชีวภาพ ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน ระบบเศรษฐกิจสีเขียว (BCG) และหรือการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDG)
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาระดับผลการดำเนินงาน ดังนี้ จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based

ระดับ 1	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20	1 คะแนน
ระดับ 2	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40	2 คะแนน
ระดับ 3	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 60	3 คะแนน
ระดับ 4	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 80	4 คะแนน
ระดับ 5	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 90	5 คะแนน

SDU 3 การบริการวิชาการ	วัตถุประสงค์	การพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่นและผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค
	ผลลัพธ์	การมีส่วนร่วมของชุมชนและสังคม
D 3.2 อว.	มิติตามพันธกิจ	การมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือ ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค** (Non-Age Group Participation)
นิยามตัววัด	สัดส่วนโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่ สะท้อนการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม
รายการข้อมูล	1. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม หมายถึง จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดและ/หรือดำเนินโครงการหรือกิจกรรม เพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/ การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ ของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา 2. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนสังคมทั้งหมด หมายถึง โครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ ทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ}}{\text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติทั้งหมด}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษา
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาระดับผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนี้ จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรม

ระดับ 1	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20	1 คะแนน
ระดับ 2	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40	2 คะแนน
ระดับ 3	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 60	3 คะแนน
ระดับ 4	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 80	4 คะแนน
ระดับ 5	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 90	5 คะแนน

SDU 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย		
D 4.1	สป.อว	

วัตถุประสงค์	การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
ผลลัพธ์	การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยที่มีการบรูณาการกับโครงการ/กิจกรรมของมหาวิทยาลัย
มิติตามพันธกิจ	การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

ชื่อตัวชี้วัด Process	**ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะวัฒนธรรมและความเป็นไทย**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต้องสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย ความรู้ความเชี่ยวชาญของแต่ละหน่วยงาน ตลอดจนสอดคล้องกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
รายการข้อมูล	1. แผนสร้างเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติ 2. หลักฐานที่แสดงให้เห็นการกำกับ ติดตามการดำเนินการตามแผนฯ รวมถึงมีผลการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการนำผลการประเมินไปปรับปรุง 3. หลักฐานที่แสดงให้เห็นการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ข้อมูลอ้างอิง	แผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบันภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 2. จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวชี้วัดวัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 3. กำกับ ติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 4. ประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม 5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน 7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ **หลักการให้คะแนน**

ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	1 คะแนน
ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	2 คะแนน
ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	3 คะแนน
ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	4 คะแนน
ระดับ 5	มีการดำเนินการ 6 - 7 ข้อ	5 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	การดำเนินงานตามพันธกิจให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด
	ผลลัพธ์	ผลการบริหารจัดการเป็นไปตามเป้าหมาย
D 5.1 สป.อว	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Process	**การบริหารของคณะ/มหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของคณะ/มหาวิทยาลัย**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มมหาวิทยาลัยตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
รายการข้อมูล	1. แผนกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเป้าหมาย และกลุ่มมหาวิทยาลัย 2. หลักฐานแสดงให้เห็นถึงการบริหารมหาวิทยาลัย ทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลด้านการบริหารมหาวิทยาลัยรอบปีที่ผ่านมา
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตาม ตัวชี้วัดและเป้าหมายของแผนกลยุทธ์ 2. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคณะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน 3. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม 4. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน 5. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ 6. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

7. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายใน ตามระบบและกลไกที่สถาบันกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

หลักการให้คะแนน

ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	1 คะแนน
ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	2 คะแนน
ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	3 คะแนน
ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 – 6 ข้อ	4 คะแนน
ระดับ 5	มีการดำเนินการ 7 ข้อ	5 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	การกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนด
D 5.2 สป.อว	ผลลัพธ์	การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ
	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการที่สะท้อนคุณภาพทุกมิติ

ชื่อตัวชี้วัด Process	**ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ**
นิยามตัววัด	มหาวิทยาลัยมีหน้าที่กำกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและคณะ โดยมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
รายการข้อมูล	1. ระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพ 2. รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา 3. ผลการปรับปรุงคุณภาพในทุกระดับ
ข้อมูลอ้างอิง	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้ 1. มีระบบและกลไกในการกำกับติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะให้เป็นไปตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ 2. มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผลการติดตามให้กรรมการระดับมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา 3. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรและคณะ ให้เกิดผลตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ 4. นำผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรและคณะที่ผ่านการพิจารณาของกรรมการระดับมหาวิทยาลัย เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา 5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยมาปรับปรุงหลักสูตรและการดำเนินงานของคณะให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง 6. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน **หลักการให้คะแนน**

ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	1 คะแนน
ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	2 คะแนน
ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	3 คะแนน
ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	4 คะแนน
ระดับ 5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	5 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	งานสร้างสรรค์และโดดเด่นของอัตลักษณ์ของสวนดุสิต
	ผลลัพธ์	ผลงานและความโดดเด่นด้านอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
D 5.3 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การบูรณาการพันธกิจและบริหารจัดการอัตลักษณ์บนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**ความโดดเด่นของอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต** (สอดคล้องกับ อว. กลุ่ม 4)
นิยามตัววัด	1. ผลการปฏิบัติงานที่โดดเด่นของทั้ง 4 อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ที่สามารถสร้างการยอมรับ สร้างมาตรฐานในวิชาชีพนั้นๆ หรืออุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง หรือกิจกรรมที่ได้รับความสนใจและ/หรือมีกลุ่มเป้าหมาย/ประชาชนให้ความสนใจ/เข้าร่วมจำนวนมาก 2. ผลงานจากงานวิจัยที่สามารถสร้างประโยชน์ได้ในอุตสาหกรรม/ขายลิขสิทธิ์ได้
รายการข้อมูล	1. ผลการปฏิบัติงาน กิจกรรมและผลลัพธ์ 2. ประโยชน์ที่ได้รับในระดับมหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม หรือประเทศ
ข้อมูลอ้างอิง	หลักฐานการดำเนินงาน ภาพถ่าย/ภาพข่าว
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	สร้างศูนย์ฝึกมาตรฐานอาชีพในสาขาวิชาชีพด้านอัตลักษณ์ที่รับการรับรองจากหน่วยงานวิชาชีพระดับประเทศ	3 คะแนน
ข้อ 2	สร้างมาตรฐาน /มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานในวิชาชีพ และ/หรือการออกแบบการวัด/กำกับมาตรฐานผู้ปฏิบัติในวิชาชีพนั้น ๆ (หากมีมากกว่า 1 +1 คะแนน)	1 คะแนน
ข้อ 3	สร้างนวัตกรรมของสาขาอัตลักษณ์ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดเรียนการสอน หรือธุรกิจวิชาการ	1 คะแนน
ข้อ 4	บุคลากรสาขาอัตลักษณ์ที่ได้รับรางวัล/ได้รับมาตรฐานวิชาชีพระดับนานาชาติ	1 คะแนน
ข้อ 5	นักศึกษาสาขาอัตลักษณ์/สาขาอื่นที่มีผลงานด้านอัตลักษณ์ได้รับรางวัลระดับประเทศ/นานาชาติ	1 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	นวัตกรรม/การสร้างมูลค่าเพิ่มบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
	ผลลัพธ์	การใช้ความเชี่ยวชาญเพื่อต่อยอดธุรกิจวิชาการของมหาวิทยาลัย
D 5.4 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การบูรณาการการบริหารจัดการบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**การนำองค์ความรู้/นวัตกรรมต่อยอดเป็นธุรกิจวิชาการ**
นิยามตัววัด	1. การนำองค์ความรู้ที่เกิดจากความเชี่ยวชาญของบุคลากร หน่วยงาน/มหาวิทยาลัย มาสร้างงาน/โครงการ/หน่วยธุรกิจ (SBU: strategic business unit) หรือบริหารจัดการหน่วยงานอิสระ/หน่วยงานสรรหารายได้ บริษัทในเครือของมหาวิทยาลัยเพื่อต่อยอดธุรกิจวิชาการ เป็นแหล่งฝึกเพื่อสร้างโอกาส เสริมทักษะ สร้างประสบการณ์ให้กับนักศึกษาและคณาจารย์ให้สามารถปฏิบัติได้จริง และเสริมความเข้มแข็งทางธุรกิจวิชาการและ/หรือสามารถสร้าง/เพิ่มรายได้ ตลอดจนสร้างชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับ 2. หน่วยธุรกิจ (SBU : strategic business unit) หมายถึง การทำงานในรูปแบบธุรกิจ ที่สามารถสร้างรายได้ เช่น หน่วยงานอิสระ บริษัทในเครือของมหาวิทยาลัย SDU Delivery เป็นต้น
รายการข้อมูล	1. ความร่วมมือของบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในหน่วยงานในโครงการธุรกิจวิชาการ เช่น คำสั่ง 2. การเปิดโอกาสให้นักศึกษามาเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติจริง 3. องค์ความรู้/ความเชี่ยวชาญที่นำไปใช้ในแต่ละด้าน 4. ผลการดำเนินการ 5. จำนวนงาน/หน่วยธุรกิจ (SBU) ที่เปิดใหม่
ข้อมูลอ้างอิง	1. รายละเอียดโครงการธุรกิจวิชาการ และแผนการดำเนินงานของหน่วยงาน และคู่เทียบ 2. การขยายตัว หรืออัตราการเจริญเติบโต การยอมรับ 3. รายงานปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	งาน/โครงการ/ขยายผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการใหม่ที่แสดงได้ว่ามีความเป็นนวัตกรรมธุรกิจ	1 คะแนน
ข้อ 2	ระบบการตลาดรูปแบบดิจิทัล (Digital marketing)	1 คะแนน
ข้อ 3	ธุรกิจ/ธุรกิจวิชาการมีการต่อยอดจากองค์ความรู้/ความเชี่ยวชาญ/นวัตกรรม	1 คะแนน
ข้อ 4	หน่วยธุรกิจใหม่ของมหาวิทยาลัย เช่น บริษัท	3 คะแนน
ข้อ 5	ค่าใช้จ่ายลดลง และ/หรือกำไรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20	2 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
	ผลลัพธ์	มีโครงการ/กิจกรรมที่เกิดจากความเชี่ยวชาญของสวนดุสิต
D 5.5 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญ หรือนวัตกรรมของสวนดุสิต**
นิยามตัววัด	1. ผลการปฏิบัติงานบนความเชี่ยวชาญของสวนดุสิตจนมีผลงานเป็นที่รู้จักยอมรับในฝีมือ ประทับใจในการบริการ ตลอดจนการไว้วางใจให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นผู้ดำเนินงาน 2. การสร้างนวัตกรรมกระบวนการทำงาน (ทั้งงานประจำ และ/หรืองานการให้บริการภายนอก) ในสไตล์การทำงานของสวนดุสิตที่ตอบสนองวิถีใหม่ อาทิ การที่บุคลากรจ่ายเงินเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการประชุม อบรม/สัมมนาภายในรูปแบบการเรียนการสอนที่ต่างจากเดิม การปฏิบัติงานในวิถีใหม่
รายการข้อมูล	1. ผลการปฏิบัติงาน กิจกรรมและผลลัพธ์ 2. แนวปฏิบัติใหม่ หรือวิถีใหม่ในการทำงาน 3. ประโยชน์ที่ได้รับในระดับมหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม หรือประเทศ
ข้อมูลอ้างอิง	1. หลักฐานการดำเนินงาน ภาพถ่าย/ภาพข่าว 2. นโยบาย แนวปฏิบัติของภาครัฐ/จุดเน้นของมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	ลูกค้า ผู้รับบริการ/ผู้ว่าจ้างต้องการให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นผู้ดำเนินงาน	1 คะแนน
ข้อ 2	ผลการดำเนินงานระดับประเทศ และมีผลงานที่โดดเด่น ประทับใจและได้รับความชื่นชม	1 คะแนน
ข้อ 3	ผลการดำเนินงานระดับนานาชาติ และมีผลงานที่โดดเด่น ประทับใจและได้รับความชื่นชม	2 คะแนน
ข้อ 4	ผลงาน/โครงการที่เกิดจากการสร้างนวัตกรรมที่เป็นรูปธรรมและมี Impact ชัดเจน	1 คะแนน
ข้อ 5	กระบวนการทำงานที่เป็นนวัตกรรมที่สอดรับกับวิถีใหม่	1 คะแนน
ข้อ 6	มาตรฐาน/แนวปฏิบัติ/ คู่มือการทำงานรูปแบบใหม่ที่ยกระดับการปฏิบัติงาน	1 คะแนน
ข้อ 7	บุคลากรส่วนมากมีพฤติกรรมการทำงานใหม่ที่สอดรับวิถีใหม่อย่างชัดเจน	1 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	สร้างความเป็นสากลจากภายในมหาวิทยาลัย (IaH)
	ผลลัพธ์	เกิดความเป็นสากลภายในมหาวิทยาลัย รวมถึงนักศึกษาและบุคลากร
D 5.6 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตที่สะท้อนความต้องการของชุมชนและสังคม

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**การสร้างความเป็นสากลจากภายในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต** **(Internationalization at home: IaH)**
นิยามตัววัด	การสร้างความเป็นสากลจากภายในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (Internationalization at home: IaH) หมายถึง การบูรณาการมิติระหว่างประเทศและระหว่างวัฒนธรรมสู่หลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความเป็นสากล การสร้างสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยสำหรับทุกคนและนักศึกษาภายในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในประเทศ การวิจัยที่มุ่งเน้นระดับนานาชาติไปจนถึงการใช้นวัตกรรมสำหรับเทคโนโลยีดิจิตอล ตลอดจนถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาไทยและต่างชาติในมหาวิทยาลัย วิทยาเขต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งที่ต้องใช้ภาษากลางเพื่อการสื่อสารเหมือนกับมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่กรุงเทพ ภายใต้วิถีความเป็นสวนดุสิต (ดูรายละเอียดในข้อมูลอ้างอิง)
รายการข้อมูล	1. หลักสูตร แนวการจัดการเรียนการสอน มคอ. 2. กิจกรรม หลักฐาน ภาพถ่ายแสดงถึง IaH ในรูปแบบต่างๆ 3. MoU หรือข้อตกลงรูปแบบอื่น แสดงถึง IaH และมีกิจกรรมเกิดขึ้นแล้ว
ข้อมูลอ้างอิง	นิยามของ European Association for International Education (EAIE) ก็ได้ให้แนวปฏิบัติที่เพื่อปลูกฝังให้เกิด IaH ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้นักศึกษามีมุมมองที่เป็นสากลผ่านการเรียนในหลักสูตร ไม่ว่าจะได้ไปแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศหรือไม่ 2) ส่งเสริม IaH ไม่เฉพาะแค่วิชาเลือกหรือวิชาเฉพาะ 3) เน้น learning outcomes ของหลักสูตรที่มีมุมมองด้านต่างประเทศ 4) มีกิจกรรมนอกและในหลักสูตรทั่วทั้งสถาบัน 5) ส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมในห้องเรียน ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ การสอน และการประเมินผล 6) สร้างโอกาสให้นักศึกษามีประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่แตกต่างในชุมชน 7) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกคนไม่เฉพาะนักวิชาการ/อาจารย์ และนักวิเทศฯ 8) ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเสมอไป (เป็นภาษาที่ใช้มากกว่าภาษาถิ่น ใช้สื่อสารกับคนส่วนมากและหลากหลายพื้นที่นั้นๆ เช่น ภาษาจีน เป็นต้น) 9) ใช้ virtual mobility (Virtual Exchange) ให้เกิดการเรียน/ทำกิจกรรมกับนักศึกษาในต่างประเทศเพื่อเพิ่มทักษะการสื่อสารและทางสังคม 10) สร้างความรู้สึกผูกพันที่มีความหมายให้กับนักศึกษาต่างชาติ

	หรืออาจใช้มาตรฐานอื่นที่เป็นวัฒนธรรมที่ดีงานที่สะท้อนความเป็นสากลได้ อาทิ ความเป็นสวนดุสิต รายละเอียด ดังนี้ 11) บุคลิกภาพ ตามจุดเน้นของสวนดุสิต 12) ความปราณีต อ่อนน้อม 13) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่สะท้อนถึงความเป็นสากล เช่น ระบบ Internet/wifi ร้านอาหาร ร้านกาแฟ ห้องน้ำ เป็นต้น
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	หลักสูตร (ทั้งระยะสั้นและระยะยาว) ที่บรรจุลักษณะ IaH ไว้ในหลักสูตร	1 คะแนน
ข้อ 2	มีการใช้ประโยชน์จากเครือข่ายนานาชาติ เช่น วิธีการจัดการเรียนการสอน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร้อยละ 25	1 คะแนน
ข้อ 3	นักศึกษาต่างชาติมาศึกษา (ทั้งระยะสั้น/ระยะยาว) ในมหาวิทยาลัย อย่างน้อย 1 กลุ่ม/ 1-15 คน (หากมากว่า 15 เพิ่ม 1 คะแนน)	1 คะแนน
ข้อ 4	การจัดการเรียนการสอน/การปฏิบัติงานโดยเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมรวมถึงการ Virtual Exchange กับคู่ความร่วมมือ หรือแม้แต่ศิษย์เก่าผ่านสื่อเทคโนโลยี มีกิจกรรมการเรียนการสอน /กิจกรรมสนับสนุนที่มองเห็นหรือมีผลเด่นชัด ถ้ามี แต่ยังไม่เห็นเด่นชัด = 0.5 คะแนน	1 คะแนน
ข้อ 5	สภาพแวดล้อม การจัดการเรียนการสอนที่แสดงถึงความเป็นสากล ประกอบอยู่ในสภาพแวดล้อม	1 คะแนน
ข้อ 6	สภาพแวดล้อมโดยรวมของหน่วยงาน และความเป็นอยู่ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นสากล	1 คะแนน
ข้อ 7	บุคลากรมีบุคลิกภาพที่ดีตามแบบฉบับความเป็นสวนดุสิต ถ้า 1 ใน 3 ของบุคลากรยังต้องปรับปรุง = 0.5 คะแนน	1 คะแนน
ข้อ 8	นักศึกษามีบุคลิกภาพที่ดีตามแบบฉบับความเป็นสวนดุสิต ถ้า 1 ใน 3 ของนักศึกษายังต้องปรับปรุง = 0.5 คะแนน	1 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	นวัตกรรม/งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
	ผลลัพธ์	มีโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองแผนการปฏิรูปการศึกษา
D 5.7 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การผลิตบัณฑิตและการบริหารจัดการที่มีส่วนร่วมในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**การปฏิบัติงานที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ**
นิยามตัววัด	การปฏิบัติงานที่คำนึงแผนการปฏิรูปการศึกษา 20 ปี ของประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการยกระดับการศึกษาของประเทศ โดยนำแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของประเทศมาแนวทางและเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการกลยุทธ์เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาการ ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมให้กับเพื่อให้การเปลี่ยนแปลง ยกระดับการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เข้มแข็งและมีคุณภาพตามนโยบายของมหาวิทยาลัย
รายการข้อมูล	1. แผนกลยุทธ์/แนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษา 2. ผลการปฏิบัติงาน โครงการ/กิจกรรมและผลลัพธ์ 3. ประโยชน์ที่ได้รับในระดับมหาวิทยาลัยและการศึกษาของประเทศ
ข้อมูลอ้างอิง	แผนการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	สาขาอัตลักษณ์ มีโครงการที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ต่อโครงการทั้งหมด ถ้ามี แต่น้อยกว่าร้อยละ 20 = 0.5 คะแนน	1 คะแนน
ข้อ 2	สาขาที่ไม่ใช่อัตลักษณ์ มีโครงการที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ต่อโครงการทั้งหมด ถ้ามี แต่น้อยกว่าร้อยละ 20 = 0.5 คะแนน	1 คะแนน
ข้อ 3	มหาวิทยาลัยมีโครงการที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ต่อโครงการทั้งหมด ถ้ามี แต่น้อยกว่าร้อยละ 20 = 0.5 คะแนน	1 คะแนน
ข้อ 4	ถ้าโครงการในข้อ 1-3 ข้างต้น เป็นโครงการระดับประเทศ	1 คะแนน
ข้อ 5	เกิดการเปลี่ยนแปลง เห็นได้ชัดว่ามีการปฏิรูประบบการศึกษาได้จริงทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและ/หรือส่งผลถึงระดับประเทศ	1 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	การบริหารจัดการบนพื้นฐานคุณภาพ
D 5.8 มสด.	ผลลัพธ์	หน่วยงานการศึกษานอกที่ตั้งมีการบริหารจัดการภายใต้มาตรฐานเดียวกัน
	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการคุณภาพของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**ความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยกับการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง**
นิยามตัววัด	การบริหารงานที่เกิดจากความเชื่อมโยง หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการวางระบบการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง โดยมีการเชื่อมโยงมาตรฐานและการปฏิบัติงานระหว่างมหาวิทยาลัยกับวิทยาเขตและศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ในประเด็นต่อไปนี้ 1) โครงสร้างการบริหารจัดการและระบบบริหารงานบุคคล 2) ระบบทะเบียนนักศึกษา 3) การบริหารวิชาการ/การเรียนการสอน (ภายใต้กำกับของคณะที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ๆ) 4) ระบบการเงินตามระเบียบของมหาวิทยาลัย และ 5) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และเป็นไปตามมาตรฐานการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ.2560 ที่กำหนด
รายการข้อมูล	1. รายชื่อหลักสูตรที่เปิดสอน ณ วิทยาเขต/ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง 2. วิธีการเชื่อมโยงมาตรฐานและการปฏิบัติงาน
สูตรคำนวณ	$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มีผลการเชื่อมโยงมาตรฐานและการปฏิบัติงานครบทุกประเด็น}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่เปิดสอน ณ วิทยาเขต/ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง}} \times 100$
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลหลักสูตรที่เปิดสอน ณ วิทยาเขต/ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	ผลการดำเนินงานต่ำกว่า ร้อยละ 50	1 คะแนน
ข้อ 2	ผลการดำเนินงานตั้งแต่ ร้อยละ 50 ถึง 64	2 คะแนน
ข้อ 3	ผลการดำเนินงานตั้งแต่ ร้อยละ 65 ถึง 79	3 คะแนน
ข้อ 4	ผลการดำเนินงานตั้งแต่ ร้อยละ 80 ถึง 89	4 คะแนน
ข้อ 5	ผลการดำเนินงานตั้งแต่ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	5 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีศักยภาพสูง
	ผลลัพธ์	บุคลากรมีศักยภาพสูง
D 5.9 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการเชิงรุกของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร**
นิยามตัววัด	การที่บุคลากรได้เข้าร่วมการอบรมจากสถาบันระดับประเทศที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพที่สอดคล้องกับพันธกิจ ภาระงาน งานที่ได้รับมอบหมาย หรือทักษะที่จำเป็นในปัจจุบันและหรือทักษะใหม่/ เพื่อใช้ศักยภาพนั้นสร้างสรรค์/พัฒนาเพื่อยกระดับการทำงานจนมีผลงานเป็นที่ประจักษ์
รายการข้อมูล	1. Certificate จากสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงหรือได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ 2. ประกาศนียบัตร/วุฒิบัตร จากสถาบันที่มีชื่อเสียงหรือได้รับการยอมรับในระดับประเทศ 3. ผลงานที่พัฒนาหรือสร้างที่เกิดจากการนำความรู้ ความสามารถที่ได้รับจากการอบรม 4. ความพึงพอใจของผู้รับบริการ
ข้อมูลอ้างอิง	1. สายวิชาการหรืออาจารย์ วัดความพึงพอใจจากผู้เรียน/ผู้รับการฝึกอบรมในเนื้อหาหรือเทคนิคที่ได้รับจากการอบรม 2. สายสนับสนุน วัดความพึงพอใจจากผู้รับบริการทั้งในและนอกหน่วยงานในเนื้อหาหรือเทคนิคที่ได้รับจากการอบรม
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	บุคลากรได้รับ Certificate ที่ยกระดับวิชาชีพ/อาชีพการงานจากสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงหรือได้รับการยอมรับในระดับโลก/นานาชาติ (หากมากกว่า ร้อยละ 10 ของบุคลากรทั้งหมด + 1 คะแนน)	3 คะแนน
ข้อ 2	บุคลากรได้รับประกาศนียบัตร/วุฒิบัตรระดับประเทศจากสถาบันที่มีชื่อเสียงหรือเชี่ยวชาญในด้านนั้น ๆ (หากมากกว่า ร้อยละ 20 ของบุคลากรทั้งหมด + 1 คะแนน)	2 คะแนน
ข้อ 3	บุคลากรของหน่วยงานได้รับประกาศนียบัตร/วุฒิบัตรตัวบ่งที่แสดงถึงการ up-skills/re-skills ที่สอดคล้องกับพัฒนางาน ร้อยละ 30	1 คะแนน
ข้อ 4	ผลงานที่สร้างหรือพัฒนาจากพัฒนาศักยภาพที่ได้รับ Certificate ประกาศนียบัตร วุฒิบัตร จำนวน 1-5 ผลงาน หรือไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนประกาศนียบัตรที่ได้รับ	1 คะแนน

	ข้อ 5	ความพึงพอใจของผู้รับบริการจากข้อ 4 เชิงปริมาณร้อยละ 80 และ/หรือเชิงคุณภาพ ผลจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นเอกฉันท์ (สัมภาษณ์หรือแสดงหลักฐานประกอบ)	1 คะแนน	
	ข้อ 6	ผลคะแนนสอบภาษาอังกฤษของบุคลากร 1-10 คน ที่เป็นไปตามมาตรฐานระดับนั้น ๆ (อายุไม่เกิน 2 ปี) (หากมากกว่า 10 คน + เพิ่ม 1 คะแนน)	1 คะแนน	

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	สร้างการรับรู้และรู้จักมหาวิทยาลัยและความเป็นสวนดุสิต
	ผลลัพธ์	บุคคลภายนอกรู้จักมหาวิทยาลัยและคณะ/โรงเรียน/หน่วยงาน
D 5.10 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**ความสามารถด้านการสื่อสารองค์การ**
นิยามตัววัด	การผลิตสื่อและการสื่อสารให้นักเรียน ประชาชน และกลุ่มเป้าหมาย รับรู้-รู้จักมหาวิทยาลัย ผ่านสื่อสมัยใหม่ทุกช่องทาง ทั้ง offline และ online อาทิ Website Facebook, Twitter, Instragram, Line, TikTok, wechat/application ที่สื่อสารกับประเทศจีน และอื่น ๆ เป็นต้น เพื่อสื่อสารข้อมูลที่จะสร้างความรู้จักคณะ โรงเรียน หน่วยงานต่างๆ และผลงานอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ความเชี่ยวชาญ และความเป็นสวนดุสิต คณะในแง่มุมต่าง ๆ ให้มากขึ้น
รายการข้อมูล	1.จำนวนผู้ติดตาม/ยอดไลน์/สมาชิกในทุกช่องทาง ทั้งสื่อหลักและรองที่สื่อสารเรื่องราวเกี่ยวกับหน่วยงานและมหาวิทยาลัย 2.จำนวนสื่อ offline ที่มี Impact 3.จำนวนสื่อ Info Graphic, Storytelling, ข่าวประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน 4.จำนวนลูกค้า/นักศึกษาที่เลือกที่ใช้บริการ ที่แสดงได้ว่าได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ
ข้อมูลอ้างอิง	1. ยอดติดตาม (followers) Facebook ตัวอย่างเช่น เพจหลัก มสด. 45,699 (ข้อมูล ณ พ.ค. 63) (มหาวิทยาลัยอื่น 180,000 - 480,000) 2. กลุ่มออนไลน์ที่ใช้สื่อสารกับลูกค้า
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	การสื่อสารผ่านช่องทาง Social Media ครอบคลุมตรงกับกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงกลุ่มนักศึกษาต่างชาติ ทั้งภาษาไทย อังกฤษ จีน เป็นต้น การให้คะแนน ถ้ามี = 0.25 - 0.5 คะแนน ถ้าครอบคลุม = 0.5 คะแนนขึ้นไป (ผู้ประเมินจะพิจารณาจากผลงานเทียบกับสิ่งที่ควรจะเป็นเมื่อเทียบกับกลุ่ม/อุตสาหกรรมเดียวกัน)	1 คะแนน
ข้อ 2	การผลิตเนื้อหาสื่อ (Content) ในรูปแบบที่ทันสมัย ที่สร้างภาพลักษณ์ อัตลักษณ์ จุดเน้น และความเชี่ยวชาญ/ผลงานสร้างสรรค์ของหน่วยงาน ที่ครอบคลุมจุดเน้นที่ต้องการสื่อไปยังภายนอก การให้คะแนน ดังนี้ ถ้ามี = 0.25 - 0.5 คะแนน ถ้าครอบคลุมจุดเน้น = 0.5 คะแนนขึ้นไป	1 คะแนน

		ข้อ 3	จำนวนการติดตามสื่อสังคมออนไลน์ รวมทุกช่องทาง ที่เป็นช่องทางหลักของมหาวิทยาลัย มากกว่า 50,000 followers/Subscribes	1 คะแนน	
		ข้อ 4	จำนวนสื่อ (ชิ้นงาน) offline ที่มี Impact ต่อการรับรู้/รู้จักหน่วยงาน ความเป็นสวนดุสิตในประชาชน (บุคคลภายนอก) (พิจารณาจาก จำนวนชิ้นงาน และความถี่/ความต่อเนื่องในการเผยแพร่)	1 คะแนน	
		ข้อ 5	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของบุคคลภายนอก ที่ส่งผลจำนวนผู้สนใจ/ผู้สมัครเรียนที่เพิ่มขึ้น	1 คะแนน	
		ข้อ 6	ลูกค้าที่มารับบริการ หรือสั่งสินค้าเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการรับข้อมูลข่าวสารทางสื่อสังคมออนไลน์ (แสดงหลักฐานจำนวนที่แสดงถึงการเจริญเติบโตของลูกค้าและยอดขายที่มีผลประกอบการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ + เพิ่ม 1 คะแนน)	1 คะแนน	

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	นวัตกรรม/งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
	ผลลัพธ์	ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่หลากหลายและตรงกับความต้องการของลูกค้า
D 5.11 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การบูรณาการนโยบายและบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Potential	**การสร้าง/พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่หลากหลายและตรงกับความต้องการของลูกค้า/ตลาด**
นิยามตัววัด	1. ผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ที่มีการพัฒนาให้เป็นทางเลือกใหม่และหรือตรงกับความต้องการของลูกค้า/ตลาด โดยบุคลากรในหน่วยงาน หน่วยงานอิสระใช้ศักยภาพในการพัฒนาหน่วยงาน ด้วยการคิดค้นผลิตภัณฑ์/บริการใหม่เพื่อสร้างทางเลือกให้กับลูกค้าทั้งลูกค้าเก่าและใหม่ หรือตรงกับความต้องการของตลาด และสร้างรายได้เพิ่มให้กับหน่วยงาน 2. หากเป็นสายวิชาการ ผลิตภัณฑ์ (สินค้า/บริการ) ที่สร้าง/พัฒนาขึ้น สอดคล้องกับทิศทาง/จุดเน้นของมหาวิทยาลัย โดยใช้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรทั้งในและนอกหน่วยงาน
รายการข้อมูล	1. นโยบาย แนวทางเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยมาและจุดเน้นของมหาวิทยาลัยตามปฏิบัติ 2. จำนวนผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ 3. ประโยชน์ที่ได้รับในระดับมหาวิทยาลัยและสังคม
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ที่คิดค้นขึ้นและตรงกับความต้องการของลูกค้า
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	จำนวนผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ 1-5 รายการ	1 คะแนน
ข้อ 2	จำนวนหน่วยงานที่สร้างผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ ไม่น้อยกว่า 1 หน่วยงาน (สำหรับหน่วยงานที่มีหน่วยงานในสังกัดมากกว่า 1)	1 คะแนน
ข้อ 3	ผลลัพธ์ใหม่ (หมายถึง สินค้า/บริการ/กระบวนการทำงาน) ที่หน่วยงานไม่เคยมี/ไม่เคยทำมาก่อน	1 คะแนน
ข้อ 4	จำนวนลูกค้า/ผู้รับบริการใหม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ	1 คะแนน
ข้อ 5	รายได้เพิ่มขึ้นจากการผลิตภัณฑ์ใหม่และ/หรือรายได้รวม ที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ	1 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย		
	วัตถุประสงค์	สร้างมูลค่าเพิ่มบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
	ผลลัพธ์	ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการและความอยู่รอดอย่างยั่งยืนของมหาวิทยาลัย
D 5.12 มสด.	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการบนพื้นฐานการบริการตามมาตรฐานของสวนดุสิต

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**การบริการตามมาตรฐานของสวนดุสิต (ระบุหน่วยงาน/งานที่จะประเมิน)**
นิยามตัววัด	การบริการตามมาตรฐานของสวนดุสิต หมายถึง การออกแบบกระบวนการบริการที่จะส่งมอบการบริการที่เหนือการคาดหวังของผู้รับบริการ และสะท้อนถึงความประณีต อ่อนน้อม และความใส่ใจในผู้รับบริการ บนมาตฐานความเป็นสากล รวดเร็ว ถูกต้อง ยิ้มแย้มแจ่มใสและมีความกระตือรือร้นในการที่จะให้บริการ และแสดงถึงการมีบุคลิกภาพที่ดีและมีความเป็นมืออาชีพ
รายการข้อมูล	1. จำนวนกิจกรรม/โครงการบริการ 2. ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้รับบริการในแต่ละกิจกรรม/โครงการบริการจากทุกโครงการ
ข้อมูลอ้างอิง	ข้อมูลกิจกรรมโครงการบริการเพื่อการพัฒนา/ปรับปรุง/ ความพึงพอใจของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายของทุกโครงการที่จัด
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์ของกระบวนการและผลการดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	การติดต่อประสานงานได้รับข้อมูลที่ครบถ้วน เข้าใจดี	1 คะแนน
ข้อ 2	การให้ข้อมูล/ความช่วยเหลืออย่างดีเมื่อมีข้อสงสัย/ประสบปัญหา	1 คะแนน
ข้อ 3	การให้บริการด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง	1 คะแนน
ข้อ 4	การบริการแสดงออกถึงความเป็นสวนดุสิตได้อย่างชัดเจน (แสดงถึงรูปแบบ/ลักษณะการบริการ การจัดตกแต่งสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องใช้ เช่น ไม่ใช้ภาชนะพลาสติกในการเสริฟ การใช้ที่รองแก้วในการเสริฟน้ำ เป็นต้น	1 คะแนน
ข้อ 5	ผู้ให้บริการแสดงให้เห็นได้ชัดว่ามีความเป็นมืออาชีพ	1 คะแนน
ข้อ 6	การบริการภายในได้รับความพึงพอใจมาก (แสดงหลักฐานหรือจากการสัมภาษณ์ประกอบ หรือความพึงพอใจ อยละ 85 ขึ้นไป)	1 คะแนน
ข้อ 7	การบริการภายนอก/บุคคลภายนอกได้รับความพึงพอใจมาก (แสดงหลักฐาน หรือจากการสัมภาษณ์ประกอบ หรือความพึงพอใจ ร้อยละ 85 ขึ้นไป)	1 คะแนน

SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย	วัตถุประสงค์	การสร้างมูลค่าเพิ่มบนความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
D 5.13 มสด.	ผลลัพธ์	นวัตกรรมกระบวนการ : การทำงานเร่งด่วน/ภาวะฉุกเฉิน
	มิติตามพันธกิจ	การบริหารจัดการเชิงรุกของมหาวิทยาลัย

ชื่อตัวชี้วัด Performance	**ระบบการปฏิบัติงานฉุกเฉิน**
นิยามตัววัด	การวางระบบการทำงานที่มีมาตรฐานเพื่อแก้ไขปัญหาเร่งด่วน หรือวางระบบการทำงานใหม่เพื่อยกระดับการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดความล่าช้า ลดความเสียหายอันเกิดจากการทำงานแบบเดิม อันจะส่งผลต่อต้นทุนการบริหารจัดการในระยะยาว รวมถึงสาเหตุแห่งความเสียหายอันอาจส่งผลต่อสุขภาพ ชีวิตและทรัพย์สินของบุคลากร
รายการข้อมูล	1. แผนบริหารความเสี่ยง/แผนฉุกเฉิน 2. แนวปฏิบัติและผลการดำเนินงาน 3. มาตรฐานการทำงานใหม่
ข้อมูลอ้างอิง	นโยบาย/แนวทางการดำเนินการด้านความเสี่ยง และการแก้ไขปัญหาเร่งด่วน การทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์การพิจารณาผลลัพธ์การดำเนินงาน ดังนี้

ข้อ 1	นโยบายการบริหารที่ให้ความสำคัญต่อการปกป้องดูแลชีวิตและทรัพย์สินภายในหน่วยงาน โดยมีการกำหนดนโยบาย/แนวทาง/แผนการบริหารความเสี่ยงและแผนฉุกเฉิน	1 คะแนน
ข้อ 2	ทีมเฉพาะกิจ/บุคคลที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารในการวางแผน ดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหาได้ภายในภายใน 1-2 ชั่วโมง หลังจากได้รับเรื่อง	1 คะแนน
ข้อ 3	ระบบการสื่อสารที่ครอบคลุมถึงหน่วยงานและบุคลากรอย่างทั่วถึงภายใน 24 ชั่วโมง หน่วยงานและบุคลากรดำเนินการ/ปฏิบัติตามได้อย่างถูกวิธี	1 คะแนน
ข้อ 4	บรรทัดฐาน/มาตรฐานการทำงานใหม่	1 คะแนน
ข้อ 5	การนำเทคโนโลยี/แอปพลิเคชั่นที่รองรับการดำเนินการทำให้ติดต่อสื่อสารกันได้ บุคลากรสามารถเข้าถึงง่ายและใช้ประโยชน์ได้สะดวก	1 คะแนน
ข้อ 6	ทรัพย์สินของบุคลากรและทรัพย์สินมหาวิทยาลัย ไม่เกิดความเสียหาย ถ้าเกิด ก็เกิดผลกระทบอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ อันเนื่องมากจากการมีทีมงานป้องกันและแก้ไข	1 คะแนน

ส่วนที่ 2.3
เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตร

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ การดำเนินงานและการบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุด ซึ่งควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ซึ่งมีหลักการดังต่อไปนี้

1. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นการประกันคุณภาพการจัดการศึกษา ว่าหลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

2. ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่ง สป.อว. ได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

3. ตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวชี้วัดเชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวชี้วัดเชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการ จะประเมินในลักษณะของพิชญพิจารณ์(peer review) ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประเมินเพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของสถาบันได้ และได้กำหนดแนวทางในการให้คะแนนในแต่ละระดับสำหรับผู้ประเมินและผู้รับการประเมิน ได้ใช้ในการพิจารณา

4. สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร โดยมีการดำเนินงานได้ตามมาตรฐานเทียบเคียงกับมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งนี้ ทุกระบบต้องได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบันและเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้มีการจัดส่งผลการประเมินพร้อมข้อมูลพื้นฐานให้กับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ ตัวอย่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรที่เทียบเคียงได้ เช่น ผลการประเมินหลักสูตรของ AUN QA ผลการประเมินหลักสูตรวิชาชีพที่ได้รับการรับรองจากองค์การวิชาชีพระดับนานาชาติ เช่น AACSB (สำหรับหลักสูตรทางด้านบริหารธุรกิจ) ABET (สำหรับหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์) และหลักสูตรที่ได้รับการตรวจประเมินเป็นประจำและผ่านการรับรองโดยสภาวิชาชีพ

กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวชี้วัด	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
1. การกำกับมาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สป.อว.	- ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2548 <u>ปริญญาตรี</u> เกณฑ์ 3 ข้อ <u>บัณฑิตศึกษา</u> เกณฑ์ 11 ข้อ
		- ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2558 <u>ปริญญาตรี</u> เกณฑ์ 5 ข้อ <u>บัณฑิตศึกษา</u> เกณฑ์ 10 ข้อ
2. บัณฑิต	2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ	- ผลประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
	2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา	- ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ - ผลงานของนักศึกษาปริญญาโท/เอกที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา	- การรับนักศึกษา - การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา
	3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา	- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการ และแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี - การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และ การค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และการเสริมสร้างทักษะการเรียน รู้ในศตวรรษที่ 21
	3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา	- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา - อัตราการสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์	- การรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร - การบริหารอาจารย์ - การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์
	4.2 คุณภาพอาจารย์	- ร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
		- ร้อยละอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ
		- ผลงานทางวิชาการของอาจารย์

องค์ประกอบ ในการประกัน คุณภาพหลักสูตร	ตัวชี้วัด	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงาน ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
		- จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร
	4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	- อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	5.1 สาระของรายวิชาในหลักสูตร	- หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนา หลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร - การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ - การพิจารณาอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.2 การวางระบบผู้สอน และ กระบวนการจัดการเรียนการสอน	- การพิจารณากำหนดผู้สอน - การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 และ มคอ.4 - การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การกำกับกระบวนการเรียนการสอน - การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี - การบูรณาการพันธกิจต่างๆ กับการเรียนการสอนในระดับ ปริญญาตรี - การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.3 การประเมินผู้เรียน	- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ - การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา - การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7) - การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ	ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

องค์ประกอบ ในการประกัน คุณภาพหลักสูตร	ตัวชี้วัด	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงาน ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
	ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	
6. สิ่งสนับสนุนการ เรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วม ของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อ การจัดการเรียนการสอน - กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

หมายเหตุ :

1. แนวทางการดำเนินการสำหรับหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการ หรืองดรับนักศึกษา หรือไม่มีนักศึกษามาสมัครเรียนที่กำหนดไว้ คือ กรณีหลักสูตรที่สภาสถาบันอุดมศึกษาเห็นชอบ/อนุมัติให้ปิดดำเนินการต้องแจ้งให้ สป.อว. รับทราบ หากหลักสูตรยังมีนักศึกษาคงค้างอยู่ อาจารย์ประจำหลักสูตรดังกล่าวยังต้องทำหน้าที่อาจารย์ประจำหลักสูตรต่อไปและจัดการเรียนการสอนจนกว่านักศึกษาคนสุดท้ายจะสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษายังต้องดำเนินการประเมินตนเองระดับหลักสูตรเป็นประจำทุกปี โดยประเมินองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง เฉพาะตัวชี้วัดที่มีการดำเนินการ เพื่อนำผลที่ได้มาประกอบการพิจารณาปรับปรุงกระบวนการหรือพิจารณาดำเนินการอื่นๆ ต่อไป โดยคำนึงถึงประโยชน์จากการประเมิน เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของหลักสูตรเป็นสำคัญ อนึ่งการประเมินตนเองดังกล่าวเป็นการดำเนินการภายในของหลักสูตร คณะ หรือสถาบัน โดยรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรเฉพาะตัวชี้วัดที่มีการดำเนินงาน ในการคำนวณค่าคะแนนของหลักสูตรให้คิดเฉพาะตัวชี้วัดที่มีการประเมินเท่านั้นและดำเนินการผ่านระบบ CHE QA Online

2. หลักในการพิจารณาสำหรับตัวชี้วัดการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรที่เป็นตัวชี้วัดกระบวนการ (3.1, 3.2, 4.1, 5.1, 5.2, 5.3 และ 6.1) การพิจารณาตัดสินผลการประเมินตัวชี้วัดเชิงคุณภาพในระดับหลักสูตรที่เน้นกระบวนการ เพื่อให้ผู้ประเมินนำไปใช้ในการตัดสินผลการประเมินให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ให้ยึดหลักการ คือ หลักสูตรควรกำหนดผลลัพธ์ซึ่งแสดงคุณภาพที่ต้องการจากกระบวนการที่ได้ออกแบบ โดยอธิบายวิธีการดำเนินงานที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ มีการทบทวน/ประเมิน/ศึกษา ผลการดำเนินงานที่เทียบกับผลลัพธ์ที่กำหนดหากหลักสูตรไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ ให้อธิบายว่ามีการปรับปรุงวิธีการทำงานอย่างไร เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ (หมายเหตุ : ให้พิจารณาผลการดำเนินงานในภาพรวม ไม่ควรพิจารณาแต่ละประเด็นย่อย และกรณีจะให้คะแนนระดับ 4 หรือ 5 ต้องมีคำอธิบายที่เห็นเป็นรูปธรรม)

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่งคือการพิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐาน การอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการ และวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกัน และได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่าง ๆ พ.ศ. 2548 เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงต้องใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 เป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรและดำเนินการ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว

ในการควบคุมกำกับมาตรฐานจะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และ 2558 ตามที่ได้ประกาศใช้ในขณะนั้น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว โดยหลักสูตร ที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 ในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 3 ข้อ และระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ 11 ข้อ สำหรับหลักสูตรที่เป็นไปเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2558 นั้น ในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 5 ข้อ และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ 10 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
1. จำนวนอาจารย์ประจำ หลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	บันทึกข้อความที่ ศธ 0506(2)/ว569 ลงวันที่18 เมย. 2549 กำหนดว่า • อาจารย์ประจำสามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็น หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) ได้อีก 1 หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว • อาจารย์ประจำหลักสูตรใน ระดับบัณฑิตศึกษาสามารถเป็น อาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับปริญญาเอกหรือปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันได้อีก 1 หลักสูตร บันทึกข้อความที่ ศธ 0506(4)/ว254 ลงวันที่ 11 มีค. 2557 กำหนดว่า • กรณีหลักสูตรปริญญาตรีที่มีแขนงวิชา/กลุ่มวิชาชีพ กำหนดให้ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ให้ครบทุกแขนงวิชา/กลุ่ม วิชาของหลักสูตร โดยมีคุณวุฒิครอบคลุมแขนงวิชา/กลุ่มวิชาที่เปิดสอน
2. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วย	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร หรืออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์	

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
	ศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรง หรือ สัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน อย่างน้อย 2 คน	หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน	หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน	
3. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร		คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก หรือ เทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวน อย่างน้อย 3 คน	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวน อย่างน้อย 3 คน	
4. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน		1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันมีคุณวุฒิปริญญาโท หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ 3. มีประสบ-การณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	หลักสูตรปริญญาโท ตามบันทึก ข้อความที่ ศธ 0506(4)/ว867 ลงวันที่ 18 ก.ค. 2555 กำหนดว่าให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก เป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับ ปริญญาโทได้ แม้จะยังไม่มีผลงานวิจัย หลังจากสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ภายใน ระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่เริ่มสอน จะต้องมีผลงานวิจัยจึงจะสามารถเป็น อาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอก และเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ		1. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับ ปริญญา	1. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	- การพิจารณากรณีอาจารย์เกษียณอายุงานหรือลาออกจากราชการ ดังนี้ 1) หลักสูตรสามารถจ้างอาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ซึ่งเกษียณอายุงานหรือลาออกจากราชการ กลับเข้ามา ทำงานแบบเต็มเวลาหรือบางเวลาได้ โดยใช้ระบบการจ้างพนักงาน มหาวิทยาลัย คือมีสัญญาจ้างที่ให้ค่าตอบแทนเป็นรายเดือนและมีการกำหนดภาระงานไว้อย่างชัดเจน อาจารย์ดังกล่าวสามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอนได้ 2) “อาจารย์เกษียณอายุงาน” สามารถปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักได้ต่อไปจน นักศึกษาสำเร็จการศึกษา หากนักศึกษาได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนการเกษียณอายุ
6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)		1. เป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ใน	1. เป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น	แนวทางบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 7.6 ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญใน สาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็นบุคลากรที่ไม่อยู่ในสาย

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
		สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	วิชาการ หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันโดยไม่ต้องพิจารณา ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นบุคลากรประจำในสถาบันเท่านั้น ส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจเป็นบุคคลากรประจำในสถาบัน หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้นๆ เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับกระทรวงหรือวงการวิชาชีพด้านนั้น
7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์		1. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	1. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ที่มีคุณวุฒิปริญญา เอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา		(เฉพาะแผน ก เท่านั้น) ต้องเป็นรายงานสืบเนื่องฉบับเต็มในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) หรือวารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการ ซึ่งอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	วารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (peer review) ซึ่งอยู่ในรูปแบบ เอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	วิทยานิพนธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งประดิษฐ์ การจดทะเบียนสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรสามารถทดแทนการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการได้ โดยพิจารณาจากปีที่ได้รับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ไม่ใช่ปีที่ขอจด
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา		**วิทยานิพนธ์** อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน **การค้นคว้าอิสระ** อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คนเทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน	**วิทยานิพนธ์** อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน	- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 10 กำหนดว่า อาจารย์ประจำ 1 คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาได้ไม่เกิน 5 คน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักย ภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า 5 คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถาบันนั้น ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 10 คน เพื่อสนับสนุนนักวิจัยที่มีศักยภาพสูงที่มีความพร้อมทางด้านทุนวิจัยและเครื่องมือวิจัย รวมทั้งผู้ที่ดำเนินโครงการวิจัยขนาดใหญ่อย่างต่อเนื่องในการผลิตผลงาน
10. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้า อิสระในระดับบัณฑิตศึกษา มี		*ควรมี*อย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	*ควรมี*อย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	เป็นเจตนารมณ์ที่ประสงค์ให้มีการพัฒนางานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
ผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ				
11. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6) **หมายเหตุ** สำหรับหลักสูตร 5 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 7 หรือหลักสูตร 6 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 8)	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)		
รวม	**เกณฑ์ 3 ข้อ**	**เกณฑ์ 11 ข้อ**	**เกณฑ์ 11 ข้อ**	

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 หากมีการประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องใหม่ เกณฑ์การประเมินตามตัวชี้วัดนี้ จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานใหม่ ฉบับที่ประกาศใช้ล่าสุด

ตัวชี้วัดที่ 1.1 การบริหารการจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

1) หลักสูตรระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน	**คุณลักษณะหลักสูตร**	
	ประเภทวิชาการ	**ประเภทวิชาชีพ / ปฏิบัติการ**
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 2 ใน 5 คน ต้องมีประสบการณ์ ในด้านการปฏิบัติการ
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ไม่จำกัดจำนวนและประจำได้มากว่าหนึ่งหลักสูตร	
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	• **อาจารย์ประจำ** - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - หากเป็นอาจารย์ผู้สอนก่อนเกณฑ์นี้ประกาศใช้ อนุโลมคุณวุฒิระดับปริญญาตรีได้ • **อาจารย์พิเศษ** - คุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และ	

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	**ประเภทวิชาชีพ / ปฏิบัติการ**
	- มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	**เกณฑ์ 5 ข้อ**	**เกณฑ์ 5 ข้อ**

2) หลักสูตรระดับปริญญาโทและเอก

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	**ปริญญาเอก**
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 3 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	- คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	• **อาจารย์ประจำ** - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	• **อาจารย์ประจำ** - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง
	• **อาจารย์พิเศษ** - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน	• **อาจารย์พิเศษ** - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	**ปริญญาเอก**
	- มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	- มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษา การค้นคว้าอิสระ	- เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	**• อาจารย์ประจำ** - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	
	• ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ	**• ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก** - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	**ปริญญาเอก**
		โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ
7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์	• อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 3 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องไม่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรือที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	• อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 5 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก
	• อาจารย์ประจำหลักสูตร - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	**• อาจารย์ประจำหลักสูตร** - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
	• ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ	**• ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก** - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	**ปริญญาเอก**
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	• **แผน ก1** - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.	• **แบบ 1** - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. อย่างน้อย 2 เรื่อง
	• **แผน ก2** - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ โดยบทความที่นำเสนอได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (Proceeding)	• **แบบ 2** - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.
	แผน ข - รายงานการค้นคว้าหรือส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้	
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	• วิทยานิพนธ์ - อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คนต่อนักศึกษา 5 คน • การค้นคว้าอิสระ - อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คนต่อนักศึกษา 15 คน - หากอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ หรือปริญญาโทและมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป 1 คนต่อนักศึกษา 10 คน - หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คนเทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน	
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	**เกณฑ์ 10 ข้อ**	**เกณฑ์ 10 ข้อ**

3) หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	**ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง**
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	- ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	- คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	• **อาจารย์ประจำ** - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	• **อาจารย์ประจำ** - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	**ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง**
	• **อาจารย์พิเศษ** - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	• **อาจารย์พิเศษ** - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ไม่น้อยกว่า 4 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	**เกณฑ์ 5 ข้อ**	**เกณฑ์ 5 ข้อ**

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

ผลการประเมินตัวชี้วัดที่ 1.1 กำหนดไว้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่าหลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน และผลเป็น “ไม่ผ่าน” (คะแนนเป็นศูนย์)

หลักฐานเอกสารที่ต้องการนอกเหนือจากเอกสารประกอบแต่ละรายตัวชี้วัด

1. เอกสารหลักสูตรฉบับที่ สป.อว. ประทับตรารับทราบ
2. หนังสือนำที่ สป.อว. แจ้งรับทราบหลักสูตร (ถ้ามี)
3. กรณีหลักสูตรยังไม่ได้แจ้งการรับทราบ ให้มีหนังสือนำส่ง สป.อว. หรือหนังสือส่งคืนจาก สป.อว. และรายงานการประชุมสภาที่อนุมัติ / ให้ความเห็นชอบหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษาคือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียน มีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด บัณฑิตระดับอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้มีความรู้มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก มีคุณลักษณะตาม อัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำกับ และส่งเสริมการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาได้จัดทำมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อมุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้เชื่อมั่นถึงคุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตออกมาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร

คุณภาพบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรจะสะท้อนไปที่คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้ การมีงานทำ และคุณภาพผลงานวิจัยของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษานั้น ๆ คุณภาพบัณฑิตจะพิจารณาได้จากตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

ตัวชี้วัดที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวชี้วัดที่ 2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวชี้วัดที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ชนิดของตัวชี้วัด ผลลัพธ์
คำอธิบายตัวชี้วัด

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้านคือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบและ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวชี้วัดนี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

ข้อมูลประกอบ

จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

หมายเหตุ :

- ในกรณีหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ครบรอบ สถาบันอุดมศึกษาต้องประเมินตัวชี้วัด 2.1 ด้วย แม้ว่าหลักสูตรนั้นจะยังไม่ครบรอบการปรับปรุงก็ตาม โดยนำผลการดำเนินงานของหลักสูตรในรอบที่ผ่านมาใช้ประกอบการประเมิน
- กรณีบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ ไม่ต้องเอามานับในการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
- ในกรณีบัณฑิตหลักสูตรนานาชาติ เป็นนักศึกษาต่างชาติประมาณ 90% การประเมินบัณฑิตอาจไม่ถึงร้อยละ 20 เนื่องจากเดินทางกลับประเทศไปแล้ว สามารถอนุโลมให้ใช้บัณฑิตที่เป็นนักศึกษาชาวไทยเป็นฐานในการคิด เช่น มีนักศึกษาต่างชาติ 90 คน มีนักศึกษาไทย 10 คนให้ประเมินโดยคิดจากนักศึกษาไทยจำนวน 10 คนเป็นฐานที่ 100

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (ปริญญาตรี)

ชนิดของตัวชี้วัด ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวชี้วัด

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อเกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว แต่ไม่ได้เปลี่ยนงาน มาพิจารณา

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ :

- จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
- กรณีหลักสูตรใหม่ ไม่ต้องประเมินตัวชี้วัดที่ 2.1 และ 2.2 เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับหลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ ต้องประเมินตัวชี้วัดที่ 2.1 และ 2.2 ด้วย เนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ปริญญาโท)

ชนิดของตัวชี้วัด ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวชี้วัด

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบวิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวชี้วัดนี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{40} \times 5$$

หมายเหตุ :

- การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติมิได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.10	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.20	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับ การตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ

1 ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวชี้วัดนี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวชี้วัดผลงาน ทางวิชาการของอาจารย์

2 ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ

3 ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวชี้วัดนี้

ตัวชี้วัดที่ 2.2 (ปริญญาเอก) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวชี้วัด ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวชี้วัด

การศึกษาในระดับปริญญาเอก เป็นการศึกษาในระดับสูงจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบวิจัยเพื่อหาประเด็นความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นประโยชน์ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงาน ที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบ และสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวชี้วัดนี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{80} \times 5$$

หมายเหตุ :

- การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติมิได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับ การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับ การตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ

1 ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวชี้วัดนี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวชี้วัดผลงานทางวิชาการของอาจารย์

2 ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ

3 ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวชี้วัดนี้

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง คือ นักศึกษา ระบบประกันคุณภาพนักศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งต้องเป็นระบบที่สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา และการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมทางการเรียน และมีกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีทักษะการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้

ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ (1) กลุ่มวิชาหลัก (core subjects) (2) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) (3) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (learning and innovation skills) และ (4) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (information, media and technology skills)

ทักษะสำคัญที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมาก คือ

1) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ (1) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (critical thinking and problem solving) (2) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (innovation and creativity) (3) การสื่อสาร และความร่วมมือกัน (communication and collaboration)

2) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (information, media and technology skills) ประกอบด้วย การรู้สารสนเทศ (information literacy) การรู้สื่อ (media literacy) และ การรู้ ICT (ICT literacy)

3) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัว และยืดหยุ่น (adaptability and flexibility) ความคิดริเริ่มและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (initiative and self-direction) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม (social and cross-cultural interaction) ความรับผิดชอบ และความสามารถผลิตผลงาน (accountability and productivity) ความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม (leadership and social responsibility)

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบด้านนักศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ระบบการรับนักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาภายใต้การดำเนินการดังกล่าว ให้พิจารณาจากตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

ตัวชี้วัดที่ 3.1 การรับนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ 3.1 การรับนักศึกษา
ชนิดของตัวชี้วัด กระบวนการ
คำอธิบายตัวชี้วัด

คุณสมบัติของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จ แต่ละหลักสูตร จะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะ ธรรมชาติของหลักสูตร การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความโปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้องกับคุณสมบัติของนักศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร มีเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือก ข้อมูล หรือวิธีการคัดนักศึกษาให้ได้ นักศึกษาที่มีความพร้อมทางปัญญา สุขภาพกายและจิต ความมุ่งมั่นที่จะเรียน และมีเวลาเรียนเพียงพอ เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- การรับนักศึกษา
- การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมที่จะเรียนในหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนา/บูรณาการกระบวนการ	• มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบาย การเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา
ชนิดของตัวชี้วัด กระบวนการ
คำอธิบายตัวชี้วัด

ในช่วงปีแรกของการศึกษา ต้องมีกลไกในการพัฒนาความรู้พื้นฐานหรือการเตรียมความพร้อมทางการเรียน แก่นักศึกษา เพื่อให้มีความสามารถในการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุข อัตราการลาออกกลางคันน้อย ในระหว่างการศึกษามีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดีที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีการวางระบบการดูแล ให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ (ระดับปริญญาตรี โท เอก) ระบบการป้องกันหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนักศึกษา เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด รวมทั้งการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิชาการของนักศึกษา การสร้างโอกาสการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้ได้มาตรฐานสากล

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็น ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาปริญญาตรี
- การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ แก่บัณฑิตศึกษา
- การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการ ดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้ได้นักศึกษาเรียนอย่างมีความสุขและมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนา/บูรณาการกระบวนการ	• มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบ กลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบาย การเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา
ชนิดของตัวชี้วัด ผลลัพธ์
คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลการประกันคุณภาพควรทำให้นักศึกษามีความพร้อมทางการเรียน มีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในหลักสูตรสูง อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรสูง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตร และผลการจัดการ ข้อร้องเรียนของนักศึกษา

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- การคงอยู่
- การสำเร็จการศึกษา
- ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

หมายเหตุ :

- การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนที่ดำเนินการให้กับนักศึกษาตามกิจกรรมในตัวชี้วัด 3.1 และ 3.2
- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา คิดจากจำนวนนักศึกษาที่เข้าในแต่ละรุ่น ลบด้วยจำนวนนักศึกษาที่ออกทุกกรณีนับถึงสิ้นปีการศึกษาที่ประเมิน ยกเว้น การเสียชีวิต การย้ายสถานที่ทำงานของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา คิดเป็นร้อยละของจำนวนที่รับเข้าในแต่ละรุ่นที่มีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาแล้ว
- การคิดร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ยังคงอยู่ของแต่ละรุ่น

ตัวอย่างการคำนวนหลักสูตร 4 ปี

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า ①	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ②			จำนวนที่ลาออกและคัดชื่อออกสะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษา 2558 ③
		2556	2557	2558	
2553		x			
2554			x		
2555				x	

$$\text{อัตราการสำเร็จการศึกษา} = \frac{②}{①} \times 100$$

$$\text{อัตราการคงอยู่} = \frac{① - ③}{①} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีการรายงานการดำเนินงาน	• มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวชี้วัด	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวชี้วัด • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวชี้วัด • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวชี้วัด • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง • มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกันการบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบัน และของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กรและการปฏิบัติงาน ตามวิชาชีพ ผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว และกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแล และการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ การวางระบบประกันคุณภาพอาจารย์ เป็นการดำเนินงานเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีพัฒนาการเพิ่มยิ่งขึ้นด้วยการวางแผนและการลงทุนงบประมาณและทรัพยากรเพื่อให้อัตรากำลังอาจารย์มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร มีจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาของหลักสูตร และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบด้านอาจารย์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่การบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพอาจารย์และผลลัพธ์ที่เกิดกับอาจารย์ ให้พิจารณาจากตัวชี้วัดดังต่อไปนี้

ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ตัวชี้วัดที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์

ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

ตัวชี้วัดที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์
ชนิดของตัวชี้วัด กระบวนการ
คำอธิบายตัวชี้วัด

การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เริ่มต้นตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ต้องกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติอาจารย์ที่สอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบัน และของหลักสูตร มีกลไกการคัดเลือกอาจารย์ที่เหมาะสม โปร่งใส นอกจากนี้ต้องมีระบบการบริหารอาจารย์ โดยการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ มีการวางแผนและการลงทุน งบประมาณและทรัพยากรและกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแล และการพัฒนาคุณภาพอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ระบบการบริหารอาจารย์
- ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้หลักสูตรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งในด้านวุฒิการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมให้มีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของอาจารย์เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนา/บูรณาการกระบวนการ	• มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบ กลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบาย การเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวชี้วัดที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์
ชนิดของตัวชี้วัด ปัจจัยนำเข้า
คำอธิบายตัวชี้วัด

การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ต้องทำให้อาจารย์ในหลักสูตร มีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยทำให้อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดให้บริการ และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นในการพิจารณาตัวชี้วัดนี้ จะประกอบด้วย

- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร
- จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น หลักสูตรจึงควรมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับ ปริญญาเอกที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตรนั้นๆ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ

คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้ สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่น ที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าว ของอาจารย์ตามพันธกิจของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนน ระหว่าง 0 – 5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม}} \times 5$$

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงาน หรือองค์การระดับชาติ ว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการ และผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว รวมทั้งงานสร้างสรรค์ต่างๆ โดยมีวิธีการคิด ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall’s list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 - ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับ การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้น ต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

หลักสูตรในระดับปริญญาเอก ถือได้ว่าเป็นหลักสูตรสูงสุดของสถาบันการศึกษา เป็นหลักสูตรที่สำคัญและเน้น การสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น อาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอก จึงมีความสำคัญอย่างมากต่อหลักสูตรนั้นๆ

บทความวิจัยและบทความทางวิชาการหรือ Review Article ของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับ การอ้างอิง ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกมีความสามารถในการทำวิจัย มีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติในฐานข้อมูล TCI และ Scopus และบทความที่ตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิง แสดงให้เห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์ และเป็นฐานในการพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ ให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงมาก ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นผู้ที่มีผลงานและได้รับการยอมรับในวงวิชาการนั้นๆ

การคำนวณตัวชี้วัดนี้ ให้เปรียบเทียบจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง ตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไป รวมทั้งการอ้างอิงตนเองที่เป็นผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอก นั้น โดยนำเสนอในรูปสัดส่วน ทั้งนี้ พิจารณาผลการดำเนินงาน 5 ปี ย้อนหลังตามปีปฏิทิน ซึ่งนับรวมปีที่ประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 2.5 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 3.0 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 0.25 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร = $\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}$

2. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ = $\frac{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$

ตัวอย่างการหาอัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ถ้าอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกของหลักสูตรหนึ่ง ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวน 5 คน โดยอาจารย์ทั้ง 5 คนมีผลงานตีพิมพ์บทความวิจัยหรือ Review article ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ในปี พ.ศ. 2553 - 2557 (ค.ศ. 2010 - 2014) ซึ่งดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ของหลักสูตรใน พ.ศ. 2557 (ประเมินในปี ค.ศ. 2014) เป็นดังนี้

- จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ ทั้ง 5 คนในฐานข้อมูล Scopus ระหว่าง ค.ศ. 2010 - 2014 เท่ากับ 15 บทความ และจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลของ TCI เท่ากับ 5 บทความ
- ในจำนวนนี้มีบทความ 8 บทความในฐานข้อมูล Scopus ที่ได้รับการอ้างอิง อย่างน้อย 1 ครั้ง และมีบทความ 2 บทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล TCI ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง

ดังนั้น อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร =

$$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} = \frac{8+2}{5} = \frac{10}{5} = 2.0$$

นำมาคำนวณคะแนน $= \frac{2.0}{2.5} \times 5 = 4.0$ คะแนน

ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์
ชนิดของตัวชี้วัด ผลลัพธ์
คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลการประกันคุณภาพ ต้องนำไปสู่การมีอัตรากำลังอาจารย์ที่มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร อัตราคงอยู่ของอาจารย์สูง และอาจารย์มีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตร ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงาน ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- การคงอยู่ของอาจารย์
- ความพึงพอใจของอาจารย์

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน	• มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวชี้วัด	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวชี้วัด • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวชี้วัด • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง	• มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวชี้วัด • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง • มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกันโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดสอนต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมกำกับการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ 3 ด้านที่สำคัญ คือ (1) สาระของรายวิชาในหลักสูตร (2) การวางระบบผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอน (3) การประเมินผู้เรียนระบบประกันคุณภาพในการดำเนินการหลักสูตรประกอบด้วย หลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ตัวชี้วัดในการประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดรายวิชาที่มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมทั้งการวางระบบผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์และมีคุณสมบัติเหมาะสมในการพัฒนานักศึกษาให้เต็มศักยภาพ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบนี้ พิจารณาได้จากตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

ตัวชี้วัดที่ 5.1 สาระของรายวิชาในหลักสูตร

ตัวชี้วัดที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ตัวชี้วัดที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน

ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวชี้วัดที่ 5.1 สาระของรายวิชาในหลักสูตร
ชนิดของตัวชี้วัด กระบวนการ
คำอธิบายตัวชี้วัด

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดให้บริการต้องผ่านการรับทราบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมกำกับการจัดทำรายวิชาต่าง ๆ ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีการบริหารจัดการการเปิดรายวิชาต่าง ๆ ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ โดยสนองความต้องการของนักศึกษาและตลาดแรงงาน ทั้งนี้ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องมีการควบคุมมาตรฐานของหัวข้อวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่เหมาะสมกับลักษณะและระดับของหลักสูตร โดยปริญญาโท เน้นความสามารถในการทำวิจัยของนักศึกษา ปริญญาเอก เน้นความสามารถในการใช้การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร
- การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนา/บูรณาการกระบวนการ	• มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบาย การเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวชี้วัดที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน
ชนิดของตัวชี้วัด กระบวนการ
คำอธิบายตัวชี้วัด

หลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบผู้สอนในแต่ละรายวิชา โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ และ ความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และเป็นความรู้ที่ทันสมัยของอาจารย์ที่มอบหมายให้สอนในวิชานั้นๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ประสบการณ์และได้รับการพัฒนาความสามารถจากผู้รู้จริง ทั้งนี้ **หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา** ต้องให้ความสำคัญ กับการกำหนดอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระและลักษณะของนักศึกษา ให้นักศึกษาได้รับโอกาสและการพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระต้องสามารถให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระ ตั้งแต่กระบวนการพัฒนาหัวข้อจนถึงการทำวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ การสอบป้องกัน และการเผยแพร่ผลงานวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

กระบวนการเรียนการสอนสำหรับยุคศตวรรษที่ 21 ต้องเน้นการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ตามโครงสร้างหลักสูตร ที่กำหนด และได้รับการพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ คุณธรรมจริยธรรม ทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะทางภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทักษะการทำงานแบบมีส่วนร่วม ความสามารถใน การใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการดูแลสุขภาพ ฯลฯ การเรียนการสอนสมัยใหม่ต้องใช้สื่อเทคโนโลยีและทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและในสถานที่ใดก็ได้ ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ และสนับสนุนการเรียนรู้ ทั้งนี้ **ในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา** เทคนิคการสอน จะเน้นการวิจัยเป็นฐานการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การกำหนดผู้สอน
- การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ (มคอ.3 และ มคอ.4)และการจัดการเรียนการสอน
- การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการบูรณาการกับการวิจัยการบริการวิชาการทางสังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- การควบคุมหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษาให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและความก้าวหน้าของศาสตร์
- การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์
- การช่วยเหลือ กำกับ ติดตามในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อให้เกิดผลการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนา/บูรณาการกระบวนการ	• มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวชี้วัดที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน
ชนิดของตัวชี้วัด กระบวนการ
คำอธิบายตัวชี้วัด

การประเมินนักศึกษามีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ การประเมินผลนักศึกษาเพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา (assessment for learning) การประเมินที่ทำให้นักศึกษาสามารถประเมินตนเองเป็น และมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองใหม่จนเกิดการเรียนรู้ (assessment as learning) และ การประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (assessment of learning) การประเมินส่วนใหญ่จะใช้เพื่อจุดมุ่งหมายประการหลัง คือ เน้นการได้ข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิผลการเรียนรู้ของนักศึกษา การจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้มีการประเมินเพื่อจุดมุ่งหมายสองประการแรกด้วย ทั้งนี้ ความเหมาะสมของระบบประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์การประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือประเมินที่มีคุณภาพ และวิธีการให้เกรดที่สะท้อนผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีการกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) มีการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ให้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานในโลกแห่งความเป็นจริง (real world) และมีวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ที่ทำให้นักศึกษาสามารถแก้ไขจุดอ่อนหรือเสริมจุดแข็งของตนเองได้ให้ผลการประเมินที่สะท้อนระดับความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา **สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา** ต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบประเมินวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่มีคุณภาพด้วย

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
- การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7)
- การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนสภาพจริงด้วยวิธีการหรือเครื่องมือประเมินที่เชื่อถือได้ ให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการ	• มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนา	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการ	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการ

0	1	2	3	4	5
		ปรับปรุง/พัฒนา/บูรณาการ กระบวนการ	กระบวนการจากผลการประเมิน	ปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	ปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ชนิดของตัวชี้วัด ผลลัพธ์
คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลการดำเนินงานของหลักสูตร หมายถึง ร้อยละของผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 ที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรดำเนินงานได้ในแต่ละปีการศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรจะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปีในแบบรายงานผลการดำเนินการ ของหลักสูตร (มคอ.7)

เกณฑ์การประเมิน

มีการดำเนินงานน้อยกว่าร้อยละ 80 ของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนน เท่ากับ 0
มีการดำเนินงานร้อยละ 80 ของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 3.50
มีการดำเนินงานร้อยละ 80.01-89.99 ของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00
มีการดำเนินงานร้อยละ 90.00-94.99 ของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.50
มีการดำเนินงานร้อยละ 95.00-99.99 ของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.75
มีการดำเนินงานร้อยละ 100 ของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 5

หมายเหตุ :

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2558 ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพิ่มเติมไว้ ดังนี้

ข้อ 2 ระบุว่า “กรณีที่สถาบันอุดมศึกษาจะจัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) รายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรในลักษณะอื่น สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการจัดทำระบบเก็บข้อมูลรายละเอียดตามแนวทางของ มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7 โดยสามารถปรับเปลี่ยนหัวข้อรายละเอียดให้เหมาะสมกับบริบทเฉพาะของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ ได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7”

ข้อ 3 ระบุว่า “ให้ถือว่า ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ จำนวน 12 ตัวชี้วัด เป็นเพียงแนวทางเท่านั้น โดยสถาบันอุดมศึกษาสามารถกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิได้เอง ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ใช้ในการติดตาม ประเมิน และรายงานคุณภาพของหลักสูตรประจำปีที่ระบุไว้ในหมวด 1-6 ของแต่ละหลักสูตร ตามบริบทและวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบหรืออนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษา ในระหว่างที่สถาบันอุดมศึกษายังไม่สามารถเสนอขอปรับตัวชี้วัดใหม่ได้แล้วเสร็จ ให้ใช้ตัวชี้วัดเดิมก่อนได้ หรือหากหลักสูตรใดมีความประสงค์กำหนดตัวชี้วัดแบบเดิมก็สามารถกระทำได้ กรณีหลักสูตรมีการปรับตัวชี้วัดใหม่ ให้นำเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป”

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการดำเนินการบริหารหลักสูตร จะต้องมีปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ สิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านการให้บริการ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การ บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และ อื่น ๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาร่วมกับผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

องค์ประกอบด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ จะพิจารณาได้จาก

ตัวชี้วัด 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตัวชี้วัดที่ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
ชนิดของตัวชี้วัด กระบวนการ
คำอธิบายตัวชี้วัด

ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีหลายประการ ได้แก่ ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่พักของนักศึกษา ฯลฯ และความพร้อมของอุปกรณ์เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวก หรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ สิ่งสนับสนุนเหล่านี้ต้องมีปริมาณเพียงพอ และมีคุณภาพพร้อมใช้งาน ทันสมัยโดยพิจารณาการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินความพึงพอใจ ของนักศึกษาและอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อให้มีสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้
- จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน
- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการประเมิน เพื่อให้ทราบว่าอยู่ในคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน และส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิผล

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	• มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนา/บูรณาการกระบวนการ	• มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	• มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบ กลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบาย การเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ส่วนที่ 3

การวิเคราะห์และสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ตารางแสดงสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระบบ SDU QA

สำหรับระดับมหาวิทยาลัย (University : U) และ ระดับหน่วยงาน (Department : D)

ตารางที่ 3 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระบบ SDU QA จำแนกรายตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	มาตรฐานอุดมศึกษา/ SDU Focus	ผลการประเมินของหน่วยงาน	ผลการประเมิน		การบรรลุเป้าหมาย
			ร้อยละ/ จำนวนข้อ	คะแนน	
SDU 1 ผลลัพธ์ผู้เรียน					
U/D 1.1	อว.				
U/D 1.2	อว.				
U/D 1.3	อว.				
U/D 1.4	สป.อว.				
U/D 1.5	สป.อว.				
U/D 1.6	สป.อว.				
U/D 1.7	สป.อว.				
U/D 1.8	มสด.				
U/D 1.9	มสด.				
U/D 1.10	มสด.				
U/D 1.10	มสด.				
SDU 2 การวิจัยและนวัตกรรม					
U/D 2.1	อว.				
U/D 2.2	สป.อว.				
U/D 2.3	สป.อว.				
U/D 2.4	สป.อว.				
SDU 3 การบริการวิชาการ					
U/D 3.1	อว.				
U/D 3.2	อว.				
SDU 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย					
U/D 4.1	สป.อว.				

ตัวชี้วัด	มาตรฐานอุดมศึกษา/ SDU Focus	ผลการประเมินของหน่วยงาน	ผลการตรวจประเมิน		การบรรลุเป้าหมาย
			ร้อยละ/ จำนวนข้อ	คะแนน	
SDU 5 การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย					
U/D 5.1	สป.อว.				
U/D 5.2	สป.อว.				
U/D 5.3	มสด.				
U/D 5.4	มสด.				
U/D 5.5	มสด.				
U/D 5.6	มสด.				
U/D 5.7	มสด.				
U/D 5.8	มสด.				
U/D 5.9	มสด.				
U/D 5.10	มสด.				
U/D 5.11	มสด.				
U/D 5.12	มสด.				
U/D 5.13	มสด.				

ตารางที่ 4 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระบบ SDU QA จำแนกรายพันธกิจ

การประเมินมาตรฐาน	คะแนนการประเมิน						ผลการประเมิน 0.00-1.50 ปรับปรุงเร่งด่วน 1.51-2.50 ปรับปรุง 2.51-3.50 ระดับพอใช้ 3.51-4.50 ระดับดี 4.51-5.00 ระดับดีมาก
	SDU 1	SDU 2	SDU 3	SDU 4	SDU 5	คะแนนเฉลี่ย/ ดาว	
จำนวนตัวชี้วัด อว.							
คะแนนเฉลี่ย							
จำนวนตัวชี้วัด สป.อว.							
คะแนนเฉลี่ย							
จำนวนตัวชี้วัด มสด.							
คะแนนรวม							
จำนวนดาว							

ตารางที่ 5การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา

พันธกิจ	จุดแข็ง/แนวทางเสริมจุดแข็ง	จุดที่ควรพัฒนา/ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
SDU 1	จุดแข็ง	จุดที่ควรพัฒนา
	แนวทางเสริมจุดแข็ง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
SDU 2	จุดแข็ง	จุดที่ควรพัฒนา
	แนวทางเสริมจุดแข็ง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
SDU 3	จุดแข็ง	จุดที่ควรพัฒนา
	แนวทางเสริมจุดแข็ง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
SDU 4	จุดแข็ง	จุดที่ควรพัฒนา
	แนวทางเสริมจุดแข็ง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
SDU 5	จุดแข็ง	จุดที่ควรพัฒนา
	แนวทางเสริมจุดแข็ง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการวัดตามจุดเน้นมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (SDU Focus หรือ มสด.)

การจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษานอกเหนือจากที่ อว.และ สป.อว. ได้กำหนดไว้ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้จัดทำเกณฑ์การวัดการประเมินผลการดำเนินงานความเป็นสวนดุสิต เพื่อวัดศักยภาพและการดำเนินงานตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัยขึ้นมา และกำหนดคะแนนเป็นสัญลักษณ์ เพื่อทุกหน่วยงานให้เห็นชัดว่า ผลการดำเนินตามมาตรฐานการอุดมศึกษาเป็นอย่างไร ผลการดำเนินงานตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างไร ลักษณะการวัดและประเมินผล มีดังนี้

1. การให้คะแนนเป็นรายข้อตามคะแนนที่ระบุไว้ในตาราง
2. ลักษณะการให้คะแนนประเมิน จะมีรูปแบบดังนี้

2.1 จำนวนคะแนนที่ได้จะถูกนำมาคำนวนเป็นจำนวนดาว

คะแนน	**จำนวน** ★
10 – 25	★
26 – 50	★★
51 – 75	★★★
76 ขึ้นไป	★★★★

2.2 ผลการดำเนินงานในระดับมหาวิทยาลัย มีผลงานที่โดดเด่น มีนวัตกรรม และสามารถเป็นต้นแบบ/แบบอย่างที่ดี สร้างประโยชน์ให้กับประเทศชาติ มหาวิทยาลัยมีสิทธิได้เหรียญรับรางวัลจากคณะกรรมการ ทั้งนี้จะต้องได้รับมติเป็นเอกฉันท์จากกรรมการตรวจประเมินระดับมหาวิทยาลัย โดยคณะกรรมการจะเป็นผู้เลือกประเภทของเหรียญและให้คำนิยามเหรียญรางวัลแก่มหาวิทยาลัย

เกณฑ์การให้คะแนนระดับหลักสูตร

ระดับหลักสูตร มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 6 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มี 1 ตัวบ่งชี้ จำนวนเกณฑ์ขึ้นอยู่กับระดับปริญญา หากผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งถือว่าหลักสูตรนั้น “ไม่ได้มาตรฐาน” และมีค่าคะแนนเป็น“ศูนย์” หากหลักสูตรนั้นมีผลการดำเนินงานผ่านทุกเกณฑ์ถือว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และจะมีการประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตรในองค์ประกอบที่ 2 - 6 ดังแสดงตามภาพ ต่อไปนี้

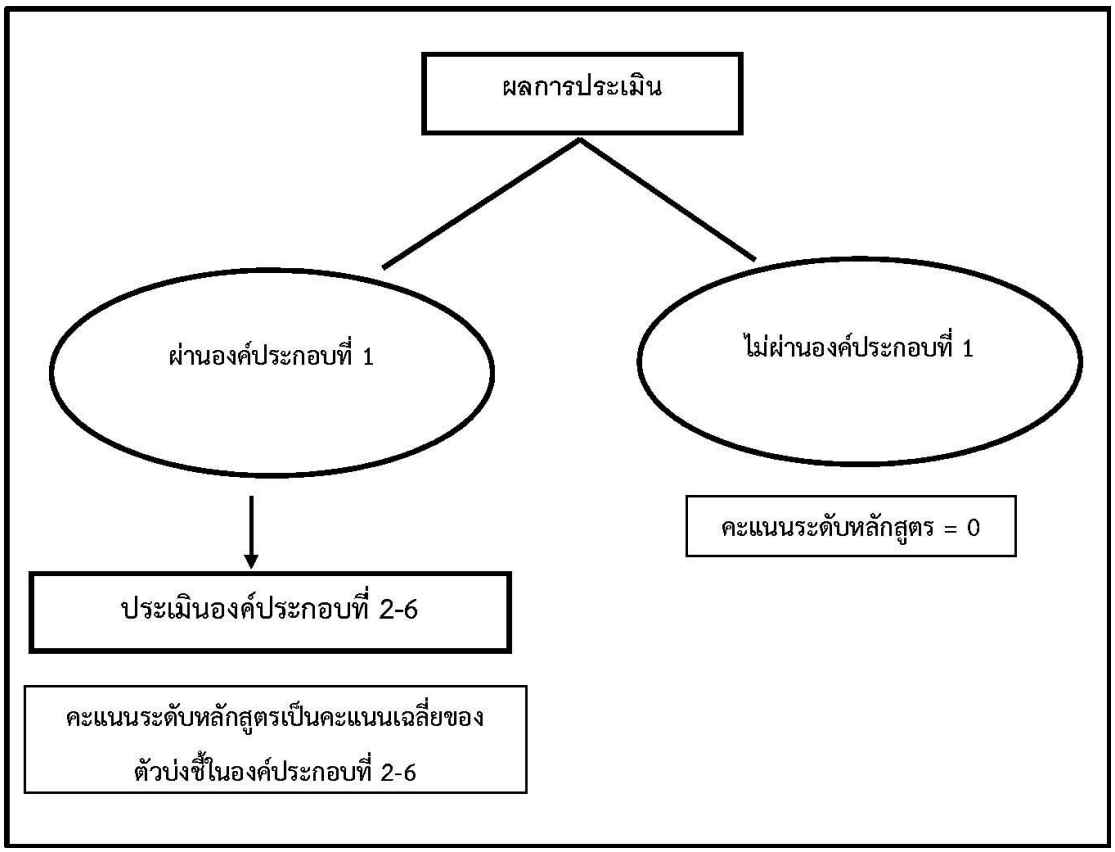

ภาพแสดงภาพการประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตร

$$\text{คะแนนรวมเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ 13 ตัวบ่งชี้}}{13}$$

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า

คะแนนระดับหลักสูตร = 0 หมายถึง หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

คะแนนระดับหลักสูตร = 0.01 – 5.00 หมายถึง หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐาน และมีระดับคุณภาพตามคะแนนที่ได้ ดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ
0.01 - 2.00	น้อย
2.01 - 3.00	ปานกลาง
3.01 - 4.00	ดี
4.01 - 5.00	ดีมาก

แม้ว่าหลักสูตรไม่ผ่านองค์ประกอบที่ 1 (การกำกับมาตรฐาน) ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/คณะ/สถาบัน ต้องประเมินตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ 2 ถึงองค์ประกอบที่ 6 ด้วย เพื่อให้ทราบระดับการพัฒนาของหลักสูตรตนเอง โดยการวิเคราะห์ในรายละเอียดของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และรายองค์ประกอบ โดยไม่ต้องรายงาน ระดับคะแนนเฉลี่ย เพื่อเป็น การวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพในองค์ประกอบที่ 2 ถึง องค์ประกอบที่ 6 เกี่ยวกับจุดเด่น และโอกาสในการพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรต่อไป แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

องค์ประกอบ	คะแนนผ่าน	จำนวนตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน 0.01 – 2.00 ระดับคุณภาพน้อย 2.01 – 3.00 ระดับคุณภาพปานกลาง 3.01 – 4.00 ระดับคุณภาพดี 4.01 – 5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	ไม่ผ่านการประเมิน						หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน
2	คะแนนเฉลี่ยของทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 2 - 6	2			2.1, 2.2		
3		3	3.1, 3.2, 3.3				
4		3	4.1, 4.2, 4.3				
5		4	5.1	5.2, 5.3, 5.4			
6		1		6.1			
รวม		**13**	**7**	**4**	**2**		
ผลการประเมิน							

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและโอกาสในการพัฒนา องค์ประกอบที่ 2 - องค์ประกอบที่ 6

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

นิยามศัพท์

คำศัพท์	ความหมาย
การนำองค์ความรู้/นวัตกรรมต่อยอดเป็นธุรกิจวิชาการ	การนำองค์ความรู้ที่เกิดจากความเชี่ยวชาญของบุคลากร หน่วยงาน/มหาวิทยาลัย มาสร้างงาน/โครงการ/หน่วยธุรกิจ (SBU: strategic business unit) หรือบริหารจัดการหน่วยงานอิสระ/หน่วยงานสรรหารายได้ บริษัทในเครือของมหาวิทยาลัยเพื่อต่อยอดธุรกิจวิชาการ เป็นแหล่งฝึกเพื่อสร้างโอกาส เสริมทักษะ สร้างประสบการณ์ให้กับนักศึกษาและคณาจารย์ให้สามารถปฏิบัติได้จริงและเสริมความเข้มแข็งทางธุรกิจวิชาการและ/หรือสามารถสร้าง/เพิ่มรายได้ ตลอดจนสร้างชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับ
การบริการตามมาตรฐานของสวนดุสิต	การออกแบบกระบวนการบริการที่จะส่งมอบการบริการที่เหนือการคาดหวังของผู้รับบริการ และสะท้อนถึงความประณีต และเอียดอ่อนน้อม และความใส่ใจในผู้รับบริการ บนมาตฐานความเป็นสากล รวดเร็ว ถูกต้อง ยิ้มแย้มแจ่มใส และมีความกระตือรือร้นในการที่จะให้บริการ และแสดงถึงการมีบุคลิกภาพที่ดีและมีความเป็นมืออาชีพ
การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	การให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา ให้ข้อมูลแหล่งงาน การจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนสำเร็จการศึกษา และการให้ความรู้แก่ศิษย์เก่าในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา รวมถึงการประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรม และนำผลมาปรับปรุงการบริการนักศึกษา
การบริหารของคณะ/มหาวิทยาลัยเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มมหาวิทยาลัย และเอกลักษณ์ของคณะ/มหาวิทยาลัย	การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มมหาวิทยาลัยตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
การปฏิบัติงานที่ตอบสนองต่อแผนปฏิรูปการศึกษาของประเทศ	การปฏิบัติงานที่คำนึงแผนการปฏิรูปการศึกษา 20 ปี ของประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการยกระดับการศึกษาของประเทศ โดยนำแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของประเทศมาแนวทางและเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการกลยุทธ์เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาการ ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อให้การเปลี่ยนแปลง ยกระดับการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เข้มแข็งและมีคุณภาพตามนโยบายของมหาวิทยาลัย
การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)	สัดส่วนจำนวนโครงการบริการวิชาการหรือโครงการเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี รวมถึงการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น เพื่อแก้ไข ลดปัญหาและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ท้องถิ่นและภูมิภาค
การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร	การที่บุคลากรได้เข้าร่วมการอบรมจากสถาบันระดับประเทศที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพที่สอดคล้องกับพันธกิจ ภาระงาน งานที่ได้รับมอบหมาย หรือทักษะที่จำเป็นในปัจจุบันและ/หรือทักษะใหม่ เพื่อใช้ศักยภาพนั้นสร้างสรรค์/พัฒนาเพื่อยกระดับการทำงานจนมีผลงานเป็นที่ประจักษ์
การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (Non-Age Group Participation)	สัดส่วนโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่สะท้อนการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม
การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน	สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ชุมชน ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ ได้มีโอกาสการกำหนดทิศทางการดำเนินงานในการสอน การบริหาร เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของมหาวิทยาลัยในพื้นที่ ภูมิภาคที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนในพื้นที่ และภูมิภาค
การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค(Research/Service in Region)	สัดส่วนของผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคมในพื้นที่ต่อผลงานทางวิชาการที่ได้ดำเนินการทั้งหมด ซึ่งจะต้องเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการที่มีรายชื่ออยู่ฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ

คำศัพท์	ความหมาย
การสร้าง/พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่หลากหลาย และตรงกับความต้องการของลูกค้า/ตลาด	ผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ที่มีการพัฒนาให้เป็นทางเลือกใหม่และหรือตรงกับความต้องการของลูกค้า/ตลาด โดยบุคลากรในหน่วยงาน หน่วยงานอิสระใช้ศักยภาพในการพัฒนาหน่วยงานด้วยการคิดค้นผลิตภัณฑ์/บริการใหม่เพื่อสร้างทางเลือกให้กับลูกค้าทั้งลูกค้าเก่าและใหม่ หรือตรงกับความต้องการของตลาด และสร้างรายได้เพิ่มให้กับหน่วยงาน หากเป็นสายวิชาการ ผลิตภัณฑ์(สินค้า/บริการ) ที่สร้าง/พัฒนาขึ้น สอดคล้องกับทิศทาง/จุดเน้นของมหาวิทยาลัย โดยใช้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรทั้งในและนอกหน่วยงาน
การสร้างความเป็นสากลจากภายในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (Internationalization at home: IaH)	การบูรณาการมิติระหว่างประเทศและระหว่างวัฒนธรรมสู่หลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความเป็นสากล การสร้างสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยสำหรับทุกคนและนักศึกษาภายในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในประเทศ การวิจัยที่มุ่งเน้นระดับนานาชาติไปจนถึงการใช้นวัตกรรมสำหรับเทคโนโลยีดิจิตอล ตลอดจนถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาไทยและต่างชาติในมหาวิทยาลัย วิทยาเขต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งที่ต้องใช้ภาษากลางเพื่อการสื่อสารเหมือนกับมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่กรุงเทพ ภายใต้วิถีความเป็นสวนดุสิต
การสร้างสรรค์พื้นที่การจัดการเรียนรู้ /สังคมแห่งการเรียนรู้	การจัดพื้นที่สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ ทำกิจกรรม (active space) ที่สะท้อนความความเป็นสากล ความเป็นสวนดุสิต ภายในมหาวิทยาลัย วิทยาเขต ศูนย์การศึกษา เพื่อเป็นสถานที่ให้นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่า มีพื้นที่ในการในการทำงานที่สนับสนุนการสร้างงาน และสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ (co-working space) สนับสนุนการศึกษานอกห้องเรียน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ความคุ้มค่าของการใช้พื้นของสิ่งปลูกสร้าง ครุภัณฑ์ที่มหาวิทยาลัยจัดเตรียมให้ด้วยงบประมาณแผ่นดิน หรืองบของมหาวิทยาลัยอย่างคุ้มค่า เช่น การใช้พื้นที่ของอาคาร และครุภัณฑ์ โรงงานอาหารแปรรูป เป็นต้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้พื้นที่ตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอย่าง และ/หรือการส่งเสริม สนับสนุนให้ใช้พื้นที่เป็นแหล่งฝึก หรือกิจกรรมนอกชั้นเรียน หรือมีการใช้ครุภัณฑ์ในการทำกิจกรรมสร้างเสริมทักษะ หรือสร้างรายได้
กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์
ความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยกับการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง	ระบบการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง โดยมีการเชื่อมโยงมาตรฐานและการปฏิบัติงานระหว่างมหาวิทยาลัยกับวิทยาเขตและศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ในประเด็นต่อไปนี้ 1) โครงสร้างการบริหารจัดการและระบบบริหารงานบุคคล 2) ระบบทะเบียนนักศึกษา 3) การบริหารวิชาการ/การเรียนการสอน (ภายใต้กำกับของคณะที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ๆ) 4) ระบบการเงินตามระเบียบของมหาวิทยาลัย และ 5) การประกันคุณภาพการศึกษาภายในและเป็นไปตามมาตรฐานการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พศ.2560ที่กำหนด
ความโดดเด่นของอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	ผลการปฏิบัติงานที่โดดเด่นของทั้ง 4 อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ที่สามารถสร้างการยอมรับสร้างมาตรฐานในวิชาชีพนั้นๆ หรืออุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง หรือกิจกรรมที่ได้รับความสนใจและ/หรือมีกลุ่มเป้าหมาย/ประชาชนให้ความสนใจ/เข้าร่วมจำนวนมาก ผลงานจากงานวิจัยที่สามารถสร้างประโยชน์ได้ในอุตสาหกรรม/ขายลิขสิทธิ์ได้
ความสอดคล้องของหลักสูตร	สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนต่อหลักสูตรทั้งหมดของมหาวิทยาลัย
ความสามารถด้านการสื่อสารองค์การ	การผลิตสื่อและการสื่อสารให้นักเรียน ประชาชน และกลุ่มเป้าหมาย รับรู้รู้จักมหาวิทยาลัยผ่านสื่อสมัยใหม่ทุกช่องทาง ทั้ง offline และ online อาทิ Website Facebook, Twitter, Instragram, Line, TikTok, wechat/application ที่สื่อสารกับประเทศจีน และ/หรือประเทศอื่นๆ เพื่อสื่อสารข้อมูลที่จะสร้างความรู้จักมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ความเชี่ยวชาญ และ/หรือความเป็นสวนดุสิตในแง่มุมต่าง ๆ ให้มากขึ้น

คำศัพท์	ความหมาย
งานสร้างสรรค์บนความเชี่ยวชาญ หรือนวัตกรรมของสวนดุสิต	ผลการปฏิบัติงานบนความเชี่ยวชาญของสวนดุสิตจนมีผลงานเป็นที่รู้จักยอมรับในฝีมือ ประทับใจในการบริการ ตลอดจนการไว้วางใจให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นผู้ดำเนินงาน การสร้างนวัตกรรมกระบวนการทำงาน (ทั้งงานประจำ และ/หรืองานการให้บริการภายนอก) ในสไตล์การทำงานของสวนดุสิตที่ตอบสนองวิถีใหม่ อาทิ การที่บุคลากรจ่ายเงินเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการประชุม อบรม/สัมมนาภายในรูปแบบการเรียนการสอนที่ต่างจากเดิม การปฏิบัติงานในวิถีใหม่
เงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม	ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในและที่ได้รับจากภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการทำวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย
ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	ข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าอาจารย์และนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า ควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูลTCI หรือScopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พศ.2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตร หรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการ และผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว
ระบบการปฏิบัติงานฉุกเฉิน	การวางระบบการทำงานที่มีมาตรฐานเพื่อแก้ไขปัญหาเร่งด่วน หรือวางระบบการทำงานใหม่เพื่อยกระดับการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดความล่าช้า ลดความเสียหายอันเกิดจากการทำงานแบบเดิม อันจะส่งผลต่อต้นทุนการบริหารจัดการในระยะยาว รวมถึงสาเหตุแห่งความเสียหายอันอาจส่งผลต่อสุขภาพ ชีวิตและทรัพย์สินของบุคลากร
ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	การดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนดสะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะวัฒนธรรมและความเป็นไทย	นโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย ความรู้ความเชี่ยวชาญของแต่ละหน่วยงาน ตลอดจนสอดคล้องกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม	การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน มีการบูรณาการงานวิจัยกับระบบการจัดการเรียนการสอน หรืออัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือ ความต้องการของสังคม การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก การบริหารจัดการงานวิจัยด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบการให้คำปรึกษาด้านงานวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัย และนวัตกรรม และการส่งเสริมการนำนวัตกรรมจากงานวิจัยไปต่อยอดเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่า ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม และมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

คำศัพท์	ความหมาย
วิชาที่มีนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่สอดรับวิถีใหม่	การออกแบบวิชาและกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ หรือมีการปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการในปัจจุบันและสร้างทักษะอนาคต มีใช้เทคนิคการเรียนการสอนที่หลากหลาย ใช้เทคโนโลยี นอกเหนือจากการสอนแบบเดิม มีการเสริมสร้างประสบการณ์นอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ลงมือปฏิบัติ เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้จริง
หลักสูตรระยะสั้น (up skills/re skills) ครอบคลุมทุกช่วงวัย	หลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น เพื่อ up-skills / re-skills ให้กับบุคลากร นักศึกษา ศิษย์เก่า และกลุ่มลูกค้า ครอบคลุมทุกช่วงวัย สร้างความรู้และทักษะที่จำเป็นในอนาคต เพื่อให้มีทักษะที่ในการพัฒนางานคุณภาพ และสอดรับกับวิถีใหม่ หลักสูตรระยะสั้นนี้สามารถเก็บสะสม หรือเทียบเท่า3 หน่วยกิต ใช้เป็นวิชาเลือกได้ หรือสามารถสะสม เป็น credit bank หากต้องการประกาศยนียบัตร/ปริญญาบัตร (ภายใต้เงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด)
หลักสูตรใหม่ (Degree) ที่ผลิตบัณฑิตพันธุ์ใหม่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต/ความต้องการผู้ใช้บัณฑิต	นวัตกรรมที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกวิถีใหม่ในอนาคตได้ในหลากหลายมิติ ตรงกับความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิต มีการบูรณาการในหลากหลายมิติ ได้แก่ การบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ผู้ใช้บัณฑิต/ประกอบการ เครือข่าย และ/หรือหน่วยงานที่เป็นความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยพื้นที่ การจัดการศึกษานอกห้องเรียน เพื่อสร้างความรู้จริง และประสบการณ์ให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติได้จริง เพื่อสร้างบัณฑิตพันธุ์ใหม่ที่มีทักษะอนาคตที่พึงประสงค์ที่ตรงกับที่ชุมชน/สังคมต้องการ
อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต	สัดส่วนอัตราการได้งานในพื้นที่หรือประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา1 ปี ในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยได้รับผิดชอบดูแล (350 กม.) หรือตามเจตจำนงค์ของผู้เรียน/ผู้ปกครอง
อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมกันที่รายงานในระบบ CHE QA Online
อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกทั้งหมด ที่รายงานในระบบCHE QA Online

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

สรุปกรอบแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

(ที่มา : เอกสารประกอบการพิจารณาข้อมูลของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาเพื่อดำรงตำแหน่งอธิการบดี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต โดย..รศ.ดร.ศิโรจน์ ผลพันธิน, 2563)

วัตถุประสงค์การปฏิรูปการศึกษา

1. ยกระดับคุณภาพการศึกษา
2. ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
3. มุ่งความเป็นเลิศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
4. ปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

7 เรื่อง 29 ประเด็น

เรื่องที่ 1 (5 ประเด็น) การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศ โดย พรบ.การศึกษาแห่งชาติ ฉบับใหม่และกฎหมายลำดับรอง

เป้าหมายรวม: มีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เป็นกลไกสำคัญที่สอดคล้องกับร่าง พรบ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ...

- การมี พรบ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ... และมีการทบทวน จัดทำ แก้ไข และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน เพื่อจัดการศึกษา
- การขับเคลื่อนการจัดการศึกษา เพื่อการพัฒนาตนเองและการศึกษา เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อรองรับการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- การทบทวนและปรับปรุงแผนการศึกษาแห่งชาติ
- การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

เรื่องที่ 2 (2 ประเด็น) การปฏิรูปการพัฒนาเด็กเล็กและและเด็กก่อนวัยเรียน

เป้าหมายรวม: เด็กปฐมวัยทั้งกลุ่มทั่วไปและกลุ่มที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สามารถเข้าถึงและได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม มีคุณภาพ ทั่วถึง และเท่าเทียม

- การพัฒนาระบบการดูแล พัฒนา และจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมวัย
- การสื่อสารสังคมเพื่อสร้างความเข้าใจในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

เรื่องที่ 3 (3 ประเด็น) การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

เป้าหมายรวม : เด็ก เยาวชน และประชาชนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์หรือด้อยโอกาสทุกคน มีความเสมอภาคในโอกาสพัฒนาตนเอง และเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ รวมถึงเสริมสร้างพัฒนาครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

- การดำเนินการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
- การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลพิการ บุคคลที่มีความสามารถพิเศษ และบุคคลที่มีความต้องการดูแลเป็นพิเศษ
- การยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในพื้นที่ห่างไกลหรือในสถานศึกษาที่ต้องมีการยกระดับคุณภาพอย่างเร่งด่วน

เรื่องที่ 4 (5 ประเด็น) การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์

เป้าหมายรวม : มีแผนการผลิตและพัฒนาครูตามความต้องการของประเทศ ได้ครูสมรรถนะสูง และผู้บริหารสถานศึกษามีคุณสมบัติ สมรรถนะ และความรู้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่

- องค์กรวิชาชีพครูและการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- การผลิตครู และการคัดกรองครูเพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของประเทศ และมีจิตวิญญาณของความเป็นครู
- การพัฒนาวิชาชีพครู
- เส้นทางวิชาชีพครู เพื่อให้ครูมีความก้าวหน้าได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสม
- การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในสถานศึกษา

เรื่องที่ 5 (8 ประเด็น) การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

เป้าหมายรวม: ใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะในการจัดการศึกษาทุกระดับ มีสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติ

- การปรับปรุงหลักสูตร พร้อมกระบวนการการจัดการเรียนการสอน และการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ
- การจัดกาเรศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรม
- การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับชาติและระบบตัดเลือกเข้าศึกษาต่อ
- การพัฒนาคุณภาพระบบการศึกษา
- ระบบความปลอดภัยและระบบสวัสดิภาพของผู้เรียน
- การปฏิรูปอาชีวศึกษา เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- การปฏิรูปอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารในการแข่งขันประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลของระบบอุดมศึกษา
- การจัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติ

เรื่องที่ 6 (3 ประเด็น) การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา

เป้าหมายรวม: สถานศึกษาของรัฐมีความอิสระในการบริหารจัดการ ผู้เรียนในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีการเรียนรู้และขยายผลนวัตกรรมจากพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาสู่การจัดการศึกษาในพื้นที่อื่นๆ

- สถานศึกษามีความเป็นอิสระในการบริหารและจัดการศึกษา
- พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา
- การปรับปรุงโครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่องที่ 7 (3 ประเด็น) การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล

เป้าหมายรวม: พัฒนาระบบดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้ และปรับเปลี่ยนระบบกวรศึกษาสร้างคุณภาพ ลดความเหลื่อมล้ำ

- การปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติ
- ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษา (Bigdata for education)
- การพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัล (digital citizenship) ในด้านความฉลาดรู้ดิจิทัล(digital literacy) ความฉลาดรู้สารสนเทศ (Information literacy) ความฉลาดรู้สื่อ(media literacy) เพื่อการรู้วิธีการเรียนรู้(Learning how to learn) ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนการมีพฤติกรรมที่สะท้อนการรู้กติกา มารยาท จริยธรรมเกี่ยวกับการใช้สื่อและการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2562

สรุป (ร่าง)แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564 – 2570

แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ จัดทำขึ้นตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 มาตรา 11 เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีปริมาณและคุณภาพเพียงพอ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ภายใต้บริบทสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงและกระทบต่ออุดมศึกษา อาทิ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่อัตราการเกิดลดลงอย่างต่อเนื่อง แนวโน้มและโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศ กระแสโลกาภิวัฒน์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การปรับเปลี่ยนบทบาทภาครัฐ รวมถึงปัจจัยภายในอุดมศึกษาเอง ได้แก่ คุณภาพการจัดการศึกษา การบริการการศึกษาอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเป็นธรรม ประสิทธิภาพการบริหารองค์กร และการปรับตัวให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อเนื่อง

วิสัยทัศน์ "อุดมศึกษาสร้างคน สร้างปัญญาให้กับสังคมไทยอย่างยั่งยืน"

วัตถุประสงค์ของแผน

1. เพื่อยกระดับคุณภาพการอุดมศึกษา ศักยภาพทุนมนุษย์ ศักยภาพวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม ให้เป็นปัจจัยในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสู่ระดับนานาชาติ
2. เพื่อสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมอย่างกว้างขวางและครอบคลุม ภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ มาใช้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายทางสังคม (Social Mobility) ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ครอบคลุมประชากรทุกกลุ่มทุกช่วงวัย เน้นการพัฒนาทักษะและสมรรถนะตามความต้องการของตลาดแรงงาน การสร้างงาน และการเป็นผู้ประกอบการ
4. เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการกำกับดูแลระบบอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

เป้าหมายของแผน

1. กำลังคนมีคุณภาพและปริมาณรองรับการพัฒนาประเทศ และการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลก
2. งานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน
3. สถาบันอุดมศึกษามีสมรรถนะตรงตามอัตลักษณ์/จุดแข็ง เพื่อให้เกิดคุณภาพในระบบอุดมศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. พัฒนาศักยภาพคน
2. ส่งเสริมระบบนิเวศวิจัยอุดมศึกษา
3. จัดระบบอุดมศึกษาใหม่

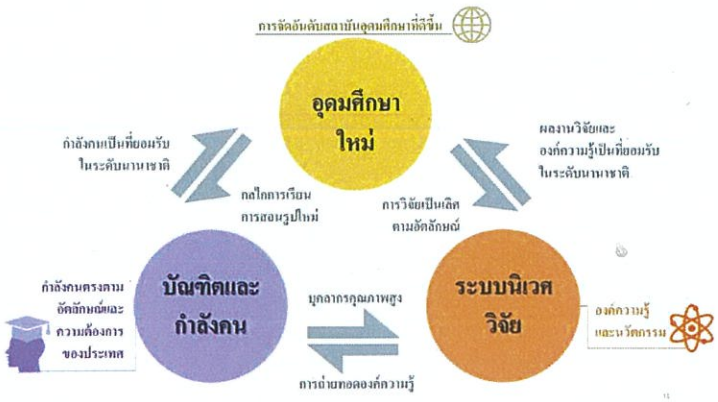

Figure 1 ความสัมพันธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา

แนวทางการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพคน (Capacity Building)

แนวทางที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

กลยุทธ์	มาตรการ
1. กำหนดแผนการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต	จัดบริการการศึกษาให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างไม่มีขีดจำกัด อย่างต่อเนื่องตลอดเวลาไม่ว่าผู้เรียนจะอยู่ในวัยและสถานภาพใด
2. สร้างโอกาสการเข้าถึงอุดมศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง	รองรับผู้เรียนจากทุกกลุ่ม โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ศาสนา หรือความคิดเห็นที่แตกต่างอันไม่ขัดรัฐธรรมนูญ และจะต้องสนับสนุนผู้เรียนที่ด้อยโอกาส ขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี
3. การจัดการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ	จัดการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ ให้มีความรู้และทักษะที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สามารถดูแลตนเองได้
4. การเชื่อมโยงและสร้างความเข้มแข็งให้กับการศึกษาระดับอื่น	นำองค์ความรู้ และบุคลากร ไปมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพการศึกษาระดับพื้นฐาน และอาชีวศึกษา เช่น อุดมศึกษาพี่เลี้ยง การผลิตและพัฒนาครูในระบบ
5. สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตของผู้เรียนทุกกลุ่มในสถาบันอุดมศึกษา	จัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนการสอนและการใช้ชีวิตของผู้เรียนอย่างปกติสุข โดยใช้รูปแบบสถาปัตยกรรมเพื่อให้คนทุกกลุ่มสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเท่าเทียมกัน

แนวทางที่ 2 ยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคน

กลยุทธ์	มาตรการ
6. ปรับปรุงระบบการกำกับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตร	กำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตตามอัตลักษณ์ของแต่ละกลุ่มสถาบัน มีระบบการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สามารถแสดงผลการเรียนรู้ และพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละบุคคลได้
7. วางแผนการผลิตบัณฑิตกำลังคน ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพให้สอดคล้องตามศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา และตอบสนองความต้องการเพื่อการพัฒนาประเทศ	รัฐกำหนดกรอบการผลิตและพัฒนากำลังคนตามทิศทางการพัฒนาประเทศ เช่น กลุ่มสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-curve และ New S-curve) โดยมีกลไกการติดตาม ตรวจสอบความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึง จัดการศึกษาลักษณะ Sandbox เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง
8. การจัดสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน	จัดการศึกษาร่วมกับสถานประกอบการ ภาครัฐ เอกชน ชุมชน ให้ผู้เรียนเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน
9. การปรับระบบการศึกษาเพื่อรองรับผู้เรียนนอกวัยเรียน	จัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นเหมาะกับความต้องการของผู้เรียน เช่น หลักสูตรระยะสั้น ระบบเทียบโอนประสบการณ์การทำงานกับการเรียนรู้ ระบบสะสมหน่วยกิต ระบบจับคู่กำลังคนกับภาคการผลิต
10. เสริมสร้างการเป็นพลเมืองของผู้เรียน	ส่งเสริมความสามารถผู้เรียนให้มีความพร้อมทุกด้าน เช่น การใช้เหตุผล การเข้าใจตนเอง การมีมนุษยสัมพันธ์ ร่วมกับการสอดแทรกการปลูกฝังวินัย จริยธรรม คุณธรรม จิตสาธารณะ เคารพกฎหมาย เป็นต้น

แนวทางที่ 3 การสร้างเสริมบุคลากรคุณภาพสูง

กลยุทธ์	มาตรการ
11. ยกระดับคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์	พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการโดยใช้ผลงานจากภาคส่วนต่างๆ เช่น ภาคสังคม ภาคอุตสาหกรรม และเปิดโอกาสให้อาจารย์สามารถออกไปเพิ่มพูนองค์ความรู้ทางวิชาการจากหน่วยงานนอกสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำความรู้ใหม่ๆ มาพัฒนาตนเอง กระบวนการเรียนการสอน และการวิจัย

12. สนับสนุนกรอบการบริหารงานบุคลากรสายวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา	ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเส้นทางอาชีพที่หลากหลาย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์คุณภาพสูง และผู้ประสบความสำเร็จจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ เข้ามาร่วมงานในสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง
13. สังคมวิชาการระดับโลกยอมรับบทบาทของนักวิชาการ	ผลักดันบทบาทของนักวิชาการและชุมชนวิชาการให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง ลดทอนกฎระเบียบอันเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาผลงานวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมระบบนิเวศวิจัยอุดมศึกษา (Research Ecosystem Building)

แนวทางที่ 1 การวิจัย นวัตกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยี

กลยุทธ์	มาตรการ
1. กำหนดจุดเน้นและเป้าหมายของเทคโนโลยี	สถาบันอุดมศึกษากำหนดจุดเน้น และเป้าหมาย ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของสถาบัน โดยประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อกำหนดสัดส่วนเป้าหมายของการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างเหมาะสม ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
2. สร้างรูปแบบความร่วมมือเพื่อการวิจัย นวัตกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	สร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา สถานประกอบการ และภาคอุตสาหกรรม ในลักษณะศูนย์ประสานการดำเนินการด้านนวัตกรรม หรือ Innovation Hubs เพื่อทำการวิจัยร่วมกัน และนำผลการวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดขึ้นไปใช้แก้ปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม
3. ระดมทรัพยากรและความเชี่ยวชาญต่างประเทศ	สร้างเงื่อนไขสนับสนุน และผ่อนคลายกฎระเบียบเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศในสาขาที่ประเทศไทยต้องการเร่งพัฒนา เข้ามาช่วยทำงานได้อย่างสะดวก เช่น Smart Visa
4. พัฒนาวิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนด้านการวิจัย นวัตกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยี	สร้างแรงจูงใจอาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา ด้วยการจัดสรรเงินอุดหนุนการวิจัย นวัตกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยี ตามผลการดำเนินงานและศักยภาพ (Potential Performance) ให้อิสระในการบริหารงบประมาณ แต่ยังคงมีระบบประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐศาสตร์

5. ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการทำวิจัยระดับหลังปริญญาโท หรือระดับหลังปริญญาเอก	เอื้อประโยชน์ในการพัฒนานักวิชาการ นักวิจัย รวมถึงตั้งศูนย์บริการ Talent Mobility เพื่อให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาช่วยแก้ปัญหาและเพิ่มขีดความสามารถแก่ภาคอุตสาหกรรมได้
6. ภาครัฐลดอุปสรรคต่อการสร้างงานวิจัยเพื่อให้ตอบสนองความต้องการในปัจจุบันและอนาคต	ลดอุปสรรค เช่น ความไม่สมดุลระหว่างงานสอนและงานวิจัยทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาผลงาน การกระจุกตัวของนักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำ เป็นต้น ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งแก่ระบบวิจัย พัฒนาคลังข้อมูลเชื่อมโยงกับสากล พัฒนาระบบประเมินผลงาน และการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือปัจจัยเอื้อ ภายในสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการนวัตกรรม

กลยุทธ์	มาตรการ
7. พัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ	จัดทำหลักสูตรพัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการให้ผู้สนใจ ที่มีศักยภาพและขีดความสามารถ ในการเป็นผู้ประกอบการ สร้างธุรกิจของตนเอง รวมทั้งเพิ่มความเข้มแข็งแก่วิสาหกิจในช่วงเริ่มต้น ให้อยู่รอด และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน
8. จัดสรรผลประโยชน์จากงานวิจัยและทรัพย์สินทางปัญญา	พัฒนาแนวทางแบ่งปันผลประโยชน์จากการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม ไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา นักวิจัย และผู้ประกอบการ รวมทั้งตั้งหน่วยงานกลาง เพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการและถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 จัดระบบอุดมศึกษาใหม่ (Higher Education Transformation)

แนวทางที่ 1 การบริหารจัดการและธรรมาภิบาล

กลยุทธ์	มาตรการ
1. การศึกษาวิจัยระบบธรรมาภิบาลในระบบอุดมศึกษา	สนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดแนวทาง การปรับโครงสร้างการตรวจสอบ ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงปฏิรูประบบการบริหารจัดการให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2. การเข้าถึงข้อมูลเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลในระบบอุดมศึกษา	จัดให้มีระบบการสื่อสารให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในข้อกฎหมายและความรับผิดชอบต่อสังคมของรัฐและสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงให้ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย สามารถเข้าถึงข้อมูลการบริหาร การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวิจัยได้ มีความโปร่งใสเพื่อประโยชน์ของสังคมและประเทศ
3. การประเมินสถาบันอุดมศึกษาเชิงธรรมาภิบาล	สถาบันอุดมศึกษากำหนดแผนงาน โครงการ ยุทธศาสตร์ หรือโครงการมุ่งเป้า ควบคู่แผนปฏิบัติราชการประจำปี และทำข้อตกลงการพัฒนาการอุดมศึกษา เพื่อสร้างความรับผิดชอบของสถาบันอุดมศึกษาต่อเป้าหมายการผลิตและการพัฒนาคน โดยรัฐกำกับ ดูแล และประเมินผล

แนวทางที่ 2 การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามอัตลักษณ์ที่หลากหลาย

กลยุทธ์	การดำเนินงาน
4. กำหนดจุดเน้นเพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาที่หลากหลายให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ และการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาระดับโลก	ปฏิรูประบบอุดมศึกษาผ่านกระบวนการ Reinventing University เพื่อพัฒนาความเป็นเลิศ และการผลิตกำลังคนระดับสูงตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ ตามอัตลักษณ์ของแต่ละกลุ่มสถาบัน ประกอบด้วย กลุ่มวิจัยระดับแนวหน้าของโลก กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม และกลุ่มพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่
5. พัฒนาสถาบันการอุดมศึกษาให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค (Education Hub)	สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการอุดมศึกษาในภูมิภาค โดยแลกเปลี่ยนบุคลากร องค์ความรู้ เทคโนโลยี งานวิจัยและนวัตกรรม และสร้างบทบาทของไทยในเวทีต่างๆ ของโลกในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในทุกระดับ

แนวทางที่ 3 ความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา

กลยุทธ์	การดำเนินงาน
6. การปฏิรูประบบการเงิน เพื่อการอุดมศึกษา	รัฐสนับสนุนงบประมาณโดยเน้นการตอบสนองผ่านอุปสงค์ (Demand Side Financing) รวมถึง สนับสนุนกองทุนการเงินเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้กู้ยืม

	และตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา

แนวทางที่ 4 อุดมศึกษาดิจิทัล

กลยุทธ์	การดำเนินงาน
7. โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล (Big Data) เพื่อการอุดมศึกษา	รัฐจัดทำระบบฐานข้อมูลกลาง (Big Data) เพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูลการอุดมศึกษาจกาทุกภาคส่วน และกำหนดมาตรฐานการให้บริการเทคโนโลยีดิจิทัลระดับสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันใช้จัดการศึกษาและการวิจัยได้อย่างเสมอภาค รวมถึงส่งเสริมการพัฒนาห้องสมุดดิจิทัล ให้เป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้

กลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

1. **สนับสนุนส่งเสริมการดำเนินนโยบายและมาตรฐานที่เหมาะสมตามศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา** โดยให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ของแต่ละแห่ง เปิดโอกาสให้สถาบันปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลง และทิศทางการพัฒนาของประเทศ
2. **ปฏิรูปกลไกด้านงบประมาณ** ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการวิจัยและนวัตกรรม ใช้ระบบงบประมาณแบบบูรณาการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยจัดสรรให้สนองด้านอุปทานเป็นหลัก ใช้ระบบการกำหนดกรอบ จัดสรร และบริหารงบประมาณเป็นกลไกขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ ในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป (Block Grant) เพื่อให้มีความคล่องตัว แต่มีธรรมาภิบาล โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. **กลไกการตรวจสอบและประเมินผล** โดยเชื่อมโยงการวางแผนกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้มีการรายงานผลการดำเนินงานประจำปี และทบทวนตรวจสอบทุกปีว่าผลผลิตเป็นไปตามแผนที่กำหนดหรือไม่ หากไม่เป็นไปตามแผน กกอ. จะพิจารณาให้มีการปรับแผนการดำเนินงาน หรือ อาจทบทวนกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีในปีต่อไป

ภาคผนวก ข

นโยบายและจุดเน้นการขับเคลื่อนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

(ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์)

(ที่มา : เอกสารประกอบการพิจารณาข้อมูลของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาเพื่อดำรงตำแหน่งอธิการบดี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต โดย..รศ.ดร.ศิโรจน์ ผลพันธิน, 2563)

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation

นโยบายและจุดเน้นการขับเคลื่อนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
(ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์)

เพื่อให้การดำเนินงานตามบทบาทภารกิจของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ในการขับเคลื่อนงานด้านอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.) ของประเทศในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นไปในทิศทางที่ตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์ชาติ และในฐานะที่เป็นเจ้าภาพหลักในการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในแผนแม่บทที่ ๒๓ : การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์) จึงได้มอบนโยบายและจุดเน้นการขับเคลื่อน อว. ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ในวาระการประชุมผู้บริหาร อว. เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องประชุมชั้น ๔ อาคารพระจอมเกล้า สป.อว. เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดได้ใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนและงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

นโยบายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีนโยบายให้ดำเนินงานต่อเนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อขับเคลื่อนบทบาทของ อว. ในการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในศตวรรษที่ ๒๑ โดยจะพัฒนาการอุดมศึกษาควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (ววน.) ใน ๓ ภารกิจหลักดังนี้

๑. การสร้างและพัฒนาคน

- ภารกิจการสร้างและพัฒนาคนของ อว. จะสร้างบัณฑิตควบคู่ไปกับการสร้างกระบวนการการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-Long Learning) ทั้งในด้านขององค์ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และหลักคิดที่ถูกต้อง (Mindset) พร้อมเข้าสู่ศตวรรษที่ ๒๑ โดยการสร้างบัณฑิตที่มุ่งเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงอย่างเป็นรูปธรรม การเสริมสร้างทักษะความรู้ใหม่ที่พร้อมรับเทคโนโลยีทันสมัย ควบคู่ไปกับการสร้างกำลังคนระดับสูง (Brain Power) ร่วมกับเครือข่ายระดับโลก

๒. การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้

- ระบบงบประมาณด้านงานวิจัย เน้นให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ไปสู่การปฏิบัติ ตั้งแต่ระดับเศรษฐกิจฐานรากจนถึงระดับเศรษฐกิจขั้นก้าวหน้า โดยใช้ความเข้มแข็งของความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้เกิดมูลค่าและคุณค่าสูงขึ้นในทุกระดับของกระบวนการพัฒนา

ที่เน้นความต่อเนื่องของการทำงานวิจัยและเกิดความคล่องตัวในการบริหารเงินงบประมาณการวิจัย โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

- สำหรับงานวิจัยเพื่อรังสรรนวัตกรรม (Research for Innovation) จะเน้นการทำงานของจตุภาคี (Quadruple Helix) เป็นสำคัญใน ๔ Platforms สำคัญ
- สำหรับงานวิจัย Frontier research (Research for the Future) จะมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ (Global Collaborative Network) และการทำงานกับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อสร้างให้เกิดเครือข่ายนักวิจัยไทยที่มีส่วนร่วมใน Global Research Value Chain

๓) การสร้างและพัฒนานวัตกรรม

- มุ่งสร้างและพัฒนานวัตกรรม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จะมุ่งเน้นไปที่ SMEs เป็นหลัก เพื่อสร้างให้เกิด Innovation-Driven Enterprises (IDEs) เป็นสำคัญ

จาก ๓ ภารกิจหลักดังกล่าว ได้นำไปสู่กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.) ใน ๔ แพลทฟอร์ม (Platform) คือ ๑) การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้, ๒) การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม, ๓) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน, ๔) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ นอกจากนี้ ภารกิจสำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องดำเนินการเพื่อให้การขับเคลื่อน อววน. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือการปฏิรูปมหาวิทยาลัย (Reinventing of University) ที่ต้องทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัยมากขึ้นภายใต้โจทย์ Transformation ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จะผลักดันให้เกิดการจัดตั้ง **"กองทุนเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา"** เพื่อใช้เป็นกองทุนหมุนเวียนในการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา และการสร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตและกำลังคนที่มีสมรรถนะและศักยภาพสูงให้ตรงกับความต้องการของประเทศในศตวรรษที่ ๒๑

จุดเน้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

๑. การสร้างและพัฒนาคน : มุ่งสร้างและพัฒนาคนที่ส่งผลถึงการยกระดับคุณภาพชีวิตคนในชุมชน ท้องถิ่น และการลดความเหลื่อมล้ำ ใน ๓ แผนงาน/โครงการสำคัญ คือ

๑.๑ ยุวชนสร้างชาติ : สร้างและพัฒนาคนทุกช่วงวัยที่ต้นน้ำ (Upstream) โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยและบัณฑิตจบใหม่ไม่เกิน ๓ ปี ภายใต้แนวคิด "สร้างงาน สร้างอาชีพ" กับ ๓ โครงการย่อย ได้แก่

๑) ยุวชนอาสา : กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาซึ่งครอบคลุมในสาขาทั้งวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยให้นักศึกษามีโอกาสได้นำความรู้ความสามารถไปช่วยพัฒนาชุมชน สร้างประสบ การณ์จริงแบบคละศาสตร์ที่ได้หน่วยกิตตามแผนการปฏิบัติงานในพื้นที่ ได้เห็นโอกาสสร้างอาชีพ และสร้างรายได้

๒) บัณฑิตอาสา : กลุ่มเป้าหมายคือบัณฑิตจบใหม่ไม่เกิน ๓ ปี โดยเปิดโอกาสให้บัณฑิตจบใหม่ ได้มีโอกาสลงไปพัฒนาพื้นที่ในชุมชนร่วมกับชาวบ้านเพื่อพัฒนาชุมชน ยกระดับคุณภาพชีวิตคนไทยในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ เพื่อเป็นการสร้างอาชีพให้บัณฑิตจบใหม่และช่วยเหลือบัณฑิตตกงาน อันเป็นการช่วยลดอัตราการว่างงานของบัณฑิตใหม่ในสถานการณ์เศรษฐกิจที่กำลังชะลอตัว รวมทั้งสนับสนุนบัณฑิตคืนถิ่น

๓) กองทุนยุวสตาร์ทอัพ (กองทุนยุววิสาหกิจเริ่มต้น) : กองทุนสนับสนุนภายใต้ความร่วมมือของ อว. ธนาคารออมสิน และภาคเอกชน ตั้งขึ้นสำหรับกลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาร่วมกับบุคลากรมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถได้รับการสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์และต่อยอดองค์ความรู้ให้เกิดเป็นนวัตกรรมทางธุรกิจ นวัตกรรมสังคม นวัตกรรมสร้างสรรค์ ฯลฯ รวมทั้งการเป็นผู้ประกอบการใหม่

๑.๒ Man Power : สร้างและพัฒนาคนที่กลางน้ำ (Midstream) โดยการ Reskill (พัฒนาทักษะใหม่) และ Upskill (เพิ่มทักษะ) มีกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มคนวัยทำงาน รวมทั้งกลุ่มคนที่ต้องการเรียนรู้แบบ non-degree ภายใต้กรอบแนวคิด “การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)” เพื่อตอบโจทย์ประเทศในสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว (Disruption) การสร้างกำลังคนที่จบวุฒิปริญญาไม่ทันต่อความต้องการเร่งด่วนด้านการลงทุนของภาคอุตสาหกรรม รวมถึงปัญหาเรื่องทักษะจากวุฒิการศึกษาที่ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของสถานประกอบการ พร้อมทั้งสนับสนุนธนาคารหน่วยกิต

๑.๓ Brain Power : เป็นการพัฒนาพลังสมองของประเทศ ซึ่งครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนทุนในต่างประเทศ นักวิชาชีพไทยในต่างประเทศ และนักวิจัยขั้นแนวหน้าทั้งคนไทยและต่างประเทศมาใช้ประโยชน์ โดยมีมาตรการหรือระบบแรงจูงใจที่ดึงดูดคนเหล่านี้ให้มีการนำองค์ความรู้และงานวิจัยกลับมาช่วยพัฒนาประเทศ

๒. การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ : เน้นการสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยขั้นแนวหน้า (Frontier research/Research for the Future) ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จะเน้น ๓ เรื่องหลักเป็น Master Plan ดังนี้

๒.๑ BCG (Bio-Circular-Green) Economy Model : โดยจะดำเนินการอย่างต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา และให้เป็นหนึ่งใน Master Plan ของ อว. ในปี ๒๕๖๔ เนื่องจากในปีดังกล่าว รัฐบาลกำลังเตรียมจะประกาศให้เป็นปี BCG Economy ปีแห่งเศรษฐกิจยั่งยืน ขับเคลื่อนความมั่งคั่งทั่วไทย

๒.๒ Artificial Intelligence (AI) : การยกร่าง National AI Strategy, Sectoral Transform การใช้ระบบปัญญาประดิษฐ์เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพ Data digital platform

๒.๓ Earth-Space Technology

๓. การสร้างและพัฒนานวัตกรรม : มุ่งใช้ RDI (Research-Driven Innovation) เป็นตัวขับเคลื่อนการสร้างนวัตกรรม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จะเน้นการสร้างนวัตกรรม (Innovation) กับการมุ่งเป้า (Target) ไปที่ SMEs Transformation นอกเหนือจากการส่งเสริม Start-ups และสร้าง Enabling Ecosystem สนับสนุน

ภาคผนวก ค

คู่มือการประเมิน
การกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์

https://drive.google.com/file/d/1hKcxmaGcfVYs8S6xqDjIzsCxCrywrAaJ/view?usp=sharing

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
SUAN DUSIT UNIVERSITY

295 ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทร. 0 2244 5000
295 Nakhon Ratchasima Rd., Dusit, Bangkok 10300 +66 2244 5000
www.dusit.ac.th